

PSALTERIUM TR
UMPHALE.

Dad er:

Oppris
Sjalfari

Et af

Dyrðarfullum Oppris Sig
Bors Drottins & E
Christi.

Med Lærdoms - fulle
Stjirringu.

ordtur af

Sal. Mag. STEINI JONS SYNI

Fordum Biskupi Hoola - Stiftis.

En ad Forlagi

Mag. JONS ARNASONAR

Biskups offr Skjalbets - Eft.

Jeg er Upprisan og Lífid: hver
sem truir á mig, hann skal lifa, þott
hann dæti.

Og hver sa, sem lifir, og truir á
mig, skal ecki dæta eilíflega. Joh. ii.

Peir Hierutíju Heilogu Upprísu Psalmar.

I. Psalmur.

Uf Upprísu Historíu Vörð Endur-
lausnara Jesu Christi, hlíðar um
Döfn Kvenanna, þeirra Smyr-
slakaup og Ungaunga.

Ton: Allsagurt Líðs öff-byrtist brædt, et

Uppríjs, mín Eal, þvi Ps. 86
Upprísin, er nu Jesus
Bríðdæmi þín, uppríjs
mín Hlarta einn með, Uppríssi
Mál og Hugskoted.

2. Upp mín Hærva og Hlíð: Ps. 57.
færi, heilagt Sigur. Þess byrtandi,
ítra skól jafnt og vörtes, allt
hvad með míc er, gíarta þess.

2. Sann

2 Tim. 2, 8.

3. Sanete Patll skipar, Sæla
mijn, soddan Ord laattu nær til
þijn, ad vler skulum þess alltið gar,
Byprisu Jesum minast at.

Act. 13, 15.

Johan. 19,

30.

4. Vid hofum, Sæl mijn,
Sorgar Ref, sopid um Stund,
vid Jesu Grof, Lijssins Hertoga
litid þar, Lijf andad smurt til
Grefstrunar.

Act. 13, 27.

Ebr. 1, 3.

5. Huliñ Buddoomsins Geysl-
iñ var, 3 Graat- Skya Myrkri
Þijnumar, Sæl þa Rietslætis
Mal. 4, 2. Soolin Dod, Sica var hun eins
og rauda Blood.

Phil. 2, 6.

7. 8.

6. Bloodraud i Daudans diropa
Haf, Drottin nær Andast sit
uppgaf, gieft sv signada Soolin
þa, sæst et nær þvi um Daga
þriat.

Matth. 12,

40.

Es. 60, 20.

Mal. 4, 2.

7. Nu er hun aptur uppruñin,
albiort med Morgun-Looman sin,
hañ fær med Gledi Sæl mijn
sied, sem er Bluds Bængia Sica sp-
ræded.

Ps. 96 11.

1 Petr. 5, 2.

Ap. 12, 10.

11.

8. Fagni þvi Himnar, fagni
Jord, fagni Bluds Endurkænpta
Hiord, Frelsarans Sigri fagna
ber, fagna nu med oss Englarner.

9. Þegar miñ lívfur Lausnare,
leid og viðdist a Krossens Tré, að
Fridþægja mig auman Mañ, Of. Ap. 5, 12,
fur Lamb meinlaust gjörðist hañ.

10. En nu, sætasti Ástvin miñ,
auglýstist Guddooms Kraptur þiñ,
gledur þad miñna Sorgar Sioon, Ibid. 8. 5.
þu Siguriñ vanst, sem öflugt Lion.

11. Dieful, Helvísti, Dauda 1 Cor. 15,
og Synd, deyðde þiñ Bloodug 55. 57.
Þíslar. Mynd: 3 Hólðs Beiklei-
fa a Hoolmiñ gíekst, i Hrensti Joh. 10, 18
Guddoomsins Sigur fíekst.

12. Daudi þiñ Lífsd lienar mier, 1 Cor. 15,
Líf mitt frá Daudum komid er, 21. 22.
þu doost fyrir Misgjörning miñ, Rom. 4, 25
mier til Ríettlættis Þpprisiñ.

13. Lofsangva um þitt Lát og
Þiñ, Lofsverda hefur Christniñ
þiñ, Sigur Þess þitt eg síngia
vil; send mier O! Jesu Naad þar
til.

14. O! Jesu gief mier Anda
þiñ, O! Jesu GUD og Drottin Joh. 20, 22
miñ, upplýs mitt Hiarta, Hug og
Mál, so hefie þitt Lof miñ frels-
ud. Eal.

Tertiū.

15. **R**itningin hier so hermir
fyrst, hátíð Sab-
bathsins endadist, keypt höfdu
Smýrsl af Kostum good,
Puc. 23/54. Kvinnur Galæistar, Dygda-
Glood.

Text. 16. Maria Magdalena
lidoost Lífkamañ Jesu, breint
med Bríoost, smýria villdi og
wtgieck ein, Þúur Jacobi Mo-
dir hrein.

Text. 17. Sorgandi ecki sintu um
Puc. 24/10. Heim, Salome þridia fylgdi
þeim, Johanna en med ødrum
þær, aurla, fyrsta Dag Vikunnar.

Text. 18. Utgengnar voru allar
þær, adur en Soolin lysti
þær, um hátíðina i Grygd
og Naud, hvíldust þær, sem
Exod. 20/
10. Elds Lögmaal band.

19. Lærdur minn Eaal ad heidra
hier, Herrañs Lögmaal, sem gaf
han þær, það er Lífs Reglan riect
Dent. 30, 11 og skýr, raangt giorir hver sem fræa
þvi snýr.

Gal. 3, 24. 20. Það leidir þig til Lausnar-

ans, so leitir Frelsis i Bndum
 hans, Fordæming þa ei fínst hía Rom. 8, 1.
 þier, Sylling Logmálsens JEsus Matt. 5, 17
 er.

21. Allt brestur mig, en allt eg 1 Cor. 15,
 sín, i þinni Hlyðni JEsu míni, allt 22.
 Ríttlæti, Já, allt med Gá, af Phil. 2, 30
 mier hvað Logmál heimta kañ.

22. Sakfelldañ þu þad segi mig, Rom. 8, 2. 3
 saklaus reynist eg fyrir þig, læt Ps. 101, 2.
 mig saklausan þioona þier, en þyrn Ps. 51, 3.
 þu æ og líkna mier.

23. Kvíurnar framar fíeña
 þier, Christí Madur, og benda
 þier, Hvíldardagiñ þu haldir
 ríett, sem hafa GUDS Bodord
 fyrir sett.

24. Dröttíns er sler hver Dag. Ps. 74, 16.
 uríni, Dröttíni lætur þu nefnast Ap. 1, 10.
 sín, slerdeilis þañ hín Siounda,
 foddan skaltu vel athuga.

25. Ekert Líkamans Erfide, æ Exod. 31,
 honum vill GUD framid sle, æn 15. seg.
 Maudsynia, og D-ríelegt, añars
 mun hañ þess hefna frekt.

26. Holldfins Maudþurst til & 35, 2.
 Dýtsemdar, nægiast Ser Dagar Deut. 5, 13.
 Bikuñar, giesum þañ eina Gudi Exod. 20
 12.

frið, Gagn hefur Sælin mest af því.

27. Ord Glds stunda a alla Grein, eru Sunudags Verkin brein, með Yferboot alit þad um-bæta, sem a vard Ser virku Dagana.

28. Leifar, Ofdryckia, Dans og Spil, O Rottni gieraft þa síst i Bil, einaa Glds Dyrtan eflir slijkt, Ofstíckan sw þo gangi ríjkt.

29. Ydran og Ew, er ædsta Staid, a þeim Degi sie nidur sard, a hinum Ser þa uppvara, Avertir goodu Verkaña.

30. Best sfer þu Iesus Brotin mín, bid eg mier hialpi Arnan þijn, un mier síðan i helgum Hag, hallda eilífsan Sabbaths Dag.

*****

II. Psalmur.

Um Tíjmañ, a hverium O Rott-
in Byppreis.

Ton: Fagnadar Kleining Keñum, etc.

Text. Eg vil min Iesu Añad Sin,
Bypprisu Tíjmann stoda þin;

þiñ : A þridia Degi er hun
skied, epter þiñ Deid, þa lysa
ried.

2. Seint unñ Kvöld fyrir
Sabbathiñ, sa er hiñ fyrsti
Daguriñ, vors Drottins lat-
iñ Líkama, lagdi Joseph i
Gröfina.

Text.

3. I heñi, næstañ hvíldist hafi,
Sarijdis Dagiñ gíðvallañ,
og vildi ecki upprijsa, a Sab-
baths Degi Gyðinga.

Text.

4. I Glds Fædurs heilagri
Hond, hvíldist þa Jesu Blessud
Dnd, i Gröfni hvíldist Hóldid
fríj, hvíldist Guddoomsins Tign
i því.

Luc. 23,

6.

Up. 14, 13.

Col. 2, 9.

5. Eilíf Hvíld er nu afrekud,
i mier Fríðþægdum hvílist Gld,
i honum Sæl mien hvílist hier,
Hvíld i Gröfni veitist mier.

Matth. 11

29.

Can. 8, 13

6. Marla Morguns sem er nu
sagt, uppreis af staðs síns Gud-
doms Magt, vor Drottin laus
af þwngri Þra; þridia Dege-
num var það aa.

ps. 116,

Joh. 2, 1

7. Aldrei bregðast Glds Ord
og Rað, eins sem Jesus það

ps. 33, 9

hafði tíð, a Þridia Degi upp-
reis hann, ætla þa Soolen lysa
vann.

Matth. 11,
28.
2 Cor. 6, 20 8. Eg treynsti Jesu Orðum þínn,
öll þín Fyrirheit naa til mín, öll
Sánnindi eg i þeim sie, alla Náð,
Traust og Hjalpræðe.

9. Þann Þridia Dagiñ allan
vot, ei villst Drotten spenfir
Svot, breiddi evfir hans Bypriðu,
Nastvinir fram ad Kveldinu.

10. Því er hann aptur Byp-
riðin, Nardegis, strax um Morg-
uniñ, og liet ei þeirra Hiortun
hrellð, hier eptir bjða langt a
Kveld.

Job. 2, 3. 11. Undandrátt langan, er
þad víst, Nast þinn min Jesu lið-
ur síst, ad hialpa oss vor Frið
og Þinn, hradar sier Gudlig El-
skan þinn.

Es. 65, 24. 12. Nádur en hialfir væntum
vær, veitist oss opt þinn Huggun
liær, þu heyrir fyrr en hroopum
vier, Hugsvalar, gledur, vidriet-
ter.

Job. 7, 1. 13. Fyrir Hendi eg einn a, O!
Sæte Jesu Daga þína, þeir
færfa

hverfa síst wr Huga miter. Hier. & 8, 14.
víst Lífssens sa Þyrsti er.

14. Ervidis Dagur er það mín, Act. 14, 22.
opt þíast Saul og Lífamín, aan
Hormunga eg celi kañ, in ad kom-
ast i Himna Rañ.

15. Lífid framðregst med Sorg Eyr. 40, 1.
og Svot, Seinast það Daudiñ leid-
ir wr, Kvöld þessa Dags þa kom.
id er, Christo a þau Hart fylg-
ia ber.

16. Þvís vil eg alltið Frelsariñ Ebr. 12,
fiær, feta þijn spor, og vera þier 1. 2.
nær, þíast sem þu villt og þola
Þijn, þar til styrki mig Gæskan
þijn.

17. Ánar Daguriñ eptir fer, a Ap. 14, 13.
honum dauðra Lífamer, hvíla i Sap. 3, 1.
Jordu hægt med Róo, a Himnum
Sælinnar lífa þo.

18. Holldfins Þpprisu Efsti Sof. 6, 2.
Líð, ellum Trvudum þæg og
blíð, uppreñur þegar þrijur sat,
Þrivia Dagiñ hañ nefna ma.

19. I Krapti Aðu Þpprisu, 1 Cor. 15,
aður þo verdi ad Duptinu, upp. 21. seq.
vís þa Hóldid Heidri vrydt,
Himneskum Þyrðer Lioona
Þrjdt. 20.

Th. v. 53-54 20. Þú þad i Bansaemd verdi
sæd, Beitt og Ristlegt i Gardar
Laad, i Begsaemd, Krapti, og Andligt
Hollu, upplifnar þad af daudri
Mollu.

Phil. 1, 23. 21. Opt þrenir Sæl minn hier
i Heim, Harmandi eptir Degi
þeim, endast þa giorvöll Gimdin
minn, öll Mæda, Sorg og Horn-
ung dvijn.

22. Alu þessa ber ad athuga, a
Sabbaths Degi Gydinga, ei vildi
Drottinn Daudum frá, Dyrðar-
samliga Riisa þa.

Act. 20, 7. 23. Næsta Dag eptir er þad
skied, uppbyriast hefur so þar med,

Cor. 16, 2 Nya Sættmælaens Sabbaths
Tijd, sem nu er bodin Christnum
Lyð.

24. I Bypriðu Minning Herr-
ans hier, hafa þvi Læresveinar-
ner, sett til Hvíldar og Helgunar,
hvern þann Fyrsta Dag Vikunar.

25. Dyrðligur giordist Dagur
sæ, Drottinn a hverium upp ried
Stæ, hvern Sunudag so belgað
fær, Herrans Bypriðu Dyrðin
skier.

26. Drottins Dagur því heiter Ap. 1, 10.
 þan, higg vel að þessu, Christin
 Man, Drottne til Lofs og Gyrðar
 mest, Dag þan að helga lærðu
 best.

27. Og sem Drottinn með
Dyrdar Haag, frá Daudum reis
á þennann Dag, frá Andlegum
Danda uppreis þu, Yferboot gjer
í ríetti Trw.

28. Hic alpa mier Jesu Herra
mih, ad hallda riect Sabbath Joh. 15, 7
Daginn þin, Saalin minn hvíli Jer. 6, 16
hægt i þier, hvíli þu alltið i
Þriðrosti mier, Amen.

~~~~~

III. Psalmus.

Bm Btgaungu Kveñaña til
 Grafariñar.

Don: Dagur i Austri ellum, etc.

Arla, sem eg nam greina,
 wtgengu Kvifurnar,
 Siartans Elstunahreina, hvo
 þeirra byrti þar, er þær til Ger-
 rans höfdu, hræddust ei Sær-
 nie Vans, Afstrijkar ei við tög-

Du, Andvana að vitia hans.

Ecc. 12, 1.

2 Eron. 34,

3.

2. Vilur þu sat að sína, Frel-
sarañ, Sæla mín, Næð hans og
Aft að vína, umflýa Heljar Þín,
ærla í Væða þíni, ættu hans lei-
ta fyrst, haf Guld í Huga og Míni,
Hollu síns þier forða Lust.

Psalm. 119,

147. 148.

Matth. 6,

33.

Dent. 28.

p. 6.

3. Aurla hvern Morgun mín-
stu, mín Sæl, í annan Stad, af
Hiartans Alld iðnu, ei lart þier
glenmast það, öllu fyr að þu leiter,
í Bæn og Þackargjerd, þíns
Guds: Ef þáinn breytir, þier
blessast Himin og Jörd.

Es. 55, 6.

4. Hier að auk ættu að leita,
að Drottini, Sæl mín blýð,
ærla með Ydran heita, a þægri
Næðar: Tíð, meðan þu maatt
hann sína, og Míldin hans bjður
þínn, og þier vill Aft hans sína,
Arma breidandi sínn.

Eyr. 5, 8.

5. Sein Ydran staldan færir,
Syndugum rietta Bóot: Hugum
Guds Hiartad nærir, ef heñi ei
stendum moot. Nu eru eñ Næðar-
Tíðer, nu Dagur Hialpræðes,
Ydrandi lívfr Lydir, lærir að
giæta þess.

2 Cor. 6, 2.

6. Allir Hugleida ættu, ervidt þad veita fañ, i Daudans ytsu Hættu, ad fína Lausmaran, ef od Mañestian ædur, ecki hañs leita- de, Daudin bistur og brædur, Eyr. 14, 12 þaæt lætur slijkt i tie.

7. Þad Epterdæmi eina, ydrandi Luc. 23, 40. Ræningians, ei leidir (ad ea meina) alla til Himna. Mañs: O-viss er Ecl. 9, 12 Ljssins Endi, eingiñ þvi full-treng- si, Mardin sie samt i Hendi, þo seint heñar leitadi.

8. Opt leita eg Ungri vafin, ad Cant. 3, 1. þier, miñ Jesu. þær, I Brygd og seqq. Hermum fasin, Hiartad þa Gor- gin slær, feigiñ þijs eg þig fína, þo frestist marga Stund, sem þu vilier Matth. 15, 21. 22. ei fína, Syndugs Mañs hrelldri Fund.

9. Ea veit Misgiordir minnar, Es. 59, 2. mig skilia Drottni fraa, giorvell þvi Gledin dvijnar, Giedid Harm- arnir þiax. Ecki neiñ Jndis Hagur, Cant. 5, 6. ecki neitt hugga fañ, einaiñ Unun- 7. ar Dagur, ef aptur ei fin eg hañ.

10. Lat mig til Velnadar eigi, Es. 45, 19. leita þijn Forafins, miñ Gld, a Mootgangs Begi, i Mædu Huga. Isa. 2, 10.

Alp. 22, 20. Skotsins, þol og Trw finst mier
hverra, þad ædur listid var, kom
til mijn kærri HErra, kom snart i
Leitirnar.

Ebr. 6, 4. 11. Þryggiligt er að hreppa,
5. 6. HErrans Naalægd usin Stund, og
Ps. 119, 10. honum aptur sleppa, eptir þann
Gledi-Kund. O! JESU, eg þijn
leita, O! JESU leita mijn, og
virdst mier Plunnum veita, að ald-
rei missi eg þijn, Amen.

§ ***** §

IV. Psalmur.

Þm Eyrendi Avenána til Grafar-
innar, að smyria Liskaman JESU.

Toon: Eñ HErra eg best ætti, etc.

Text. Stgengnar af Borginni, að
settu Kvinnurnar, Diggar
med döpru Síni, Dröttni til
Virdingar, að smyria Holld
hans hvísta, hafandi Efnin
good, Samþrængnar Serdum
flísta, fram þangad Gröfin
stood.

Matth. 27, 55. 2. Sra Galilæa fooru, frosar
med Herranum, og við hans
And.

Andlát voru, allnærri Kross. Luc. 23/54.
sinum, Greftrunar hans þær
giata. Gránt vissu þeðnað Stad,
hvar Jesu höldid mæta, hafði
verid Jafdad.

3. Kröfur þær fullar færa, fyll-
ra þó Hiartad vor, með Aast og
Elstu Kiara, iðert iþeradist þar,
Þm. Kostnad eingoð telia, Omaf-
id reikna síst, Heitur sier hæðstað
velia, Herrað ad smyria víst.

4. Hier mættu Mædur sína,
mestu Kiærleikans Dnað, Kröfur-
nar læta ei líka, Þofðverda Aast
og Trygd, við Herrað, hvern þær
meina, hvíla Auðvana Mað, og
Þurun ei höfðu neina, hað mundi
lífa þa.

5. Eg veit þu ert frá Doud. Rom. 8, 3.
um, upprísta, Jesu min. Þifandi
laus af Maudum, lífa i Himnið.
farið með Siari fríðum, fyrir off-
bidur þar, en Aast til þijn, er hiað Matt. 24.
Þyðum, orðin sem fullnað Skar. 12.

6. Eg blygdast alla Þega, af
Dæmi Kveðnaða, Hiartad er hrellt
af Trega, því hreina Elstuna,
glori eg síst þier sína, so sem ad

skyldugt er, en trensti a Naad þinna, ad hun forlatti mier.

Matth. 6, 23. 7. Ljst eg en Ljst til Fara, hia Lofs verdu Kvinnunum, þad Lioos, sem þurste ad skara, i þeirra Naudsynium, þær meintu Ljstid liggia, laot i Grefni fyr, ad hans Sogn ecke hyggia, er þeim fyr hafde byrt.

Matth. 16, 21. 8. Þær hosdu heyr, han hafa, hermt sig a Þridia Dag, Byprijsa an alls Bafa, ad þvi sig gafu ei par; Þeiktrwadar ei vona, væri þad framfomed, Sætasti JESU! Sona, sljnist stad Mañligt Sied.

Gal. 5, 17. 9. Ea sie hier akast strjda, Drfu og Þeikindin, Kvenanna Kierleiks Bljda, kom þeim til JESU min, af sterkum Astar hætti, ad smyria Holldid þitt, en Trwin af minsta Mætte, maatti beriaf vid sitt.

Ef. 42, 3. 10. Brækadañ Reir en brntur þijn Blessud Aftseme, veik Trua Naadar nyrur, naumt þo hun halldin sle, Kveiks Reikin kærst eigi, kærasti Andin þin: A Trwar veikum Begi, veri Gud Styrkur min.

11. Duxa um Saul mijn hijra,
hvar þaug Smýst þuúir fæ, sem
Guds Sonar Gæstan dyra, girn-
ist nu Himnum æ. *St. aug Luc. 7, 38.*

Ydrunar-Lærum, ei sátt þar ver-
da á Staðs, með Gorgar-Trega-
særum, so Smýr þu Kætur hans.

12. Hófund hans Heidri blisdu, Mat. 26, 7.
 hier næst þu Smyria skalt, hans
 Lof með Helgum Lydum, hlioma
 lat þu arvallt, fyrir Wíðkun ps. 150, 6.
 margfallda, sem Wíldin hans veit. ib. 50, 15.

ir hier, honum Prijs hœdftan
gialda, huxa þijn Skuldan er.

13. Þu autt, i Þridia Maata,
þess gjættu Saul minn fæder, Treg-
dulaust til að læta, Eru good,
sem orkaf fæder, þa Smurning hver
að heitir, Þiartans Medaurnkan Matth 25,
blijd, og Olmusu. Þerk sem veitir, 40. 45.
Soludum Þurfa Þnd.

14. *Umskadda Christna, alla, Ephes. 1,
Andlegan Fiskama, Guds Sonar, 22. 23.
För en kalla, af Rieking Ritninga.
Ef du med Alf og blidu, anast Matt. 26.
Kattækan bert, Drottinn med Deli
blidu, had reiknar vid sig aiert.*

15. Ei skaltu eptirtelia, ei reikna Syr. 18, 13

Misraardid, þad Jesu þu kært vel-
ia, og þursandi taka við, alldrei
Matth. 26, 9. seq. noctud wtsigur, su Andliga Smur-
Act. 10, 4. ningin, Ilmur heñar uppstijgur,
af Jord i Himiniñ.

16. Eg veit ad Ilmur sætur, af
þessum Smurningum, leggur ofan
mieg mætur, i mooti Trvudum,
Matth. 25, 34. en hellst a Efta Degi, þa Endur-
lausnariñ tier, San-Blessada eg
segi, sem hafa Biargad mier.

17. Med Oleo Heilags Anda,
adur þu Smurdur vart, mætti
ei mooti standa, Mañliga Holid-
Ps. 16, 10. sins Art, ad ei Byprijsa nædir, ei
Ds. 6, 6. villdir Smurningar, med þeirra
Gæfu giædir, Guds Skiepnur
voladar.

18. Miñ Hiartans Herrañ kær-
ri, hialpa mier allan Tijd, ad eg
Olmusu tæri, aumstøddum þurfa-
lyd, og a þeim Efta Degi, med
Ordum þijn Huggadur, kom þu
af Kærleiks Degi, kom þu nu
Blessadur. Amen.

V. Psalmur.

Um Jarðskjálstað.

Ton: Til þinn Heilagi Herri Guð, etc.

I Vpprisu Jesu eg vístið þín, Text.
 Þú Ordin Skjálsta Landanna,
 Þú Ordin varð Öfyr í þad þín,
 eins og Ritningar sama. Þú
 hans Dauda skalf ædur Föld, þá Mat. 27, 51
 ætti að leggjast niður í Mould,
 Skapari þyr Skiepnanna.

2. Við Jarðskjálstað nam Text.
 skjálfast skioott, skjálud Vakt
 Grafarinnar, eins sem dæd
 niður fell þú skioott. Fiekt ei Sap. 17, 11
 gíett skýldu þínar. Þú Samvitka,
 þú aumi Mað, alltið hrædir þig
 Syndugan, og sviptir Styrk
 Salarinnar.

3. Þú flausum hlutum eingin Luc. 9, 5. 6.
 er. Aldstod af þinni Þínu, O min
 Jesu! en aumum míer, í Syndar-
 Boli mínu, stendur æ Hiartans
 Hugar-Hægd, því hafdir þú gíert Joh. 19, 30
 míer fulla Nægd, sem lýstir í Lætti
 þínu.

4. Þú þinn Þítt, sem Öfvide,
 3 3 ellri

allri Hofudskiepnuði, þegar þú
Lofsins Liest a Tíe, listt fylgdi
hú Mætturinu, en a þíni Upprisu
Tíð; sú Mætturan varð glöð og
blíð, þáð hægir Hugraun míni.

Ps. 104, 8.

& 114, 4. 6

Ps. 33, 6.

Joh. 1, 3.

5. Soolei byrtist þá blört og
skírt, brátt nam sig Jordin hræ-
ra, lieku sér Þíorg sem lystug
Dyr, Lof, sem þau villdu færa,
Sigurvegara sönum þá, sem
Daudanum var rísin fræ, Skap-
ara þeirra skæra.

1 Cor. 15,

55.

Es. 25, 8.

6. O-lyrte varð Jordin í þáð
Sín, eins sem hún Dans Leif
hielldi, þegar að Híartans Herra
mín, Hoop Dvinanna felldi, Hel-
bjótt braut, en hrakti Deyð, hialp,
aði oss ív Kvala-Reyð, með sínu
Mágtar-Wellði.

Luc. 1, 47.

Joh. 19, 27

Gen. 3, 19.

7. Frelfari mín, eg fagna þér,
fræ Daudum Upprisanda, Scál
mín gleðst nú, og gíorir sér,
Gladværd í þínum Anda, Holld
mitt fagnar, því þegar þraung,
þrístur Þíervistar Mæða laung,
gláðt muni af Grof urpstanda.

8. Jeg er að vísu Jörd og
Möld, Jeg má skíalsandi vera,
þegar

Þegar Guds Blood og heilagt
Hóld, hañ lætur til mìn bera, i
Sacramenti sínu hier, Sannliga
lofast þa af mier, Bøot og Bet-
ran ad giera.

9. O Jesu! eg þad efnt ei giet, Rom. 7, 18
eins so sem vera skýldi, Máttur- 19.
an ill mier eptirliet, eckert i nockru
Gýldi, eg heiti Bøot, en æ fyrir 1 Tim. 6, 21
þier, øll mìn Lofun þo brygdu-
er. Mig Máði Drottins Míldi!

10. I Skristni er ungiætíð, Act. 16, 26
ad Skíallsti Jardarinnar, skied
hafi þegar firrtir Frid, i Fængelsi
Reynslu sínar, Paulus og Silas
sætu unñ Møott, sviptust þa af
þeim Fíoturun skioott, upplaukst
Hurd Ytra og Jñar.

11. I Byprisu þíni eins við
bræ, O! mìn Frelsariñ fíeri,
Jordin vard D. fyrre einin þa, en Ebr. 13, 13
mier gafft Tæki-færi, wt ad gann. 2 Pet. 1, 11.
ga fræ Eymdunum, Jñ i Frelsid
a Himnunum, so sem eg Saklaus
væri.

12. Þegar forðum sitt Guld wt. Ex. 19, 18.
gaf, Gydingum Logmál síra-
ga, skalf Sina Fíall, en Felmtri v. 24.

af, Fookid rled burt ad gaanga.
 Deut. 28, 15. Illgiorda Meñum Hefndum hart,
 hootar Logmaals þeigi spart,
 þeim sem rækta hid. Raanga.

13. Þegar miñ lívstur Lausna-
 ri, Lífs nam frá Daudum ríssa,
 Jafnfríðott vard mikill Jorð-
 Rom. 4, 24 skiaftri, jeg mað Ofkielsdur lýsa,
 25. ad skied var Logmaals Bopphylling,
 í miñs Jesu Sigurvíning, hað
 skal mitr Hiertad prijsa.

14. Hvenær sem Logmaals
 Hootun sterk, hræða vill Saxlu
 Rom 8, 31. miñna, ei skal mið skíelfa eitt mitt
 seq. Verð, O Jesu! Borgun þíña,
 eg ber fyrir mið Var og Síð,
 Ofkielsdur hveria Líffsens Tíð, so
 mun ell Eynd miñ dvíña, Am.

*****

VI. Psalmur.

30

Om Samtal Kveðnaña, þa þær
 gengu til Bráfarinnar.

Ton: Þæri nu Gld off ecki hiax, etc.

Text. Þa Jesus Oppreis, ofan stíe,
 Engill í Jarðskjalftan-
 um, greip burt Steinen frá
 Grof.

Gröfnið, Gledi varð það
Kviðnum, hans Afynd steyn
sem Ellding flær, og hans
Klæði var hvítt sem Snícar,
af Himnestum Sættignunum.

Text.

2. Kviðurnar eðle þeinktu
þa, þegar vöganga naðu, að
hindrun nokkur yrði á, Eyr-
endi þeirra bráðu: En a Vög-
enum að þeim sloo, Otta og
Kviðda nokkurn þo, Ein víð
aðra so tíaðu:

Text.

3. Hver mun í burtu harda
Stein, frá Hærrans Legstæd
færa? oss hann hindrar, og eykur
Mein, ei kúnum vier hann hræra,
en þo hielldu þær áfram samt:
Elstuð er það næsta samt, að
láta sig Ból ei bæra.

1 Cor. 13, 4
7.

4. Hver mun burtveitta hord-
um Stein? Hver mun mig veika
stoda? Stórað þvinga og
margskyns Mein, mæi giorir
Lögmaðl boda, a Steinum forðum
uppritað, ei giet eg fylt nie hallid.
íð það, því stend eg víst í Boda.

Ex. 31, 16
Rom. 8, 2

5. Þa er og Krossins þvingur
Stein, þíakir hann Holldid veika,
B 5 honum

Mat. 11, 28

honum burt vella, er eg ein, allan
 Jóh. 5, 5. Tíð lítt til Reika, Jég má þrengja
 & 16, 20. og þola hier, þad Drottinn GUD
 vill senda mier, þa adrir lystugt
 leika.

Psál. 38, 5.
 & 49, 8.
 Ib. 42, 10.

6. Sælina gíerir þwngi þíat,
 því veldur Stærd Synðaða, sodd-
 an Þiargi í burt ad na, þaigt
 veitir Kröptam Máða, Satan
 med Freistni síni slær, Samvitkan
 þar af Sturlun fær, og esar Guds
 Aldstod saða.

1 Jóh. 5, 3.

7. Þwnga Þegmaals er líett af
 mier: Lausnarið JESU mæte! þad
 æ eg viðst ad þacka þíer, þess er æ
 Matt. 3, 15 skylldt eg gíati, Þegmaalid þu
 Ef. 9, 4. uppfylltir Einn, er so burtvellstur
 þessi Steinn, Sigurvegarið sæti.

Matt. 3, 15
 Ef. 9, 4.

8. Krossins Þwngi þo þíari
 mig, þad skal mier allkiært vera,
 1 Cor. 10, 13. eg treysti JESU! uppa þig, ad eg
 Gen. 18, 27 fúni þan bera: Of þitt leggur þu
 Mat. 11, 29 alldrei meir, uppa þan sem er
 Molld og Þeyr, en sætt vilier slakf-
 ur giera.

1 Cor. 10,
 13.

Gen. 18, 27
 Mat. 11, 29

9. En þo Sælina æstrijde,
 Ofþwngi Freistingaða, þig, Drott-
 inn JESU! sannt eg sie, sætustu

Huggun Masha. Þu varst freist, Ebr. 4, 15.
adur Furdu þætt, Frelsari min,
a allan þætt, so Almkann mæ
syndir sanna.

10. Huxa eg en um hárðan
Stein, er hamlar mest Jesum
sinn, og eilíft gíörir Andar-Mein,
ollum sem Gudi ei sinn: Ydrun. Ezech. 11,
arleysi heiter hann, hvern ad Dios. 19.
ull Jnsigla van, med Þriootsku Es. 48, 4.
Þræla sinn.

11. Hægt er þær, kærri Christiñ
Mañ, koma burt þessum Steini,
ef Ydran gíörir, allðrei hann, er Joel. 2, 1.
þær frammar ad Meini. Þess mikla Es. 55, 7.
Ráðsins Engill er, 2E til Reidu ib. 9, 6.
ad lífna þær, þo syndgír Lioost
og i Leyni.

12. Allt hvad mitt Híarta hind-
ra kann, HErran minn Jesus goodi,
fræ mæ taki, so sinn eg hann, fir-
tur Sorquim og Moodi. O minn
Jesu! þa eg þig síe, Ondin minn
verdur fagnande, bædi þætt og i
Þkoodi, Amen.

VII. Psalmur.

Um Gröfina.

Ton: Sæll ertu, sem þú Guld, etc.

Text. **K**viðurnar komu brátt, til
Christi Grasar, Þel Astar
þeirra hætt, þeim fljotti an
Tasar.

Text. 2. Þt þangad einga Dvöl,
áttu það Síni. Hafandi Hiart-
ans Þol, en HErran i Múni.

3. Þu sem villt sína fæ, Frels-
aran sæla, Dvöl gíer þar ekki á,
ef ei villt þig tæla.

Es. 55, 6. 4. I Tíma áttu hafis, Aud-
míðfur leita, með Ydran, utan
Stans, ei þar af breita.

Cant. 5, 6, 7. 5. Hvar mun eg hitta þa, HErr-
ran, mín blíða? Sem ad mig
Sorgum frá, sviptur og Kvíða.

Text. 6. I Gröfini gígedu hier,
Glds Sonar leita, Kviður.
Sem auglýst er, með Astar þel
heita.

7. Ei klemst eg Numur Máni,
so Angri fargi, þangad, hvar
hvíldist hann, i herdu Þiargi.

8. Mier

8. Mier liggur líftid á, Leid þangad giera, sem þín Lífsami lár, Látið, mín Herra.

9. Pilagríms Ganga sw, sem glögt má jatta, vísur frá vísri Trú, a vondan Mæta.

10. Þína Grof þó vil eg, þu Jesu kærri, athuga einhvern Veg, eins sem þad bærri.

11. Í heini eg kán fyrst, að síð Ef 26, 20. mín Dauda, í Grof vor giorist Vist, Goodum áan Nauda.

12. Eins mier sem öllum er, Ebr. 9, 27. á-sett að deya, einum og öðrum hier, Orð Gllds þad segia.

13. Hjalpa mier Herra mín, Eyr. 7, 37. að hugsa Daglega, áin míns Lífs Utgangin, með Ydrunar Traga.

14. Þa Lífsid endad er, so Róm. 9, 11. Gyndin þrotni, Lífsid mitt lífta eg & 14, 7. 8. hier, í Lifanda Drottini.

15. Eg fer í Ánád Síni, að síð Grof þína, lívsi Lausnari mín, so líettist Þína.

16. Í Grof þíni giordir þu, Grof mína bæta, hvar Hóldid hvíler nu, og hefur Róo sæta.

17. Þu hefur Herra kær, helg. Ef. 16, 2

ad Grof miþna, Svefn • Stofa
 þu er vær, þar sviptist Þijno.

18. Þo Kroppurinn koolni i Follid,
 Job. 3, 13. þviðe eg þvi eigi, þar hvíltir hægt
 mitt Hóllid, ad hæðsta Degi.

Eant. 2, 14. 19. Eg hefe giört mier Grof,
 med glödu Síni, O Jesu! utan
 Tos, i Síðu þinni.

Rom. 13, 14 Gal. 3, 27. 20. Ervin minn Tállausi sier,
 tilreidt þar þefur, Legstáð, sem lind
 it mter, og Lijfn alla giefur.

21. Þar vil eg lidið Lijfs, ligata
 minn Herra, eg veit þar ann alls
 Rijs, Ennd minn kan þverra.

Matth. 27, 60. 22. Grof Joseph giörði sier,
 Grof sína lagði, Lástin vorn
 Herra hier, med broðu Bragði.

Matth. 16, 6 23. Ur Josephs Grof, Jesu
 þær! jeg veit þig genain, Annun-
 ing er mier þær, af þessu fengin,

Rom. 6, 13 24. Ald eg nu uppa nu, i Hiarta
 minnu, Grestri þig, þa af þvi,
 þrixtur mig Þijnu.

Eant. 6, 3 Rom. 8, 31. 25. Egin Grof þad sie þijn, þu
 Jesu sæti, eidist þa öll minn Þijn,
 þo Alangrid græti.

Gal. 2, 20. 26. Nya Grof giört eg þier,
 GUD

GUD minn Daglega, þa Ydran 1 Pet. 4, 2.
auglýser, Ond minn med Trega.

27. Sem stadfest Stein: Grof Eph. 6, 10.
sie, Sturlun ei hræri, minn Eæl; Col. 1, 11.
þad mier veite, minn Jesus fiæri.

28. Mier Numum Milddin þijn, Joel. 2, 14.
megnar ad snæva, hvíjl þu i Hiarta Job. 14, 23
minn, hiaa mier virdst bwa, Am.

§ ***** §

VIII. Psalmur.

Bm Englaña Spinberan og Bod-
an Christi Bypriðu.

Ton: Hæðsi Gud Herra mildi, etc.

Rviðurnar Graatnar gengu, Ton.
til Grafarinnar sefi, Sögn-
ud þar sliootan fengu, og fun-
du ad Engillen, þadan Stein
stootan hafdi, med Styrk Him-
nestum færðt, þeirra Gyrnd
þessa krafði, því Hiartad
Rviðin vafði, ad giæti þær
hafi ei hrært.

2. Sie eg ad Sorg og Gledi, Ps. 39, 6.
sijfelldt i Heiminum, eins og Guds
Naad því riedi, til Reinslu Guds
hræddum, adfylgiast: Ei skal Spr. 2,
Þviðda, 139.

sviðda, Drögenting beigi síst, oss
ber Livsum að Lyða, Lífsefni
Joh. 2, 9. Dröttins Viðda, í Gledi snart
Grætur saíst.

3. Eins er, og eg nú ljíste, áng-
raða Postula. Maria foor med
Text. Flítti, og fyrst ríed þeim kúngjóra,
Hiartans HErran minn Hyra, ha-
fa þeir burttefed: Þeim nam hun
þetta að skíra, med þeli Ríerleik-
ans dyra, sagdist hann fæ ei síed.

4. Sorgar Segu grættandi,
Ps. 42, 4. segja hver öðrum má, í Heim-
sins Harma Landi, Hrígden þa
ib. 84, 7. stríðer á: Það eru Ríer Chrístina,
Joh. 16, 20. að fveina og syrgja hjer, lítt fann
þessu að lína, enn lívfur GUD
Ps. 115, 12. man til sína, og Dríggum Sug-
un líer.

5. Hreistu mig HErran goodi,
Joh. 13, 15. hvencær sem lískar þjer, þu svíptir
Ehren. 3, 32. & feg. Sorg og Móodi, Sannliga þó af-
Joh. 14, 14. mjer, eá skal Harmandi hlíoodur,
af Hiarta fros viðda þijn, þu gief-
ur, að Þolgoodur, þreid muni eg
fæa Sorgmoodur, Nástin þijn
alldreí dvíjn.

6. Ser Englar sienir vooru,
Text. Colin

sæler við Herra's Gróf, hver-
ier af Himnum sooru, bradt
syrir utan Tof, a ha's Vpprisu
Degi: Eflaust þad Ritning
tier. Sælliga ydur eg segi,
soddan ka'n neitast eigi, sem
Ord Gllds so auglyser.

7. Sæhelger Sendibodar,
sem komu Drottni fraa Kvinn-
um til Styrks og Stodar,
stoodu Gröfni hiaa, med
Dyrðar Sætti hjærum, hverier
þar byrtust Tveit, i Segurðar
Ekrwða skjærum, þær skjældust
af Lioma Dyrum, til þeirra
tala þeir:

Text.

8. Þier Leitid Ljfs hiaa
Dandum, med Livfa'n Kjær-
leiks Sid, ha'n er horfni fraa
Naudum, þesur nu Vpprisid,
eins og ha'n ydur tiedi, og Ord-
in ha's greina ber, ad sin Vpp-
risu Gledi, a Þridia Degi skiedi,
ha'n Lifir, ei er hie.

Text.

9. Þad var Þodskapur blisur, Gen. 45, 26
er byrtu Jacobs Þyðjar, Þedurn-
um þæaur, þiður. Þa ha's Harm-
þrængni var, Þoseph Lifir hiaa
C Lydum

Lydam, Lands. Herra gjordur er,
i Egypto: eingum Stríðum,
eigum mæta, síst Fvíðum, hier
þó hardt líðum vier.

Rom. 4, 25. 10. Betri mier Bodskaþ bera,
Blessaðir Guðs Einglar, að Jē-
sus hæðstur Herra, Heimt til
Jagnadar, Bypriðin er frá Daud-
Joh. 10, 11 um, Opnandi Himna Dáð, sínum
1eq. Daudvona Saudum, þvít hefur
háð wr Maudum, og Daudans
afmað Dáð.

Luc. 24, 38. 11. Jæg leita þínn Lifanda, Lausn-
arin JESU mín, eg veit með
Höldi og Unda, Bypreis Máð-
doomur þín, eg veit þu ert að Lífi,
Ap. 1, 18. eg veit þu lifir nú, og mig wr
Eymda. Lífi, (þfer þó Hrygðin
Ps. 34, 18. driifi) Loksins burt leidir þu.
20.

Joel. 1, 13. 12. Líf Mátturligt off lienar,
Lifandi JESUS hier, og hvað sent
Eph. 3, 9. þar til þienar, það líoost off Ritn-
Act. 17, 28. ing tier: É honum erum, bær-
Ps. 145, 15. unst, i honum lífum vier, allir i
16. honum hrærunst, aller fyrir háð
nærunst, ollum háð Lífsid líer.

Tit. 3, 5. 6. 13. Andligt Líf off þu giefur,
Að-færri JESU mín, hvert sferhver
Christ.

Christin hefur, hrept fyrir Anda
þín, með Skjarnar Helgum Hætti, Ezech. 16,
halsdandir vorum þa, af Gud. 4. 5.
dooms Væðsta Mætti (eingin þeg-
ar off bætti) það gjerdi Hialp
þinn hær.

14. Eg veit Þið eilíflega, af Rom. 6, 23
þær mér giefist viðst, Er eð þa
utan Trega, öll Hrygd í Gledi Joh. 16, 20
sníðst. Þu ert Þið Þifanda, lifaa Rom. 8, 9
mig eins og þig, og þú Eilífa
Anda, alltið læt þíu mér standa,
til Þiðs eilífs leiddu mig. Gal. 4, 6.
Ebr. 9, 14.

15. Þiðs þíu Daudum þér
Leita, sem liggja í Syndunum, en
Christnir byggjað þeita, hyrda ei
neitt þar um, í Daudum Gierdum Ebr. 6, 1.
þu gangi, Gudlig Þið er þeim
fræ: en þínir þu Hermuna stænn Eph. 4, 18.
gi, í Hærrans sig lyfa Gangi, Col. 3, 3-4
eilíft Þið allir fæ.

16. Þið mitt Jesus lifir, Þið Joh. 11, 25
og Þyprisan mín, Þið vort ertu,
þu yfir, off falli Daudans Þið.
Lættu mig Þrottin lifa, í lifandi Ebr. 2, 4.
Erw sem þer, æn vonðra Þolld Gal. 5, 6.
Þmðvifa. Eilífs Þiðs Þon eð skr-
fa, æ Þiðs. Þook, einum þær, Ap. 17.
Amen. E 2 IX.

IX. Psalmur.

Um Vtgöngu Peturs og Jóhannis
til Grafarinnar, og hvað þeir sáu
í Gröfinni.

Ton: Öss laet þín Andá styrkja.

Text. Maria Magdalena, (mijn
Orð þar höfdu Þið,) **S**
Súnn Christo hugdist þína,
hann gat ekki fundið, flóttliga
hún því fóor og fann, Herrens
Postula hryggja, sem herma eg
aður van.

Text. 2. Dr Gröfni Hæðstur Her-
ra, horfinn í burtu er, ei vill vort
Angur þverra, ekki finnst hann,
húnn tier, jafnsnart Petur og
Jóhannes, að Gröfni hlupu og
giættu, grandvarligana þess.

Text. 3. Jóhannes greiddi framgeng-
ur, gat hann því komið fyr, Pet-
ur, þó líði um lengur, líka kom
þar eftir, strax í Gröfina stíu
hann inn, sá þar Linn-Dwöla lagða,
líka Sveita-Klotti.

Text. 4. Í Gröfina hin áttar, epter
Petri þá gíeð, Sorgandi allt
það sáttar, sem aður heyrá
fíeð,

fieck, ei skilldu þeir þa Skrif-
irnar, ad hañ Vpprijsa skyldi,
en slikt þeim hulid var.

5. Heyrdu Guds Barnid blijsa,
bid eg þu merkir það, laut ekki lengi Ef. 58, 2.
lijsa, so leitir Drottinn ad, sliktu & 55, 6.
þier so þu finir hañ, eptir Johanni
ætti, ad breyta stierhver Mañ.

6. Petur seirna sem segir, samt
kom ad Grofini : Eingan Drænt. Luc. 23, 43.
ing beigi, þo Vdran seint framkomi,
Drottinn vtbreidir allan Tíð, Ef. 65, 2.
Myskunar Fadmi sin milda,
mooti Syndugum Lyd.

7. Maria, Herrans hædsta, Text.
Harnþrængin saknadi, hiekt
hun það Hörnung stædsta,
þeni er bodadi, Opnud Grof,
sem þo sañliga, Vpprisu Christi
Ædsta, auglioost nam bevijsa.

8. Vpandi mændi Augum, Text.
in i Grofina Sliood. Siist nam
af Sioonar - Baugum, sviptast
burt Tæra-Flood : af Gledi-Teif-
ni þa giordi hun stier, Sorg, Völ Joh. 16, 6.
og saaran Kvijda, soddan optliga 7.
stier.

9. Brygðin þegar þig þiærir, Thren. 5,

þu meinar Sæl minn fiær, að Hug-
gun einga fæir, og Drottins
Næðin skær, fle þær horfin i
Matth. 16, Heimt hier, en þ þ skalt gjerla
24. 25. gjæta, Gott bodar Krossin þær.

10. Maria mestan Goða,
mög hrygg. Ját reiknade, Kross
og þjáningar Þjóða, þær sem
Ebr. 12, 6. GUD lætur skæ, Astar. Teikn
7. Drottins eru viist, berir þu það
2lp. 3, 19. með Blíðu, Þol þitt i Gledi
sniist.

11. Hugg að, Hórmungar
stríðar, Hærrans Næð leggur að,
þetta sonum þær síðar, Sorg
Act. 14, 22. lausir Drottin þær: Þær marg-
faldlegt Mootlæti, off býrjar in
að ganga, i Guds Dyrðar-Miski.

Text. 12. Petur sat Línlof liggja,
líka so Jóhannes, þær að Hærm-
þrægnir byggja, hier með
gjærandi þess, að Svelta-Dvæ-
lun samvasdi, sem Christí Hof-
ud huldi. þær var siet i Lagi.

Matth. 27, 35. 13. Christur, þa Kross þær plandi,
Klæðunum ræntur var, almætur
ollum síðdi, Þaðle og Þenarnar,
þær Setum skiptu Heiðnir þa, i
Heim.

Heiminn þau urdu, eptir sem Ps. 22, 19.
Glds Ord tíar.

14. Eg gíeri að því hyggja, eins Text.
líetsu Drottinn min, í Grefni
Línslók liggja, líka Sveita. Drottinn
þín: Þypristið toókstu ei með þier,
Mat. Klædi þijn, so nióta, næði
eg þeirra hier.

15. Síðasti Daudans sære,
Sveitinn nær þviingar mig, min
JESU, Milldi-klæri, minast vil eg
a þig, í Sveita Drottinn þínum þa
skal eg, sveipa Hofud og Hiarta, Jos. 23, 14.
hier með fara minn Beg.

16. Líkblæti þína leggi, Lausn-
ari minn, um sig, Eal minn, í
Heljar Hreggi, hvað þa þa skada
mig, í þeim Líndrottum eg skal
hier, skila við Veröld vonda,
Beittu þad Drottinn mjer, Amen.

§ ***** §

X. Psalmur.

Þú þad, hvernin Englar nít og
síalsur JESUS Opínberudust
Maríu Magdalenu.

Ton: Hver sem að reysir hægga Bygd.

Text.

Maria ecki sína fíeð, Srelf-
 arañ i Gröfina, Petur og
 Johan greidt burt gieð, græt-
 in beid hun þad Sín, ein vid
 Gröfina, Angri med, i hana
 þratt hun lista ried, Engla
 Tvo sat þar in.

Text.

2. Ein til Höfda, en Ástar
 var, ad Christi Sootalagi,
 hrellda Mariu hver spyr þar,
 hvad til Sorgafia dragi? Herr-
 an min, hun so herma ried,
 hafa þeir fræ mæ burt teðed,
 því segi eg Svot mig nagi.

3. Maria grætur Meistararñ,
 Milði-riðkañ sin Herra, af því
 Líf hafs hun ecki fañ, ei kunn
 Sorgin þverra, hañ i burt stoliñ
 hieðt hun þa, hier ad min Sæla
 jafnan gat, við hendir þig opt
 verða.

Ps. 16, 10.

4. Maria Ritning riede síst,
 ad Riisa upp Christur ætti, hañ
 því burttefiñ hieðt hun við,
 Herrañs Orða ei giætti, Hrygð-
 arfull byrti Harma sin: Heyr
 þad, og giættu Sæla min, ad
 þínum Eyndar-Hætti.

5. Þu

5. Þu syrgir ei fyrir Syndirn: Ef. 59, 2.
 ar, sem Drottinn frá þier skila,
 að missa Jesum ei metur þar, Luc 23, 18.
 móttstriðir þrætt hans Vilja, og
 hrekur so frá þier Herran þitt,
 Heill, Lioos, Riettlæti, Fegnudiñ,
 Sijst kantu soðdan dylia.

6. Angrud Maria aptur fœñ,
 Endurlausnarañ blýða, græt
 þína Synd og syrg med Sañ, so
 þarftu ecki að kvíða, Ydran og Joel. 2, 12.
 Trwen orkad fær, einen þu Jesu 13.
 Fundi nær, med hans Hugsvölun
 þýða.

7. Í hvíttum Skroða Eng- Text.
 lar Tveir, Opinbera signaðu.
 Himneska Hegdan hófdu þeir,
 Herrans Dyrð þar med tíadu:
 að Himnum síðar verdum vier,
 í Vægsemi, Guds Einglum sam- Matth. 22,
 lísker. Gled þig mín Sæl, þess 30.
 gædu.

8. Þótt þu verdir í Heimi Gen. 37, 34
 hier, Hrygðar Bruninginn svartar,
 að þig taka, sem opt tilber, ei læt
 þitt sturlast Þiarta. Englunum ps. 27, 13.
 síðar samlið gíord, Sæl a. Líf- Ap. 7, 14.
 C 5 endra

endra fær þu Þord, í hvíttum
Skröda að skarta.

Es. 61, 10. 9. Ríettlætis Skróda skírað
híer, skínfir offt Þrottíu mílði,
Gal. 3, 26. í Skírníu þáð sölunf víer, ef
háð vöftum sem skýlði, allfíð
Tit. 3, 5. hvíft-flæddu Englarnir, offt munu
vera náalægir, með Híalpi í mefta
Pl. 34, 8. Gýlði.

Text. 10. Máðð fíer víð fíeri
Mária, Máð eín leít hía fíer
ftanda, hugdíft Gardsvörðín
hún þar fíat, hrellð í Sælu og
Ánda, eí þekfti hún, að þáð var
háð, þess sem Grattandi leíta
vaf, Lausnariu Lyðs og Ánda.

Text. 11. Sun fagdí: Ef þarft háð
burt með þíer, víð eg míer
gígíer ína, JESUS elftulígt
Ándfvar tíer, O hvað grætur
þu Kvína? Hvers leítar þu
með hrtíggí í Áund? Hana
nefndi á fanní Stund. Ált
ríed þa Álangur lína.

12. Gardsvörðín hugdíft fíalft-
að fíat, Sorgandi Magdalena,
Cant. 6, 2. er JESUS var: Eín offt þáð máð,
ollum tíl Áerðooms þíena. JESUS
Gards.

Gardsvordur æðstur er, Adams Rom. 5, 27
Gardsboftun bætti hañ hier, liet
so Raanglætid rienna.

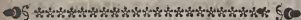
13. I Aldingardi var upphyr. Joh. 18, 1.
ind, æðsta Glds Sonar Pijna: I ib. 19, 41.
Aldin-Gardinu wtendud, Ofsookn
þa hlaut ad dvijna: I Aldin-
gardinum Byppreis hañ, Aldin-
gards besta Baktarañ, Sæll I Es-
us vill sig sijna.

14. I Aldingard mjns Hiarta Matth. 13,
hañ, heilagð Glds Ord inrætir, af 3. 109.
þvi vara um Afur þañ, Avertir Gal. 5, 22.
Dygda sætir: Elska, Trw, og
Þolgiædi þijdt, þad allt þañs
Orðid verkar blijdt, soððan Gld
staalsañ tiætir.

15. Þijst er mitt Hiarta Herra Ef. 5, 1. 2.
þitt, þreinsað Aldingaards Merki,
þo Swr Ber hæfi þar Sæti sitt, Deut. 32,
So Træ med slæmum Berki, 32.
Illgrese opt þer iní fínst, upp þad Matth. 23
ad ræta mæi ei viðst, nema þijn 25.
Mæd þad verki.

16. Mariu huggar Herrañ þijr,
þeñar Sorgar vel giætti, þad er
þijn Venia Þrottin ðyr, med Matth. 1
Þarsamligum Þætti, Hugsvola 28.
þeim

þeim sem Brigidin flær: Gress þu
Jesu, mín Drottinn kær, mig í
mínum Bannmætti, Amen.

XI. Psalmur.

Vm Samtal Christi við Mariu
híar Grofina.

Ton: Gíæsturíkasti Bræðari mín.

Text.

Þú Grofina, sem greint var
fyr, Gíæsturíkastur
Drottinn spyr, Mariu með
Lund spaka: Hvað Grætur
þú? Hun þekkti hann þá, þáinn
við hana riedi tíð, ei máttu
á mætt taka, því eg, um Veg,
til Himna Nána, Heimför saða,
híðan gíðri, til míns Söð-
urs, sem mætt hann kígri.

Text.

2. Fardu og byrtu Bræðrum
mín, Blessada Jesu Míllðin
sín, sagði við Kvíðu kiera:
Allt það sem nú auglýstist hær,
og þú heyrdir af síðsum mætt,
Sögn skalt þeim söðdan færa;
Eg fer, en tíð, til Söður míns,
og yðar eins, á Himna Hæðir,

til Guds mijns og ydar, so
riett hañ rædir.

3. Sætastí Jesu, Sorgen driijn, Ps. 119, 28.
Sænlíga þa eg Orða þijn, giæti,
mín HErrañ þjiri: Þu nefnir
þijna BREDur bert, BROE Rom. 8, 29
líga Meñ, sem hefdu giert, Stygð
þier, vor Drottín þyri: Aft þijn,
stíært stíjn, Nær Syndir þijna, þu
fyrir þijna, þeckir Brædur, þa Matth. 12,
sem þinn Andi og Ydran rædur. 50.

4. Blood. Teingda eg þín Ebr. 2, 14.
Broodir er, Blood mit Jesu og
Hollid þier, Samteingdir þu Rom. 8, 17
Sænlíga: Erfingi med þier, er eg
mijns, Eilífa Guds og Fædur Matth. 16,
þijns, þu nefnist Nætturlíga, 16.
Guds Son, Guds Son, Helgur ibid. 17, 3.
Blijdur, Sagur, Frijdur, þeim
Fadiriñ unñ, en eg þinn Broodir Gal. 4, 5.
af Vætleidslunni.

5. Jesus mín besti Broodir Ebr. 2, 17.
fiær, Broðerni gott mier fyrr og 18.
nær, sijnði i Máñraun míni, Hañ
er minn Broodir Heimi i, Hañ er
mín Broodir upp frá þvi Brood-
ir þo Líf mitt líni: Broodur,
Goodur, er hañ, Míldur, mier
Næ.

Gen. 45, 5. Nafsholdur, i Meynum stríðum,
 Bræðralag við hann þó bregdi eg
 tíðum.

6. Af því min Broodir er hann
 viðst, Gynnd min og Sorg i Gledi
 sníðst, og riena Naunir allar:
 Siarls þíns Fodur, þu Fodur
 min, Kressarinn JEn upprisin, og
 Fíarast min Guld þu kallast: Glad-
 ur. Hrodur, fly eg nu, með traustri
 Eph. 3, 14. Trív, til Himna Hæda, til míns
 15, GUDS og Fodurs þa Meinin
 mæda.

Luc. 15, 18. 7. O min Fader! þad ængrar
 mig, opt með Syndunum fngge
 eg þig, hvad stundum veit þó
 Rom. 7, 7. valla: Þyrtu mig því sem hent-
 Jer. 10, 24 ast er, Siartans Fader og lindir
 þier, en ofþvngt Hrijs ei laust falla,
 a Barn þitt, mier midt, i Bræði
 þíni, Viskn ei líni, Faderin Froomiz
 Vertu min Fadir, þitt hæðst Lof
 hlioomi.

ps. 68, 6. 8. Fodurlaust Barn i Heimi
 þier, hugleidtu þad nu segi eg þier,
 þa Forsvar kant ei finna: Veröld-
 in bæði Fólst og Flax, Flest-ellum
 sem að Naunir þia, síst giorir
 þun

hú ad sína: Mestur, Bestur, þín Ps. 103, 13.
Fadir Dýggur, Erir og Ervaggur,
Ból þó beigi, er Gud a Himnum,
því Efast eigi.

9. Kvinnan, er fyrri kyni var fræ,
Christur og fyrsta liet sig síæ, ept.
er Byprisu skiena; Maria hiet, sem
mivætt bar Gied, med Auk-Nafni
þad kallast ried, mæta Sprund
Magdalena, Fyrr fræ, hañs Hæ,
Mildin hafði, Hrvad þa vafði,
heñi rekid, Sis Diosa, hana sem Marc. 16, 9
hofdu tekid.

10. Þdrandi syndug Saxla er, Joh. 6, 37.
Sannlega kær min JESU þier,
hana ei fræ þier hækur, hana þu
gledur hveria Tíð, heñar burt-
nemur Sorg og Stríð, hana Mat. 17, 28
mædda medtefur: Ond min, ad Luc. 7, 38.
þijn, Footum skriður, Frelsatú Matt. 28, 9
bliður, freidt mun heñi, med Drm-
um Ervar eg um þa speñi, Un.

§ ***** §

XII. Psalmur.

Þm Kvenanna Btgonau i Añad Ein
til Grafariñar: Da um Engeliñ sem
þær sattu og heyrdu i Grofñi.

Ton: Fagnadar Ríning Kvínum fær.

Text.

Fagnadar Kvímur Annad
Sín, vöngugu, so sem
Ríningin, glögglega þetta
greinir stíær, til Grasarinnar
en komu þær.

1 Cor. 13, 4
Cant. 8, 6. 2. Elskan, sem ad er Einlæg vísst,
Ord Guds so herma, þreittist síst,
stadföst er hun a allañ San, ei ha-
na Daudin slísta fañ.

3. Elsku Kvínum med Elsku
Gied, ecki wr Miñi líjda ried, Jes-
us þeim kær hañ allt eins er, eptir
Daudañ, sem lifdi hañ hier.

4. Þær láta ei af ad Leita hañs,
lietu ei þar a neckurn Stans,
Hiartans Vast þeirra ínelig, ei knúf
skíla hañ vid sig.

Cant. 2, 5. 5. Elska Jesum Elskuga þín,
O! Madur, so sem Ríett-Christ.
Job. 14, 23 in, stadfastliga hañs Vast þa er,
Obrygd anlig og stadföst þier.

Cant. 8, 6. 6. Sterkari en Daudin Elskan
er, Elskan Jesu þad syndi mier,
Elskuni slepti hañ ei til mihn, en
Job. 13, 1. þo hañ slepti Víst síñ.

Cant. 8, 7. 7. Mera Bortn Kvolaña fuñu
fist, Ríarleiks Eld Jesu flecka
víst.

vijst. Ungistur Flood þo felli a
mig, Frelsiðin laet mig Elska þig.

8. I Hermungiðni eins eg æt, Job. 13, 15.
Elskuna þier, minn Drottinn tíat,
mier bregðst alldrene Elskan þijn;
Elskan við þia ei bregðist minn.

9. In i Gröfena geingu beint, Text.
gratnar Kvinnur með Lyndid
hreint, Ungan Man sía þia
Sægrí Glid, hrelldar þar all-
mög stíelfast við.

10. Mottul Skijnandi hafði Text.
það, Svíttan a sler og Skoo-
sijðan. Lærdoom Sagrað þier sín
eg viðst, fell það minn Sæl wr
Minni sijst.

11. I Ungs Manis Afynd Eng. Judæ 6. 6.
illinn, Öpenberaðist þetta Sin,
alldrei elldist Glids Engla. Her, Mat. 18, 10
Öfku-Bloom þeirra sijfældt er.

12. Af Elli og Beikleif erum Gen. 44, 29
þier, a Jörðu þiaðir Menirner,
Syndana Berkan sju er ein, söld. Psalm. 6, 3.
an af Adam hreptum Mein.

13. Gledium oss þo, að Glids Matth. 22, 30.
Englum, giorunst líktir i Himnin.
um, heilbrygdir, ungir, hofset Sap. 2, 1
Þijn, i hreinni Triv ef Lífsid döijn.

Ps. 103, 5.

14. Gamið, Þeirfur, með lúna
Lund, lífi eg Þrottinn marga
Stund, til Himna þegar eg hverfa
mað, Heið, Þngur, Styrkur verð
eg þa.

Text.

15. Í Jesu Gæf, a hægrí
Glíð, Heilagur Engill sat. Þar
við, gleður sig Sál mín Sorgbit-
in, Sannlega nú og hvert eitt Síu.

I Cor. 15,

57.

Ap. 9, 5.

16. Sítandi Engill synir mír,
Sigur og Hvíld vors Þrottins
híer, og að hans Stríð að Enda
síe, unnið Dófull og Hellsíste.

Job. 7, 1.

Ap. 7, 14.

seq.

17. Eptir harðt Stríð í Heim-
inum, við Hóld mitt og Blood
med Dóflinum, Sigur. Hvíld
mun eg sanna frá, sítandi í Gledi
Himnum að.

Text.

18. En framur Sál mín,
sáum við: Að settist híer ei a
Vínstri Glíð, Heilagur Engill,
Hægra veg, hans Tígn wíval-
di Þyrðarleg.

Ps. 110, 1.

19. Síns og vors Herra Há-
tígn hann, híer með býrti a ríettan
Sann, og Gíð við sína Hægrí
Glíð, hefði. Jesu Gæf wívalíð.

20. Hann boðar og að Herra

miñ, með Himneskum Guddooms
Mattiñ sñ, sje muer alltið við
Hægri Hend, hier þa austriða ib. 10, 8.
Meinin vönd.

21. Þu þíni Hægri Hendi hier, Cant. 2, 6.
Herra Jesu ei sleptu muer, Sun
fadmi mig i Hæsta og Þíni, Þin & 8, 3.
Þinstri sje og Skjlan miñ, Ám.

§ ***** §

XIII. Psalmur.

Þm Predikun Engelsins fyrir
Kviñnum.

Ton: Skapariñ Stiarna Herra, re.

Blessadur Engell, eins sem Sept.
er, i Ordum Gudspiall-
sins kungjört hier, Skijnandi
hviitan Skröda bar. Skellan
Guds Engla sje eg þar.

2. Heilagra Engla Helgust
Dyrd, hier kan ei verða noog
votskjrd, Kkædnadar einstís þurta
þeir, þessa miñ Eala gættu
meir.

3. Alltið Fegurðar Skrödi Ap 9, 9.
Hein, a skjrum Enalum og Klædin
hreinn, þeirra þa æ: þyrstu með, Dan. 10, 5.
Þanin þasa Meñ a þa sjeð.

4. Þetta synir mier Sidsemið þa, sem Drottins Englar Himnum frá, hafa brúðad i Heiminum, hermun slijkt eptir Englunum.

Ecel.4, 17.

5. Sidsemi rietta, Eaal mjin blijd, set þier ad brúða hveria Tíjd, i Guds Hrost þo allra mest, þa attu Drottini ad þioona best.

Ef. 61, 10.

Job.27,16

17.

Eccles.9,8.

6. Ei kom þu nakin i þan Stad, at þier Klædi hafdu þaangad, Riettlætis Skrúða skærastañ, skal añar hylia Lijkamañ.

Text.

7. Engelsins fyrsta Ord þad var: (þa urdu bræddar Kvinnur,) Ottist þier ei, eg sie til Sañs, Sorgandi leitið Frelsarans.

Text.

8. Hvern ed Krossfestu Seidnir Men, þan er frá Daudum Vppreisn, Ei finst þan hier med sama Sid, so sem þier fyr þan stilldust vid.

Jub.13, 23

9. Mañligur Styrkur minstur er, Mañsins Naatturu Hæðslan skier, ei þan hun standast Engla-Dyrd, off eru þar til Dæmin skjrd.

10. En ef þu leitar Lausnarans,
laust mið Sæla a Hrædflu Stans,
Hvad villtu Ottast? HErra þið, Rom. 8, 33.
Med Himnestum Prijs er Byp- 34.
rifið.

11. JEsus þið bliði Bræd- Joh. 16, 37
gumi, barist hefur, og sigradi,
Dvina þið alla þer, eingið
þeirra fær Valld a þier.

12. Ei þarstu Ottast Andskot- 1 Joh. 3, 8.
að, ei fær þa sakad Christin Mað,
Fordæming eingin finst þeim þia, Rom. 8, 1.
Er Frelsara JEsu trúa a.

13. Logmarlid ecki hrædstu þier, Rom. 10, 4
HErra JEsus þess Fylling er,
Ei þa þess Bolvan agra þig, Eph. 2, 15.
af þvi Christur took hana a sig.

14. Ei þarstu Daudans Ottast 1 Cor. 15,
Þið, uðin er þa med Bræddi 57.
þið, og i Sigur nu svelgdur er,
soddan off JEsu þacka þer.

15. Ottast skaltu þu mæti Deut. 6, 5.
Mað, þið milda Gld og Skap-
arað, Sonarlig Hrædsla soddan Rom. 8, 15.
þið, seð Ust til Guds þar med fylge.

16. Med Gudhrædflu, sem 2 Cron. 19,
Barnid best, Þyriar þier Drott- 10.
in Ottast mest, so reitir þa ei til

Reidi hier, Riect Tro i þessu
foolgin er.

Text. 17. Vid Kvinnurnar Engell en
nam ríax, Vppriðu Drottins
segid frá, Postulum hans, so
glediest Gied, greinsd og þetta
Petri med.

Text. 18. Siadid, ad han mun fara
frán, fyrir ydur i Galileam,
þar fari þier han sialsan siad,
So sem han ydur heita ried.

19. Eptir sem gleat var aietid
um Guds Engell bydur Kvinnu-
um, Vppriðu Jesu seia. San,
sierdeilis Petar nefnir han.

Mat 9. 12. 20. Jesu þad er þitt Ord og
Ans, ei þurfa Heilir Læknarans,
Ex 15. 26. heldur Siokir og særkir Þijn,
Ear þeirra læknar Milidir þijn.

Matth. 25,
70. seq. 21. Petur giordist stoor Glæpa-
Mañ, Guds Son affoot og reita
van, honum: En HErran hifit
med Gied, hans Syndar ecti
minast ried.

Luc. 24. 47. 22. Stærstu Syndrum stærsta
Mald, stærsta Hugsvolum verdi
tiad, En Stoor Syndari alldrei
kan, an þess koma i Himna Rán.

23. Þar sem að Jörðin of þurr ^{Es. 41, 18}
er, Þvösprettu: Læti færum vier.
Guds Náðar Bruðar bregðast ^{Zach. 13, 1.}
sijst, Berkyndugum, og það er viðst.

24. GUD hefur svarið so til ^{Eccl. 33,}
Sanns, Syndugs vil eg ei Dauda ^{11.}
Mañs, Petur Meinsæri synde
sitt, Særi Drottins það gjerdi
kvitt.

25. Eg meina viðst að eingiñ sle, ^{Rom. 5, 20}
Aft Guds og Myrkun nælægre, ^{21.}
efi Þdrandi syndug Sælin tvist,
soddan við Petur auglýstist.

26. Siðalfur GUD lagði Adam ^{Gen. 3, 21.}
a, Eiñ Klædnad þa hañ nakiñ
sa, Mottli Rietslætis mun hañ ^{Es. 61, 10.}
mier, midla þegar mig nakiñ sier.

27. Eg trensti Drottin uppa ^{Ps. 7, 2.}
þig, alldrei miñ Jesu forlaet mig,
Syn mier þa þinna Myrkun mest,
mestañ þa sierdu hia mier Brest,
Amen.

*****

XIV. Psalmur.

Þm Heimfor Kveñana fra Grof-
iñ, og Christi Opimberan fyrir
heim.

Ton: Mitt Hjarða þvar til þryggist þá.

Text. Kvinnurnar gladar gengu
 Heim, frá Gröfni með
 Þodskap þeim: hvern þær hug-
 du að tíð, HErrans Þostulum
 þryggum þá, sem heilagur
 Engell sagði þeim frá.

Text. 2. Eptir sem þetta er nú skied,
 í því Bili þeim máta ried,
 HErran með hægnað Sid, Heil-
 ar, sagði hann, sénd þið, síðst
 varð þá a Gledinni Þið.

Text. 3. Hver að hafs fótum
 falla vað, fadmande þá, til-
 báðu hann, hræðist ei, HErran
 tier, Bræðrum mínum byrti
 þier, bræðliga þad sem greini
 eg hier.

Text. 4. Í Galílaam gangi beint,
 goodir Sveinar, með Lyndid
 hreint, þar skulu þeir migg síð.

LUC. 21, 33. Ordín þínn JESU stöðug stá,
 Stadfast Traustid set eg þau á.

5. Hvað kom til þess, min
 Herra, fyrst, þá hrellðri Mariu
 þu byrtist, þun mátti ei hræra a
 þier, en Kvinnur sem nú komu hier,
 floppudu um fætur þínar sler-
 hver?

6. Magd-

6. Magdalena í Trygdum
traust, tróði því stadt og Efalaust,
ad varstu Þyprisiñ, en hinar bórð-
ust við Breyðskeið sín, braut þær
aumkar Kíærleiki þín.

7. Því lietsu Herra hjr i
Lund, hier þau Veittrwud Dygda-
Sprund, fæ ad þreisa a þier?
Hver þeirra og þig siðlsan sler:
señ Trw giordi stadfestast hier.

8. Veittrwada med Bannmætt Joh. 6, 37.
sín, vill ei þijn Siæffa, Drottín
mín, fræ sler burt hrekia bradt,
Dyðskunar þínar er það Art, eing-
um Raud-stöddum veitist hun
spart.

9. Braafadan Reyr ei brntur Ef. 42, 3.
þu, Blessaði Herra mín Jesu,
Trw mín þó viðst sie veik, hæls-
flokín þu ei kíæfir Kveik, Kraptar
Mans þa fara a Reik.

10. Trwar Bannmætti mínum Marc. 9, 23
mest, Willdin þijn Jesu hialpi
best, eg treysti a þig Eín, Vist þijn Ps. 9, 11.
forlátur alldrei neín, sem ad þier
leitar Drottín mín hreiñ.

11. Lífslamliga ei lienast míer, 1 Cor. 13,
lausnari mín ad slæ þig hier, og 12.
fadma

fadma Fætur þijn, en Tællauft
það gíori Trvin mijn, til þess mjer
etliff Þyrdin þijn skijn.

Gen. 32, 27. 12. Eins sem Jacob eg alltið
skal, en þótt þu bygair Himna
Sal, min Herra hallda þier, i
hreini Trv þa hlotnast mjer,
hverskins Blessan, Tslauft það
þier.

13. Mier þykir, so sem Willdin
þijn, mjer lofi að hallda um Fæt-
ur sijn, þa Þold þitt og heilag
Blood, i Kvoldverd þinum
Gæskan Good, giefur þu mjer, so
firrist ea Mood.

Dent. 32, 31. 14. Efti einasta eg kan þa, um
þijnar Fætur halldid far, heildur
Sælin mig mædd, Blood af
1 Cor. 10, 4 þeim Sijgur hrellt og hrædd,
Helgri Nædar Svolum vel gædd.

Cant. 5, 15. 15. HErrans Fætur i Heimi
þier, hans Þienara riett kolum
Es. 52, 7. vier, sem boda Gllds Ord best, ef
Ydrunarlaus þu að þeim setst,
Matth. 22, 6. 8. aumur Mañ það gleggnir þier
vest.

Eyr. 7, 31. 16. Eg vil þig Heidra æ og nu,
Elstuligaste min Jesu, og vyrda
Þioona

Þioona þijn, O! Drottinn fær Ps. 122, 2.
þa Fætur minn, i Fridarins Land, Es. 60, 13.
þa Hiervistin dvijn, Amen.

§ ***** §

XV. Psalmur.

Þm Vitnisburd Vardhallds Mañ-
ana, af Vpprisu Christi.

Ton: Sall er sex Mañ sem hafna kañ.

Sidnir Strijds - Men, sem Text.
Historian, hermir til Vard-
hallds setta, Vpprisu Christi
allan Sañ, athuga, naðu riet-
ta, Jarðskjálstañ, einen Engil-
in, er i burt færði Grassteinin,
allt litu þeir a þetta.

2. Sára þeir því med Selmtri Text.
heim, Soringium Presta ad
greina, allann Sañleit frá
Atburd þeim, ei þar af nokru
leyna: Prestarner þegar heyr-
du hier, hvernin það allt til-
gengid er, Raðstefnu stofna
eina.

3. Veru Þeninga gæfu Text.
greidt, Gudlausum Vard-
hallds Mönnum, so fenge þa til
Svari

Lygi leidd, og leyndi Rökum
sonum, að Jesús hefði upp-
rísð, Jóni þá Lwnir svafum
við, hans Sveinar stálu hön-
um.

Text.

4. Allir Samþyðir urdu
þeir, eingin finst hier a Vafi,
Gialldid wtgreida: gat ei meir,
gíort hier þeirra Afasi. Þr
Glds Ríumí þessir þar, Þioofar,
sem Eylfri Judasar, held eg burt
stolid hafi.

Joh. 8, 44.

5. Af Lygiñar Fodur lærdu
hier, Lygiñar Kaupmen vestu,
Exod. 23, 1. Lygi wtbreida, Lygin er, med Löst-
um þeim allra mestu. Ea sem
Cap. I, 11. Ingur er Satans Þioon, Sælini
kaupir eilíft Þioon: þu Lygin þad
Hugfestu.

Deut. 16,

19.

6. Sannleikar þa þu seigia att,
fínt laattu Mun þín fylla, med
Wirtum, sem þess fýsa flatt, að
Epr. 10, framberir Lygi Jlla, og Maallaus
19. verdir i sañri Sök, til soddan O-
hæfu fínasi Rök, Siegyrndir, vest
sem villa.

Text.

7. Heidnir Vardmen, til Lygi
lioost, lietu sig Presta gíña: A
gyrnd.

gyrndin þeirra blekti Bríoost,
bølvad Gialld a ad vīna: Þypa
sig siaksa einin med, Odhgd hver
þeirra litvga ried: Samvitsku
eingri sūa.

8. O! Drottinn geim vort Þf. ^{1 Sam. 12,}
irvadd, ei laet þad Satan villa, ad ^{3.}
þiaggi edur giesi Gialld, so giori
Riettindum spilla, I sierhveriu ^{Prov. 2, 9.}
ræki Sanleikañ, Sakfelli alldrei
Riettlaatañ, laet þad ei Gullid
gylla.

9. Ifir Grof Jesu erum vier, ^{1 Thess. 4, 4}
aller til Vardhalids settir, hans
Grof Christiña Hiartad er, Hrein ^{1 Cor. 3, 16.}
Trv Liindvkar riettir, i hverium ^{Ex. 9, 3. 11.}
vakta eiqum hañ, ei stelur honum
neiñ þadan, nema siakstra vor ^{Es. 59, 2.}
Synd og Brettir.

10. Ef þier villt Jesu hallda
hica, Hiart: Riæra Earl mijn
blijda, Sofandi ecki siertu þa, so
mæter strengum Kvijda: Þaf þu ^{Mat. 26, 4.}
og bid, um Hica. stod hañs, sem
hrefur burt Vardhalid Andskot-
aus, ædsti Lausnarin Lyda.

11. Dyt Synfiar mig, þa eg æt ^{1 Thess. 5,}
hier, Embættis mijns ad giæta, ^{6. 7.}
til

til Þorkunar þad vyrði mier,
 Þors Jesu Milldin sæta: hañs
 blissudrad mijn bilieþrot, Hañ
 Ps. 121/3-4 laati eñi verda a Þrot, sem vakir,
 Svefn min bæta, Amen.

✠ ***** ✠

XVI. Psalmur.

Um Þtgöngu Þærisveinaña
 til Emaus.

Ton: Alf diröpri Hrygd aðalla eg þig.

Text. **S**rat Þorgiñi med Hrygdar
 Hag, HERRANS Tveir
 Sveinar ganga, a hañs fyrsta
 Oppreisn Dag, Eind Siartans
 bæru straanga, til Emaus sier
 ætla þeir, i Jerusalem þreidu ei
 meir, hvar einga Suggun
 faanga.

Text. 2. Um Grundirnar þa gengur
 þeir, Grattur i þetta Síne, um
 þad töludu tvister Tveir, sem
 tilbar i Stadnum iñi, hrygg-
 ver þo minast HERRAN að,
 hvern ei Oppreisn meintu þa,
 mest var hañ þeim i Mísi.

3. Bilier þu Jesum fundid fæ,
 fróðst

fræskil þig Veröldinni, frá Dgud. Ei. 52, 11.
 ligum gíör þu gæ, með Giedi, 2Pet. 1, 4.
 Hiarta og Síni, af Veröld Illt
 þu ætíð fær, a Bórd með heñi Ap 18, 4.
 Satan rær, Hæll so hañ hamli Eph. 6, 11.
 þíni.

4. Þa Veröldin sem higrast
 hier, hun lætst þier Fadmi síñ
 breida, So sem Dalila Síñud er,
 með Svikum þig gíörir deyda.
 Samson hid fyrsta fængiñ var, i Jud 16, 19
 Fadmi elskudu Hooruñar. Siaa Eph. 6, 11.
 til hia Svikum sneida.

5. Hóldligir Men með Hóld-
 ligum, hier þo uñgængast fari, 1Cor. 5, 10
 Ríettvijsir eins með Rañglættum, Gen. 18, 23
 og Raun so margau þia, frá
 Hegdan GUD-lausra hallt þig Psalm. 1, 1.
 samt, hverium ad sviñia, miog er ib. 2, 11.
 tamt. Guds Otta sierhver gæi.

6. Janan Stad ma athuga, uñ
 þessa Þærisveina, a Ferda - Rensu
 þeir fræmhalda, sem feguritu
 Skrifster greina, til Emaus fara
 hugdu hier: halda þad Rauntun Josephus lib. 13.
 allmarger, nefndt vera af Vatne
 breina.

7. Af því sa Stadur styrktur

var, með Stoor-Botnum marga
 Beaa, Flootta. Men gattu geymt
 sig þar, þó gærdist Ofloofn bræd-
 leaa. Og sig feingu þar Ohulta,
 Jnhallidid, þa Fiandmaña, Seypt,
 þeim hootadi Trega.

Ps. 39/3.

8. Staddur ertu þú mæti Men,
 Mæddur a Begferd þíni, hier með-
 an byggir Heimfins Rañ, og hrekkst

Phil. 3/20.

i Veröldinni. Til Emaus kveppast
 attu greidt, ei þad Jardneska
 Eph. 2/6. gylldir neitt, heldur Himneskt
 Heimfíni.

Ap. 21/14.

9. Þar er fast Slot, þar Frijs-
 Stad att, fyrir Dvinum þínum,

Sap. 3/1.

O: hultur brva ætíð mætt, eing-
 um mætir þar Vinum, fram af

Ap. 22/1.

Stool Lambfins floota þar, seg-
 urstu Vatnsfoll Gledinnar, með
 Eilífum Sætleik sínum.

ib. 18/4.

10. Frá Daudligum untu mæ,
 O! Mottin burt ad ganga, lat
 mig eeki i Heimi hier, Slutskipti
 med þeim fanna, og þa Begferd
 Es. 61/7. er wti minn, Ea bid, alad mig i
 Ríkti þínn, um alla Eilífd laanga.

11. I Pridia Lagi þad er en,
 hier Scál minn athugandi, hverier
 þeir

þeir Kynfu mundu Meñ, sem mæd-
dust hier Begfarandi. Læresveina Text.
vörs Lausnara, Lioos Glds
Ord barda auglysa, halldna i
Harma Standi.

12. Ef þu villt Madur ad þu Luc 18, 22.
bert, ødlist Jesum ad sína, Læti- seq.
Svein hans med Sani siert, siust
lat þia Heim:ñ aína, Blessad Ps. 119, p. t.
Ord hans med blidri Lund, breid
wt og medkicñ alla Etund, Bod-
um hans best skalit sína.

13. Han unífram allt þu heidra Ec 20, 2.
ætt, han er GUD þín Lausnari, seq.
Kross hans O. vyrda allðrei Gal. 6, 14.
mætt, en þo han lenai vari. O!
Jesu lat þu allt i mig, Elska,
Prijsa og Dyrka þig, hier a med-
an eg hiari, Amen.

✠ ***** ✠

XVII. Psalmur.

Þm þad, hvernin Christur kom a
Beinunum til þeirra Dreagla Emaus
Kynfu-Mana, og i hverri Ljka
ing han byrtis þeim.

Ton: Ef GUD er off ei siastur hia.

Lekt.

SUD spjóllin segja, HERRAN
híð, hafa sem Veggfar-
andi, Komd og nálagst
Krapta-dyr, fíkra Sveina
Reysandi. Þeim þar samlaga
sig nam hann, so sem hín Þridie
Gerda-Míán, þeirra so þverri
Bandi.

Lekt.

2. Jafnframt þeim báðum
JESUS gíeck, JESUM samt þeck-
tu eigi, fyrir Sioon þeirra
Gulda hieck, hun var a þessum
Vegi, halldin, so þeir ei hugdu
híð, HERRAN vøre i Fór med
sér, so frá eg Ritning segi.

Matth. 28,
20.

3. Síá híð og skoda Saul
míð fíær, Síni þíns JESU blíða:
Guld-bræddum er hann alltið nær,
eins þa við Freisting stríða:
Beiktrvada hann víðrietter: Van-
færum Styrk og Huggun líer, Ei
farstu þvi að fviða.

Act. 17, 27.

Matth. 11,
29.

ib. 18, 20.

4. Hvar sem að eru einir Tveir,
eda Þriðr komnir saman, I Herra-
ans Námi, þar hafa þeir, hía
sér JESUM Náðtamon, þeirra a
mílli míðt hann er, ma þeim so
eckert granda híð, þa hann er fyrir
framan

5. Frá Þiord Drottins hier
 hófdu Sveir, Herrans Saudir
 burt flíð, at Villu-Stig hættum
 voru þeir, var því Salar-Tíðon
 bíð, Ef uppleitad þa ei hefði Ezech. 3. 11.
 hañ, sem Hyrdir er bestí Guld og 15. 16.
 Mañ, og þeim viltum vísuð.

6. O! Jesu, Jesu, opt hef eg, Luc. 15. 4. 5.
 þ burt frá Þiordu þíni, villst a
 Glotunar vondañ Þeg, Belferd
 nær tapad míni: En þu hefur
 mig uppleitad, Væðstí Hyrdir, og
 samlagad, Saudum þínum hvert
 Síni.

7. Ei byrtist Drottin öllum Act. 10, 4.
 Lyd, þa upp var ríseñ frá Daud-
 um: Sveinar hañs og so Flíð-
 in fríð, sem fylltust af Sorg og
 Naudum, fengu hañ síar, en
 adrir ey, eingin kañ þar víð segia Joh. 10. 14
 Næy: Sínum hañ biargar Ps. 23, 1. 19.
 Saudum.

8. Lærisveinar með lívfrí Lund,
 Lof Drottins Sveir víðfrágia,
 þegar þeir Jesu fengu Fund, frá
 hvers Naalægd ríed bárgia, Ríeni-
 mönum og heidnum Her, Hrekkir,
 Vondska og Eastaner, Er aldreí
 líetu síg lærgia. E 2 9.

9. Ef þu villst Barn mitt, edlast
 hier, að JEsus þín Frelsari, Sie
 æ i Fylgd og For med þier, og Fæd-
 urliga bevari, med heilegu Tali
 Ep. 20, 20. hañ ávallt, i Hiarta þitt in þu
 locka skalt, Vist hañs so hica þier
 vari.

10. Dvofurnar hræðast Hrasna-
 Máal, Hliood Blssins Lombin
 fha, Gier þier ei sicalsum Svif
 Eph. 5, 3. 4. og Tæl, Syndir med Ordum dryg-
 ia, Mun so fn uð vondañ varast
 skalt, vit, hañ burt styggir GUD
 ávallt, so færdu ei Fylgd hañs
 nya.

11. Ega blygdast við að athuga,
 Bypfoostur sumra Maña, að
 Børnum þeirra, sent berliga, byr-
 tist og Raun vill saña, fyrir en þau
 fña Fadir For, Foreldra vonda-
 ra refia Spor, Sveria, Bólva
 og Baña.

12. Við eg þess áætíð goðdir
 Eph. 30, 9. Men, GUD mun af yður krefja,
 seq. Barnaña yðar Ealna sen, er
 Marc. 10, Satan fíeð Snorum vefja, Leiddið
 14. þau ung til Lausnarans, með lív-
 um Aga og Keñing hañs: Hyggid
 ei hier við refia.

13. Eñ frammar síaðu Eaxl mín
hier, Sorgandi Lærisveina, Til
Einaus sem ætla sier, að fara
Nensu beina, Í aðrarligri Afynd
þa, eilífur Glds Son liet sig síar:
Giet eg íó Ritning greina.

14. Ega veit Gudhræddum ertu Ps. 91, 15.
híar, O! mín ÍESU Blessaði:
Hvar hellst sem að þu birtir þa,
Hermung trúi eg ei skadi, Eñ
Stundum þeir ei þeckia glegt, Ps. 10, 1.
þinna Afynd íó fljótt og snegt,
eins sem í Villu vadi.

15. Í Vífking Prefaldri líst eg
þig, Lausnari mín þín blíði, koma
til vor og syna sig. Í Sorgum
vorum og Stríði, Afynd þinn ÍE, Gal. 3, 1.
íó Andlig er, Í Orði og Sacra- 2Cor. 3, 8.
mentum hier, Leyndardooms full
híar Lyði.

16. Gefte fær eg þa Afynd þinn,
að annan Hætt að skoda, en með
Trvar Augunum mín, allan íó
fírrist Boda, sem Múarligan sie eg Ef. 28, 21.
þig, íó þinna Vífking ber fyrir mig,
þa Kross þín þu kiemur að boda.

17. Í Krossburdinum Ríærleif
þín, fán eg ei glegt að lista, Van-
mætt.

maxtur sterkur vjst er min, þa
verd eg i Eyndum sjta, Hugskots
Sioon min er halldin þa, sem
Jer. 14,
8. 9. hyggi eg þig ein Framandi sía, Er
Huggun ei vill byta.

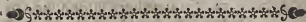
1 Petr. 1, 1. 18. I eiginligri Afynd þu, eg
fæ þig ljfa sienan, Herra min
fiar, þa Harma-Froo, helg Nard
þijn og Forþienan, Ljkamans
Blessan lætur hier, og Ljkn þa
Undligu veitast mier, þa giesst a
Raunum Ríenan.

19. I hverri hellst Afynd Herra
min, hier villtu mier þig syna,
Hiart-anlega i sier-hvert Stn,
Eal minn kjs Nalægd þijna,
Matth. 25,
31. Einnana eg þa efi er, Englana
veit eg fylgia þier, allt gledur það
Dnd minna.

Lant. 1, 4. 20. Kom til minn Jesu, kom
til minn, kom ei sem ein Framandi:
Eg bid, Nalægdar alldrei þijn,
Alumur verdi eg saknandi: Herra
Pf. 22, 13. minn kom og hialpa mier, Hialp-
rædi þitt mig burt leider, hiedan
vor Harma-Landi.

Joh. 3, 2. 21. Eiginliga þa Afynd þijn,
eg fæ gladur að skoda, horfinn fræ

allri Frygd og Pijn, hvers kyns
Eynadum og Boda, Soolu fegri
þar sie eg þig, Sool Riettlætisins, Mal. 4, 2.
hvar ed mig, eilíff Dyrð æ mun
stoda, Amen.

XVIII. Psalmur.

Um Samtal Christi við Lærissvein-
ana á Beginum.

Ton: Gæsku Guds vör þrífum.

Sausnarans Lærissveinar, Text.
litu Tveir Sreksarañ, hver-
ugur hañ þó meinar, heildur
Vegferdar. Mañ, hvern þeir
sig hugdu síð, Augunum
Sarmar hielldu, Siórtun í Æsa
felldu, SÆrrañ ei þecktu þa.

2. Græðariñ giesur ecki, good
Ræd til Lækninga, utan hañ arð-
ur þeckti, Orðsok Siðvæðdömaña.
SÆrrann eins hrellða spyr, Text.
Sveina, hvað Samtal halldi,
sem þeirra Frygdum valldi.
Þífst sem það vissi ei fyr.

3. Cleophas kløft með Síni, Text.
Christi Spurn svaradi, í Jeru-
salem

salent iðni, ertu so Gramandi,
greenlast þu þurtt ad, þvi, er
a þessum Dögum, þar hefur
gíðst? sem tlogum, HErran
lpyr, Svad er þad?

Ps. 50, 15.

4. HErran hefur þad Síni,
Hormuna þa srtíðir æ, vill hañ
ad allir iðni, Altsami hoñs þar fraa,
Med Bæn og bliwgri Lund,
Eyndir sínar auglusi, og henum
þær framvissi, a hverri Harma-
Grund.

Joh. 16, 30

5. Allt veitstu Væðsti HErra,
allt a Himni a Jord, allar Ord-
rædur hværra, alla Hurun og
Giord, en þo spurdir þu ad, hvad
þijna Sveina hreslði, Svad þa i
Sorgir felldi? allt þo þæktir þu
þad.

Hebr. 4, 13

Ps. 139, 2.
seq.

6. O JESSE! Elstan bliðda,
Angur mitt best þu sler, en þo
hvad eg maæ liðda, Audmíðkur
bnyti eg þier, Og Hiartad Horm-
um þiæd, Opna eg Elsku þíni,
Alumstæddur morgu Síni, þa
hlotnast Huggun bræd.

Alp. 3, 20.

Text.

7. Cleophas en þa isir, um
Jesum tókum vier, oss til hañs
alltið

alltíð minir, aður var með
oss hier, Spáðooms Sægd
hafði hann, Máttugur eins í
Orðum, og í Verkaða Gírd-
um, hiað Eldi, og hvern við
Mann.

8. Hann vorir Hófuð-Prestar, Text.
hier með Lands Soringjar,
Feyrdu í Kvalir vestar, Kroff-
festur so hann var, Vier meint-
um mundi hann strax, Israels
Ríski rietta, Keitnast nu um-
fram þetta, þessi Tíð þridia
Dags.

9. Lærðoom Lausnarans Þíoon-
ar, listi hier allir best, að Trygd 1 Tim. 4/
14. seq.
þeirra Bímíoonar, ei hafi nokk-
urn Frest: Í Orði og Verkuum 1 Cor. 9, 27
eins, Máttugur eiga að vera,
eckert moot Kíening giera, Ílls
alldreir orka neins.

10. Þeir sem að þyða giera, 2 Cor. 6, 3.
4.
þæg Orð Elds Lærðooma, en
laxta ecki vera, Íðkanir Verkaða,
samhljóða Kíening sínn, Ein
Hond hvað upp nam bæta, Dñur
brýtur, so gíæta, þeir ei að þwong-
ri Þínn.

Ef. 43, 24. 11. Minn Jesu Syndir minnar,
 med Selsskap Syndinga, þig seldur í
 Rom. 6, 10 Kvaler þinnar, þig gjördu Kross-
 festa, þær voru Gof þar til,
 1 Cor. 15, 3. Drottinn að þu varst Deyddur, og
 Dyrðar Beasemd sneyddur, eg
 þess nu ydrast vil.

GEF. 53, 4. 5. 12. En þinn Þjóf Endurlensti,
 alla Þjóð Beralldar, af Hiarta
 1 Jof. 2, 12 eg því trensti, ei gjeta Syndirnar,
 hamlað nu Herra fíer, að eg
 1 Petr. 6, 19 20. Gíngonau naxi, í Ríke þitt, og
 fæxi, Dyrð með þier Drottinn
 fíer.

13. O! hvað Sæll eg þá sanna,
 Ps. 27, 13. að þu frelsadir mig, Þjefs a lifandi
 Maða, Landi, nær sle eg þig, og
 1 Jof. 17, 22 24. hæðstu Gæfð með þier, lætur mig
 Herra hlíoota, og heñar uft
 Gilijsd nioota. O! GUD þess
 uftu mier.

Sept. 14. Næst þessu naadu oss
 hræða, nöftrar, Cleophas tær,
 Kvinnur, er allt so ræða, eins
 og nu segjum vier, að þær
 Nær-Degis snart, hiað Gröfni
 Grattnar stundu, Guds helga
 Engla fundu, við hæn þó vart
 ei vart.

Text.

15. Og nokkrir af oss gengu,
 út að hans Grafar-Stad, hann
 ekki hitta fengu, hverninn sem
 grenslast að, en allt Sorgfullir
 síð, Lærisveinarnir lifuðu, líkt
 með oss Síðis: Hrívfu, sem
 Kvinnur sögdu frá.

16. O! þú Cleophas fíðri,
 Kvinnurnar skíldu þig, goodan þó
 Bodskað þæri, best sem að gleður
 mig, að Christur upp ríð skat,
 Englar þann Samleik sögdu, so og
 fyrir þær legdu, að greina glegt
 þar frá.

17. Sama Postular þrúdir,
 Petur og Jóhann síð, so sem þær
 Sveinu Brúdir, samt varstu Cleo-
 pha, Lífka Lags-Maður þinn, Van-
 trúdur, sem væri, víst eigi Drott-
 in fíðri, af Dauda Þyrri.

18. Nú þessa áður ínti, End. Matth. 10,
 urlausnarið klár, Hans þegar 21.
 Hérvið línti, og Hóld sitt yrdi
 Mátt, þá samt á þriddia Daga, frá
 Daudum víst hann villdi, Barna
 þess eingið skýldi, rísa, með Hefð-
 ar Hag.

19. Af þessu eingu trúdu, Núm-

ir Læresveinar, Hugskotid Harm-
ar hvödu, Hiartad Angistin skar,
Gen. 37, 35 Glede-Fregan síntu síst. Sæl mín
þa Kross þig þíair, þótt nockra
Jer. 31, 15 Huggun fæir, hun opt til Hrygd-
ar sníist.

Mat. 8, 24. 20. Veif Trwa velkist tísdum,
viist sem i Öllu Sioo, Skip fyrir
Stormi stríðum, steivist ei allíð
Ef. 42, 3. þó. því Drottinn leagur Lid, Hann
ei Neir brotin brýtur, Breiskur
2 Cor. 12, 9 hans Þíalpar nýtur, þegar hellist
þarf hann vid.

Mat. 9, 23. 21. Eg trvi Ordum þínum,
O! Jesu gled þu mig, og Þorkien
Veifleif mínum, vil eg firs trensta
Psalm. 6, 7 a þig, midt i Mánraunum mín,
Joh. 2, 9. Sorgirnar þó mig þíai, og þær
sialdan afbrái, Vatn það sníist
señ i Þijn, Amen.

*****

XIX. Psalmur.

Um Predikun Christi, fyrir Læri-
sveinunum a Beginum.

Ton: Mætturan öll og Edli Måns.

Text.

Þú er greint: Ad gígrdu
Tveir, Gudhræddir Læri-
svein.

sveinar, herma JESU hvað
harma þeir. Hver þa með öð-
rum sveinar: Þeir tröðu síst,
því sem var lýst: þad Christur rífti
váeri, Daudanum frá, Grætnir
því gað, glediast víst þo þeim
bæri.

2. Þa Cleophas með saaden
Sann, Særin beggia ópnadi, JE-
sus sem lívfur Læfnis-Mað, leng: Ex. 15, 26.
ur so þau ei skadi, i Þndirnar,
ínhellti snar, allra fyrst beisku Luc. 10, 24
Þinni, og straffa ried, Uvistan med,
Ord hans frá ea þad syni.

3. O þier Heimsker! Kvad Text.
Herrañ hier, i Hiarta Treger
líka, öllu ad trúa, er Ord
Guds tier. Althugum Rædu
líka, Og þeim síðan, segia
ried hafi, So hlaut Christur ad
líða, og i Dyrð síñ, Endadri Þíñ,
Þúgað med Begsemd fríða.

4. Heimskan víst kalla hvern Prov. 1, 22
þann mað, sem hafnar Gott ad Gal. 3, 6.
funda, og Trönad festir ecki a, Prov. 23, 7
Ord Guds nie vill þau grunda, Ps. 14, 1.
en Helld's Skínsemd, helldur med
Fremd; Hættulaust fylgia bæri, Rom. 1, 22
um

um biartan Dag, með Bernsku
Lag, Blys sem hann tendra færi.

Prov. 1, 7. 5. Heimskur forsmáur Hugg-
inden, Heimskur er Vantrwadur,
Act. 26, 24 sem Ordum Guds ei sínir seín, so
hann þeim treysti gládur, Drvænt-
Jer. 15, 18 ingi, opt fellur því, ekki vill Drott-
ni trúa, og sier til hans, fyrir utan
Joel. 2, 12. Staís, af Hiarta gládur snúa.

Joh. 6, 63. 6. Öll þijn Ord eru Andi og
Líf, O! Jesu minn Gressari, Ödsta
Psal. 119, Huggun og ædsta. Hlíf, Ödft
25. 28. Traust, þó Sorgin vari, En samt
Zach. 11, 7. með þeim, hreðvissan Heim, hent-
ar marg-opt að vísta, Þienurum
þijn, frá þvingri Þijn, þeir so hann
kuni slíta.

2 Sam. 12, 7. Laus þier því synduð Ealla
7. seq. minn, slíst það forþeknaðt kúna,
Guds Þioon þó straffi Blæpt þijn,
2 Tim. 4, 2. gíer honum heildur una, sem leidir
þig, a Líffins Stig, Logmáls
1 Tim. 5, 7. Ord þó hann rædi, þa Ástar. síns,
eins sem Jesus, Undir hreins-
adar grædi.

8. Herrañ þa viltad hafði
hardt, hier sína Lætiðveina, aptur
Text. þa hrellda Huggar snart, hann
nardi

næði þanín greina : Slaut
Christur ei, hver kvedur Ney?
Hier Lijda Píjnu strænga,
og þar epter, sem aður tier, in
i Dyrð sína gænga.

9. Þu hlautist mín Hiartans ps. 110, 7.
Herra kær, Hier liða Píjfl og
Dauða, Eyndlaus, Heilagur, Ebr. 9, 28.
Hreín og skær, hverskins fánstu ib. 7, 26.
til Mauda, so frelstir Man, For-
tavadan, Fadriín slíkt af riedi, Eph. 1, 4.
aður en vier, vorum skapter, af
Bíld þíni þad skiedi.

10. Min Jesu eingiín þreingde Jos. 10, 18
þier, þwngar Kvalir að liða, nema
þijn Aft sem eilíff er, Og Manfhng ib. 13, 1.
Tovun stríða, vilugur þvi, þig Et. 53, 5.
gafstu i, Þicaning og stærstu
Píjnu, Aftin þijn best, Eyndin
mijn vest, olli Kvalræði þíjnu.

11. Minn Eal, þess gættu sier
hvert Siín, so og þad vel hugfestu,
Bíltugur leid Lausnari þín, Læg-
ing og Þíjflir vestu, fyrir Eynd
þijn : Þessa hans Þijn, þier laut 1 Cor 9, 17.
Þvþakning giera, að vilíua þu,
Þoonir med Erw, þessum Lívss Col. 3, 24.
asta Herra.

- Matth. 11, 29. Medtak og vilting Christi
 29. Kross, Kross-þiadi ef skaltu vera,
 Gal. 6, 14. Þvi það er eilífið Vera off, Eptir
 Jesu hañ vera, So lífiunstu vier,
 i Heimi þter, Þrygdar Mynd vors
 1 Cor. 15, 49. Kressara, Þrydar : Mynd hañs,
 49. Síðdar til Sañs, so mun og a
 off vara.
- 2 Cor. 4, 17. 13. Þessa Tíma Mootlæting
 mest, Mier gíortir Þyrd eilífa :
 Ept. 2, 4. Þessa Tíð vil eg vera best, Þol
 mið og en moot þífa. Kom Jesu
 2 Cor. 4, 7-8 min, með Krossiñ þiñ, Coronu
 mun mier gíefa, Þijn Naðin
 blíð, þa þrístur Stríð : Þetta
 skal eg síst efa.
- Text. 14. Ritningar allar ína ríed,
 angr u d u m Læresveinum,
 Herrañ vor JEsus hjírt með
 Gíed, af þellstu Spáðooms
 Greinum, þær sem unñ hañ,
 herndu með Sañ, Helgañ
 Mosen fyrst tíadi, Þíun
 Spámenñ alla i Señ, Utleggja
 best hañ naði.
- 2 Petr. 1, 3. 15. Þia min Jesu ea þeckí best,
 þíne O ðs af Naðdar Ræðu, þvar
 Ps. 119. p. t. við Earl minn sig huggar mest, Þ
 hver.

hverskins Sorg og Mædu: O!
 Saron's Bloom, Ordin þijn Cant. 2, 1.
 from, Alldingard þan eg segi,
 er gledur mig, þar fin eg þig, Þad
 giefst mier viðar eigi.

16. Sem eitt Gull Epili er 3E. Prov. 25, 7
 sus, i Sulfur. Skál Ritninga, þad
 Snoss min Andi elskar frós, eins
 nær mig Sorgir þvínaga, Laattu
 Ord þijn, Ond gledia min, O!
 min Lausnarið fromi, I Lijfi og
 Deyd, i hverskins Nend, Einkum
 a Sjúðsta Doomi, Amen.

*****

XX. Psalmur.

Uf Bæn Lærisveinaña, ad Christur
 væri hia þeim.

Ton: Nu hefst Noottin og þy'ur Dag.

Lærisveinarnir, Lausnarið 2E
 med, Lofsins nælagiað
 Kauptræd, þa var Dagurinn
 þrotinn nær. Þar af Salin
 minn Suggun fær.

2. Lofsins Pilagrim's Gang. Gen. 47, 9
 ur min, Giorir ad þridota Eitt-
 hvert Sin, minn Eynda = Rensja Jos. 23, 14
 Ending

Ending fær, um síðir hia þier
Drottin fær.

3. Í Emaus Himnest eg kiemst
Sap. 3, 1. þa, eckert kan mig þar lengur þia,
eingifti Diefull mig æstrija, Í þvi
Heim-kyñi Blessada.

4. Eingir Fiandmen þar ængra
Ej. 61, 3. mig, Eilijf Dyrð giefst mier fyrir
þig, Frelsari minn og Sugar. Hægd,
Himnest Sæla med allskyns
Nægd.

5. Íesus liet sem hann lysti
Lert. hier, leingra gaanga, en Svein-
arner, Þa Kauptrönnu komu
ad. Christin Madur Bugleidu
þad.

6. Íesus optliga syner sig,
Job. 30, 21. Sem hann vilie forlæta þig, Kross-
1 Petr. 1, 7 in þegar þig þiaxir mest, þinna
Trö so hann reynni best.

7. O! hvad margir Guds Aft-
Ps. 10, 1. viner, ætt hafa slijt ad reyna hier,
Thren. 3, 3. Sem hafi Guld þeim horsfed fræ,
Jer. 14, 8. og hyrdti ei frammar neitt um þa.

8. Freisting slijt ef ad þiafar þier,
þu Christin Sæla, giættu hier,
hvad til Bræða hellst þu fær, af
Serrans Sveinum þetta lær.

9. Þeir nenddu frisdan þressar,
afræstir ei viltia giordi þan, a
Daginn ljúdur meir og meir, Mig
tefur Kveldið sögdu þeir.

10. Í Bænum vorum vilt med Matth. 15,
Sann, vier kunnur nenda Lausnar- 2. 3.
afræstir, þan so off ecki hverfi fræstir, Luc. 18, 38.
Hier uppa Dæmin finna mat.

11. Góddan Naundung af Synd- Mat. 11, 12
ugum, sem skier i þeirra Bænum,
um, er Drottinn skier a allan Sann, Anghel-
alldreir vid hana stýggist þan. mus.

12. Alldreir misljúfar Afstend Es. 26, 16.
þinn, O! minn Jesu, þo Bænin
mijn, nendur þig Hiartans Herri Jer. 14, 9.
skier, Híar mæir vera, og ganga
ei skier.

13. Vilt ei burt Jesu minn fræstir Psalm. 38,
mæir, mig lættu frá að hallda þier, 22. 23.
Hyl þig ecki i Hærmum minn,
Híalvar so alldreir sakni eg þinn.

14. Engin Tunga tvískjra kan,
allra síst jea ein færviss Mað,
Hvad stóora Naundsyn hefum vier,
Herrið biddia: Vert med oss hier.

15. Af því nu Kveldur ærð Jer. 6, 4.
meg, Í Heiminum a margan
Veg, Í hverri Stíett þad synir

sig, soððan mað Tíðum aingra mig.

Matth. 22, 28. 16. Undlegir vellast Villu í, Þíft kan eingiñ ad neita því, og 1 Cor. 9, 27 þo ad Ritning rædd sie hrein, Raung Verf giøra þo stoorum Mein.

Luc. 16, 14 17. Kienimeñ blindar Bvffsorg vest, þolbud Agyrnd er þar vid fest, Mat. 23, 2. Og Hrafnis Tal fyrir Hofding, 1 Reg. 22, 6 ium, hvar med er tortijnt Sallunum.

Ex. 33, 8. 18. Stroffunarleysi unñ Synda Sid, soððan Lostu opt festist vid, Hoogværd a þad ad heita blíð, Heimsens a síðstu Reckurs Tíð.

Joh. 5, 35. 19. Gíæt þíns Embættis Guds Orðs Þíoon, gíor alldrei neinum Mat. 5, 16. Sallar Tíoon, Værdoomur sie og Þífferni, sem Þíooð tendrad í Kvæld Reckri.

Es. 19, 11. 20. Híat Veralldligum vænti Joh. 7, 51. eg med vera ad sígíð Kvæld. Reckred: Ef þu Maður villt ad því ib. 19, 7. gax, Ega verd þar líftíð mínast aa.

21. Heimskir og margir þaalfblindar, Í helga Vallðstíett in troða sier, Þaarar sitia í Doom.

unum, dragast því Lög a Eyrum-
um.

22. Mætur og Gialld, þó Prov. 17/23.
Maðlaust sie, mörgum snéri frá
Riðtviise, Oriett leidd opt frá Alumi Es. 1, 23.
því, En hiner Rísku gengu frí.

23. Althuged slíkt good Yfer-
völd, Efniar fyrr en líður
Kvöld, stundid, GUDS Otta Prov. 3, 17.
geyma best, Good Riðtviisi so
viðhaldest.

24. Hirvskapar Stiettin einen
er, Þ hverri Kvelda virðist mior,
Egta Hioonana Elskan blíð, opt Matth. 24/21.
vill koolna um þessa Tíð.

25. Bernen an Alga uppalaft, Prov. 13, 13
Alra Foreldra nema Last, Leti,
Þioofnad og þess hættar, Það so & 24, 32.
sem ecki skadi þar.

26. Af Hirvunum mað Svikin Ecc. 10, 7.
sía, Soráligt er slíku greina frá,
Ohlydni stóra, Þlfbroð med, Al-
skuper mörg og drambsamti Gied.

27. Al Kveldin Soolin under- ib. 1, 5.
gar, O! þu Riðtflætis Soolin Mal. 4, 2.
flær, Lys Heiminum i hverri
Stiätt, hañ so stundi að giera Ps. 13, 4.
riett.

Deut. 28,
16. 17.

Egr. 28, 6.

28. Kvöld þínar Vesi kemur
hier, Christíð Madur þess vænta
ber, A Kvöldi hverju, og hveria
Tíð, hygg þar að jafnan Sál
mín blíð.

ib. 38, 23.

29. Kvöld míns Lífs hlíður
fóma víst, þá þad fíerri að vera
síst, I Dag míer Lífsins auðid
er, A morgun þá stíe, eg dena
fer.

30. O! JESU, JESU, Jeg bíð
þig, JESU forláttu alldrei mig,
I Lífi og Dauda Þínu mín,
Óþrygdul huggi Nárlægd þín,
Amen.

§*****§

XXI. Psalmur.

Þú þad, hvernin Lærisveinarnir
þéktu Christum í Giesta-Herberginu,
og sneru aptur til Jerusaleim.

Ton: JESU Christe þig kalla eg á.

Lert.

Lærisveinar, sem áður er,
þú gíeted, Herra þá þádu,
þíá stíe vera, því þvín að fer,
þvín með þdrum so tíadu: og
JESUS líet þad epter þeim, í

keir

þeirra Bænum neyddur, og
blíðast beiddur, til Kauptrw-
sins so komu heim, Kostur var
þar til reiddur.

2. Övniandi a allan Ean, Er Ap. 6, 2.
Örtotti vor Frelfari, Syndugs Gen. 32, 8.
Mañs Bæn þo sigrar han, so trwi
eg laungum fari. Gull. Bidiur
heidnir gierdu sier, God sijn hia
sier ad binda, med Bernsku blinda,
Allmatt Örtotts i Heimi hier,
bygg þier ei so iymynda.

3. I Mystunar Ydrum er eg Eant. 2, 4
þijn, inlæstur Jesu goodi, alldrei Es. 46, 5.
fleppir þu Öndu miñ, i nokrum Joh. 10, 21
Sorgar-Moodi, Aft þijn forlætur
alldrei mig, eg þa gier þig bidia, ib. 14, 18
mig styrkia og stidia, hia mier
Bæn og Trw bindur þig, betur en Matt. 7, 7
sterk Gull-Bidia.

4. Jesus gieft in i opnad Text.
Hws, og vid Bord settist mid-
ur, Braudid took og þad bless-
at sws, braut eins og hans
var Sidur, Lærisveinum þad
hiet i tie, liwfur med Kærleiks
Dædum, þvi bytti bædum,
§ 4 han

hafi i þvi Augun opnadi, a sijn-
um Þ. donum ticadum.

5. Eins bleissadi Braudid hier,
braut þad so Lærisveinum: Athuga
þetta ellum ber, i Bordhalls riett-
um Greinum: Allmen Maaltijd
þo þetta var, þad so Ritningin
hreini, giorer off greina, um Sa-
cramentum iði par, er hier talad,
eg meina.

Ps. 145, 16. 6. Allt þitt Þyphelldi þiggur
þu, þess giættu Sæt mijn fiera,
af þijns Skapara Aft og Trw,
Eph. 3, 19. alla hafi giorir næra. Gleyp ei
sem Hundur aiesid Braud, gior
Eph. 5 19. þijna Fædu þessa, sem Holld
1 Tim. 4, 4. skal hressa, Dietraur þa þu minir
5. Naud, minstu Mað prijsa þessa.

7. Aldinin Svijnin svelgia
braadt, sem af Eikunum detta, en
uppa Trien a eingan Hætt, Aug-
un giora ad rietta, sa Opæklætti
eiðin er, allt eins vid Gld Sina-
dur, þo þiggi gladur, Sæfur hañs/
Sol. 3, 16. þijda Þoð ei tier, þad varast
christin Madur.

8. Maaltijd Sveinaña HErran
hier, hyrdti ei um ad þiggia, Bicod
honum

honum samt til Bords med þier,
best skalt ad slísku hyggia, Þegar Ps. 107, 5.
þu sedur swargan Mian; sem er 1 Cor. 17,
hans Linur riettur, I Sorger 27.
settur, siakfan fædir þu Frelsar. Mat. 25, 35
an, Fær Laun þa han er mettur.

9. Þegar ad Jesus Braudid
braut, bræðliga opnast næðu,
Sveinana Augu, Angrid þraut,
eingir Harmar meir þiædu,
þeirra Þiortu, fyrst þecku han,
þa smerist Sorg i Gledi, Soræða Joh. 16,
riedi, fyr vid þa goður Guld og 22.
Mian; Glegt nu allt þetta fiedu.

10. Aldams og Evu Augu fyrst, Genes. 3, 7.
I Synd þa fallin voru, Opnudust,
so þau saxu tvist, sijna Bligdan
mieg stooru, Klæðleyse sitt og
Þytin tioot, litu med Angist strijda,
I Kvöl og Kvijda: Eingar sler
hugdu Harma - Boot, Þorfin var
Gules Wynd frijda.

11. I Emaus urdu allra fyrst,
Augu Læresveinana, Opnud, so
ad þeir þecktu Christ, þar med
fagnandi sana, ad nu Þpprisin Ef. 61, 10.
hefði han, Heilag Riettlætis Ephes. 1, 3.
Klædi, og Blessan bædi, Afrekad, Ap. 3, 18.

So ad aunnur Mañ, Andliga ei
nefni stædi.

Text.

12. Fræ Sveina Augum
Herrañ hær, Hvarf nær hañ
beckia riedu, um þad þeir ræda
Ordin flær, og sijn a millum
riedu: Brañ ecki ockar Hiarta
heite, Hañ þa Ritning wtlagdi,
og Sælleik sagdi, Skristina
so vid skildum greidt, Stjirt ad
þvi sama Bragdi.

Rom. 1, 16.

13. Eins sem af Gudi Ord hañs
er, eins verkar þad Gudlega, su
Ps. 119, 105 Peidar. Stiarna lysir hier, sem
Lioss um dīma Vega, af þessum
Jer. 23, 29 Elldi uppkveikist, Jis. kallt Mañ-
ona Sini, med Il þar iñi, þær
Es. 6, 6. Andans Glædur allra best, And-
ligt byrta Heimfyni.

ib. 9, 2.

& 5, 30.

Ps. 147, 17.

14. Mitt Hiarta Dröttin miog
er kaldt, Myrkur er þar ad fīna,
Synda og Sorga, sem axallt,
Givon glepia Augna miña, Vermí
þad Hiartans Herra min, Heitur
þijns Anda Blossi, þo Tær fram-
fossi: Lat þitt Ord mler til Ljfs-
sins iñ, lysa wr øllum Krossi.

Text.

15. I Emaus Sloti einga
Bíð,

Bid, upplyster Sveinar hafa,
 Jesus þegar að þá stilst við,
 þeir gíora strax um tafa, til
 Jerusalems ganga greidd, Guds
 Sonar Læresveina, að hitta
 þreina, þeirri Gledi sem var
 þeim veitt, villdu þá ekki leina.

16. Í Jerusalemi inkommer,
 Ellesu Læresveina, fundu
 bræðr, sem að hermir hier,
 hverir þá sðrum greina, Vpp-
 risu Jesu allan Sam, og þad
 Petri byrtst hafði, hvern
 þrigðin vafði, hinir segja,
 þeir þekktu hann, þegar við
 Bórdid tafði.

Text.

17. Líofsid þegar þad upplveikt Mat. 5, 15.
 er, að Bórdid setiast skýldi, so að
 þess Líoomi lysi gior, End þeim
 sem Hrofid fylldi; Vpplystur
 Madur, upplys hann, upplysast
 Þorf sem þesur, og Villan vesur, Luc. 22, 32.
 huggadur huggi hvern Ánan, hord 2 Cor. 1, 4.
 sem að Angist kiefur.

18. Ein lífflig Roos má ríett. Eph. 2, 14.
 Fallast, Ríett. Christin stierhver
 Madur, sem Ísmandi Bloom hann
 vinnast, aðra að gledia bræðr, Ef. 40, 1.
 þvenær

hvenær sem GUD mier Huagunt
tier, hañ giefi, mier það Síni, i
Mædu míni, ad eg og huggi
Hryga hier: hañs alldrei Dyrð-
in líni, Amen.

§ ***** §

XXII. Psalmur.

Um Tíjmañ a hverium JESUS kom
til Lærisveinaña þa hañ byrtist
þeim Fyrst i Jerusalein.

Ton: Sælic eru þeim Sicalfur GUD.

Text.

Lærisveinar, sem sagt er frá,
sied og þekkt JESUM
höfdu, og um það tala aller
þa, i Hwösinu sem töfdu, það
var Kvöld síð, þrotin Mal-
tíð, þa af Grædslu vid Juda,
var Dyrum læst. Þerrans
Dyrð hæðst, bradt styrkti Sveina
Ivda.

2. Christur JESUS a Kvöldin
síð, kom opt til aunnra Maña,
þegar þa hrelldi Hörmung stríð,
hvað med oss GUDS Ord soña,
Gen. 3, 8. Adam ried hañ, um Kvöld Tíj-
mañ, og Evi fyrst hugsvala, i Para-
diis.

dijs, af hveriu rijs, ell Heill og
Bootin Kvála.

3. Kvinnur Sædi sagdi hañ, v. 15.
sundur skal brieota og troða,
Hoggormsins Haus, so hrelldur
Mañ, Helviðtis firrist Boda: þad Joh. 19,
var nu skied, þoi lysa ried, þægri 30.
a Kvöld-Stundunñ, Iesus med
sañ, er Sælañ vañ, Sigur, i
Dpprisunñ.

4. O! þu Helviðti Hogaorm. Luc. 11, 22.
ur, Haus þin er sundurmarin, þin
Styrkur allur Alenddur, allur þin
Kraptur fariñ: Af Hreysti þijn,
huggast Sæl minn, Herra min
laus vid Trega, Sigurin þin, so Ap. 3, 21.
verdur min, sæll Iesus Eilífleqa.

5. Dvöfan vtsend af Orkine, Gen. 8, 11.
min Kvöld ried þangad færa, af
brotid Blad af Ölu-Trie, I sinnum
Munñ skæra, Noe þa fañ, Med
fulla Sæ, Floodid upp: þorna
nædi, Fagnadi med, gladde sitt
Gied, Guds af mildu Hialvæði.

6. Ad Kvöldi Iesus Hiarta-
hiðr, hier ncalgast Lærisveina, yfir
hvern helgur Andi dyr, Altsæðdar
Dvöfan breina, kom i Skjörn hañs, Mat. 3, 11.

Christur til Sæns, Rærum nu
Sveinum færði, Ólin. Blad frijdt,
þa fæck þeim bytt, Fridar. Gief
sem þa nærði.

7. Ad Morgni og um Middeg-
ed, minn Íesus hiarta blýður, sig
líóost Bypriðun sína ríed, So ad
Kveldi Gíed. þýður, Bm allan
Ef. 65, 2. Dag, med Ástar. Hag, wt Fadmin
sín hañ breidir, og hvern ein þañ,
sem býllist hañ, Í Himna Dýrd
íñleider.

8. Mier finst opt sem ad Sæl-
in minn, Sorgfull a morgum
Deqi, frá Morgni til Kvelds þa
mædir Þýnn, minn GíD, síni þig
eigi, O! hvað þad Stríð, ea sem
þa líð, Dndina sært vill þvínga,
Joh. 16, 20. ad slat ei þia, hryggir hest mig,
i Hrelling Mootlætínga.

9. Ei mæ þig Sæl minn undra
þi. 40, 18. neitt, um Stund þo Drottín blýði,
Ad hesta þína Harma greidt, Í
herdu Mootgarnas Stríði, hvað
opt a þia, hañs Míldelíga, hroovar
Ástsemin besta, Boodandi þier:
Joel. 2, 12. þetra þig hier, brátt og þvi ecke
13. fresta.

10. En þu dvelur með Ydran Ef. 22, 12.
þijn, Undæptir JESU valla, For- 13.
giesins má hañs Milldin þijn,
margsinum til þijn falla, frá eini
Tíð, Elskan hañs blíð, til añarar
gíortir að bjða, En þu þríoöfast, Rom. 8, 7. 8
með Þvertvð fast, þjns GUDS
Náðar. Raust hlýða.

11. Þvi hef eg forþient það með Job. 11, 6.
Safi, þu mín Frelsariñ goodi, að
láttir þu mig aumañ Mañ, J
mijnu Tára. Floodi, Broopa a Ps. 70, 6.
þig, að hugga mig, og Híalþína
láttir bjða, allt til Kvøldsins,
añars og hins, Ei skal mín Sál
þó fviðða.

12. Þu klemur við þa Kvøldar
mieg, Kvøld - Stund þijn er þin
besta, míní Yferboot ei skal eg, allt
til Kvølds lengur fresta, Komandi Sab. 2, 3.
þu, klemur með Trv, kom JESU!
gíor ei tefia, þa Hrygd mín hier,
sem hordust er, og Hiartad mest
Sorgir vesia.

13. Kvøld míns Lífs þegar
fomid er, Kom þu mín JESU
blíði, og Hugsvala þa Numum
míer. A hordu Daudans Stríði.

hvert Kvöld til þín, þessar Sæl
mijn, hvert Kvöld eg bid og sege,
Vertu hica mjer, mín HERRA
hier, Fridur þín þverri aldreie,
Amen.

*****

XXIII. Psalmur.

Þín þad ad IESUS kom ad loftum
Dyrum til Lærisveinaña.

Ton: Dviñanlig Borg er vor Gud, 1c.

Text.

Ad læstri Hurd kom Lausn-
arin, Livfur med Krapti
hreinum, og i Midid stood i
þad Siñ, þllum jafn-nærri
Sveinum, Heilsadi þeim Herr-
añ, hier næst so mæla van, fyrst
sem hañ feingu sied: Fridur sie
yður med. Minst skulud mæta
Meinum.

2. Eingin Hindrun þig hamlar
fañ, HERRA mín IESU sæti, þu
leidst hier in i læstañ Rañ, Mied
Lifkama þíns Agiæti, Einain ovn-
Marc. 16, adi Dyr, Eins aieanum Steiniñ
3. 6. fyr, aieckstu, sem luekti Gref, gjorde
hañ þier einga Tos, þad trivi i
Ból mitt bæti.

3. Hier þíaxist eg með þwng. ^{1 Sam. 3,}
 þært Hóld, þad hlífur Sar'in ^{18.}
 færa, aumur um síðir eg verð Gen. 3, 9.
 Móld, Ormar Kroppinum tæra,
 En í Vpprisu mín, Dæd og Líff Jos. 17, 4.
 fagurt skín, eðert kañ ama þa,
 eilífum Gudi hía, fæ eg For- ^{Mat. 13, 43}
 klárun skíra.

4. Eg þegar veltist Eyndum í,
 Angri og margskins Þínu, ^{all. Luc. 10, 31.}
 fæir líta eptir þvi, ei súa Boli ^{32.}
 mínu, sem Hiortun síu læst, ^{1 Joh. 3, 17}
 Samaumkañ lítil fæst, ódrúvís
 Hærañ hjer, A Himnum þu sem ^{Joh. 7, 17.}
 býr, Hættad er Hiarta þínu.

5. Lærisveinarnir læstu Hwð,
 Læst vard þó Drottin eigi, Hiarta
 þínu, þu huggar fhwð, hvern þañ
 sem mædir Tregi, alldrei bregst ^{Joh. 13, 1.}
 Eiskan þijn, en huxar þu til mín,
 Mýskunar Dyrnar mjer, munt
 þu ei læsa hier, A Rootu nie a ^{ib 10, 9.}
 Dege.

6. Eð kañast við, að opt er læst,
 aptur Hiartanu mínu, a þad þ ^{Ap. 3, 20.}
 klávir, eðte fæst, opni eð þad
 Bæð þínu, Litvfi Foumari mín,
 og levi eg þig þar in: Þvsum og ^{Luc. 16, 20.}

Hiortum med, hardlæsa margur
ried, Þa Lazarus lax í Þínu.

1 Sam. 25, 12. 7. Eg bid mier stioorni Andi
þín, O! miñ Frelsariñ bliði, sem
Nabal eg ei nockurt Sín, neiti
þurfanda Þyði, hía mier að hysa
hañ, hvern eg sje Boladañ, Hiart-
að og Hendurnar, honum sje op-
nadar, Þoot so a Maudum biði.

2 Cor. 6, 15 8. Hier epter skal eg Þerra
miñ, Hiartað opna Vilð þíni, en
hreckvijs Diosull og Heimuríñ,
Zach. 1, 3. hverigur fær þar íni: Þu gaffi
mier Hiartað þitt, þier gief eg
Prov. 23, 26. líka mitt, Þjffins Dyr lat ei mier,
Mich. 2, 13 læstar þa hiedan fer, so nau ei
himna Heimfyni.

Es. 53, 5. 6. 9. Þa Jesum saau Sveinarn-
er, sem falliñ lax hañ eigi, heildur
stood, hvað nu herma ber, og
heilög Ritning segir, Synd vor
fyr felldi hañ, frægastañ Gild og
Mañ, 3 Drott Ungastar Ref, 3
Dandañ, lofs í Grof, a dinnum
Þiðla, Dege.

Ps. 110, 7. 10. Nu er hañ avtur Þyðstad-
1 Cor. 10, 2 iñ, Ond miñ hugaast við þetta,
eg þó að kúni eitthvert Sín, undir
Kross.

Kross. Byrði detta, og (hvað opt-
liga skier) í Eynd eg falli hier,
jeg glediaft jafnan má, *JEsus* Luc. 1, 52.
stendur mier hía, hafi mun mig
vijsft vidrietta.

11. Diefull og Heimur hier *Ap. 20, 10.*
þó mig, hafi Samtök að fella, *J*
Þijla. Hvosu eilijflig, Eldar hvar
sijfellt vella, Ovini þessa eg, allðrei *1 Cor. 15, 57*
skal hræðast mieg, Sæll *JEsus*
Sigurin hier, sem að stendur hía *Rom. 8, 33*
mier, Hvað kón mia þvi að brella. *seq.*

12. Ó! min *JEsu* mig æng-
rar mest, að þig felldi eg í Þijnu, *Ec. 53, 5-6.*
med Eyndum er eg aðhafdest, *Q*
moot Logmáli þínu, Eg þessa
ydrast nu, eg vil í riettri Trú,
Þacka og þioona hier, þu min *Luc. 1, 74.*
Guld hier epter, af heilu Hiarta
mijnu.

13. Eg aumur gled mig alltið
við, Endurlausnarin færi, að
Dieful og hans Gufu Vid, Al-
máttur þín þín skær, felldi og *Gen. 3, 15.*
Footum trad, frægur stoodst eptir
það, Siari hroosandi hier, Heid. *Col. 2, 15.*
ur og Lofid hier, Haudur og
Simnar færi, Amen.

XXIV. Psalmur.

Þú þad, að JEsus stadnæmdist í
Midid hía sínum Lærisveinum.

Ton: Eins og sitt Barn, 2c.

Lept.

Ex. 15, 26. **S**Errað JEsus, að hugga
sús, Harmandi Læri-
sveina, usi lúttar Dyr, J Aft-
um fyr, sem int er fyr, Jnkóm
Græðariñ Meina.

Lept.

2. Og í Midid, með Elstu
Sid, þllum jafn-nærri Svein-
um, JEsus stood þa, þad Gud-
spíoll tíaa, Þeir glógt hafi síaa.
J Þela Ríærleífs hreinum.

Ps. 5, 9.

Psalm. 11,

20.

Ps. 23, 4.

3. Hvar sem til þijn, Sier
Saxlin miñ, Sigurvegariñ blíði,
þu ert í Mid, þitt styrkir Lid, a
hveria Blíð, hverfur þa allur
Kvíði.

Joh. 3, 5.

4. Ef Himnum aa, eg vil þig
síaa, Þedstu Nað þantu veita,
Mid-Þersoonan, ertu með San-
eiñ GUD og Mañ, í Guddoomi
háaleita.

1 Tim. 2, 5

Joh. 1, 1.

2.

5. Þar ertu miñ, mjer hvert eitt
Síñ, Medalgaangariñ bestí, í
Guds

Guds Augsyn, Arnanin þijn, sem
alldrei dvijn, afplannar míjna
Lesti.

6. A Midri Noott, þijn Fæd- Luc. 2, 8.
ing flíóott, Fíar, Hyrdum byrtast
naadi, Midnættis Brest, þa bætt-
ir best, samt Brot míjn vest, og
Ból er Hiartad þíadi.

7. Unaur í Mid, með Sooma- ib. v. 46.
Síð, fastu híað Meisturunum,
fræðandi þa, það Glds Ord tíaa,
þijn Bítscan ha, þektist með For-
undrunum.

8. Eins ertu eñ, Afgíafaren, Matth. 18,
Í Kyrkju-Hvosi þínu, og fræðir 20.
hier, þaú off frómbær, Ord þijn, Es. 51, 16.
og ver, eilífri Bítis þínu.

9. Í Mid varstu, Míldi Í Esu, Joh. 19, 18
millum Tveggja Reifara, Klæð-
laus með Spíe, í Kvölíne, A Kroff-
ins Tríe, Keyrdur af vondum
Skara.

10. Óll Brot míjn þa, eins Col. 2, 14.
Stoor og Smaá, Endurlausnar-
ín besti, bættir þu fríj: Fressunin
nn, fleekst mjer af því, fellnum í
Synd og Lesti.

11. Nu varstu hier, sem Textínn

tier, tvístra a milli Sveina, eing-
um offiær, eins hverium nær,
Elfsan þijn skær, ei kúni sler þar
leyna.

Matth. 26,
74

12. Petur með Sañ, Syndga
meir vañ en sler hver af Postulun-
um, þa þia afsoor, þijn Miðdin
stoor, að þessu ei soor, þu stoodst
eins nærri honum.

ib. 28, 20.

13. Eins ertu mier, minn JEsus
hler, mest þo eg syndgad hafi,
Naalægur viðst, nær sem eg sniist,
Naad þijn wtbrystst, a því er eing-
in Vafi.

Rom. 8 21.

14. Hvar sem mier nær, Herr-
añ minn kær, hefur þu Naavist þijna,
sle það i MJD, a hægri Hlid, eda
Vinstri vid, vijkur frá giorvell
Þijna.

Ps. 69, 2.

15. Vera kafi Tijd, þa Harma
Hrijd, hvelfist yfir Saal mijna, ei
sle mier hia, ein sem vill þa, Aft-
semi tia, eda Hiausp nootra syna.

Job. 13, 4.

16. Samt ertu þa, mier Hrelld-
um hia, Herra minn JEsu bljidi,
i Eynd og Þijn, með Aftsemd
þijn, sem aldrei dbijn, allur so
hverfur Kvijdi.

17. Vertu i MJD, min GUD Zach. 2, 10.
eg bid, minnu i fremdu Hiarta,
Mid - Plattsid það, þier hvoti ad,
þar haf Bristad, þa skal um neitt
ei þvarta.

18. O! Jesu Kier, Bænisti Cant. 4, 7.
Kier, Athvarf i Hættum Mauda,
Liifs Eiki min, Lidsemin þijn, Ap. 22, 2.
sem loosast skijn, ljekna oss. niðt i
Dauda, Amen.

*****

XXV. Psalmur.

Um Fridar Bodan Jesu Christi,
fyrir Lærisveinum.

Ton: Hver sem ad reysir hæga Bygd.

Serrañ vor Jesus hugga Text.
ried, Garmandi Lærisvei-
na, eins sem eg hefi aður tied,
Aft hañs sier kune ei leina,
MJDur Med JDur sagdi hañ
sie. I soddan Kierleiks Uvarpe,
byrtist Guds Giæskan hreina.

2. Hier Lidos i Myrkrum hafa Es. 60, 1
veift, heild eg Liossins Skapara: Ps. 33, 6,
Hrigdanna Myrkrin hosdu veift,
hañs Sveina blindañ Skara, i Job. 30, 26

Myrk.

myrkum Stad, um myrka Noott,
meintu þeir Ofsoekn koma fljótt:
Börn höfdu ei til vara.

Matth. 26, 56. 3. A myrkri Natt þeir flódu
frá, Frelsara sínum blýða, í
Sorga Myrkum eftir, aptu

Pf. 38, 4. með Harma stríða, Frid Sam-
vitskunar fundu síst, Fridarþod-
var þeim ekkert lýst, þeir sátu í
saurum Róíðo.

Col. 1, 21. 4. Vid Gud O-satta vissu sig,
vond þad Samvitiskan tíæði, en
Jesu Alstin iúlig, ei þetta straffa-
næði, Fridlausum Frid nu færð
hæð, Fridar Hofðingia Gld og
Mæn, þess opt eg gláður gæði.

1 Cor. 1, 2, 3. 5. Himnest þa Jærdnest Far-
sæld fæst, fyrir þig Jesu blýði,
Fridar Þod þitt hier hliðmar-
hæðst, hvært inettir alla Lyði, sturl-
ud Samvitiskan huggast hier,
Hærra Fridin off kúngiorer, í
særu Sorgar Stríði.

1 Cor. 1, 2. 6. Þa Sturlan fref og Frid-
urin, fara í Hvílu eina, þeirra
1 Joh. 3, 20. Hioona • Sæng sama Síð, saða
Gledi fær reyna, Jesu Bloods
Ap. 1, 5. Arnan blessar þaug, Blood Jesu
er

er þeim heilnæm Laug : Blood.
Jesu Bootin Meina.

7. Míjn Sæl við vorum halld: Ef. 48, 22.
in hætt, höfdum ei Frid nie Gledi:
eingiñ Maña fíeck Mein þad bætt, Ps. 49, 8.
Misgiærd Adams því riedi, Fridi
off alla firrti hañ hier, Fridlausir Rom. 5, 12
Meñ þa urdum vier, hver var
sem Lidsemd liedi. sea.

8. Fridarins Kongur Christur Hebr. 7, 2.
fíær, kom til vor Frid að boda, af Ef. 61, 16.
hóñs Fyllingu fengum vær, Frid,
Næd, og Lausn af Boda, við Fæd. Rom. 5, 10
ur síñ off Fridþægdi, Fridar-
Hofdingiñ bleffadi, off þañ þad æ Col. 1, 20.
að stoda.

9. Fridlaus varð Gllds Son
fyrir off, i Fridi so vier nædum, Luc. 2, 19.
edlast Fridarins eilíft Hnoss, med Ef. 9, 7.
ellum Fridar-Giædum, Frid við
vorn GLD, sem Fridnum ried, 2Joh. 1, 3.
Frid Samvitkuñar líjka med, Gal. 1, 20.
hier og a Himna Hædum.

10. Ei káñtu GLD nu uppfveik: Ef. 20, 47.
ia, Gllds-Loga Grímdar þíñar,
og mier an Fridar fortæra, Fyrir
Stærd Bøndsku miñar : med
Bloodi og Batni Blossa þañ, Job. 19, 14
G 5 Barnid

Barnid þitt JESUS flekka vañ,
 wr Særi Sijdu sínar.

11. Þu Christuð Vradur þeinktu
 at þad er vissð Omíssandi : Ef þu
 villst sýðar Friduñ fat, i Fridar ei-
 Ef. 26, 3. lijfu Standi, Frid þaù sem JESUS
 færir hier, fordastu mest að bríoota
 af þier, O-Fridur ei so grandi.

12. Halt Frid við Guld, með
 1 Pet. 3, 11. helgum Sid, og hreiñi Ydran
 Rom. 12, 18. Daglega, og þiñ Sam-christiñ
 einin við, alldrei mun neiñ þad
 Ef. 57, 20. hier, Her-Meñ Andskotans vird-
 21. ast mier, Blotunar aanga Vega.

13. Með señum Gudi samdi eg
 Ephes. 2, 13. seq. Frid, við Syndena skal eg sýðda,
 og við Dieful, og allt hañs Lid,
 alldrei þo neinu fviðda : Gief þu
 Luc. 2, 29. mier JESU Frelsi og Frid, i Fridi
 laxt mig hier skiliast við, og Frid
 eilijfañ blýða, Amen.

*****

XXVI. Psalmur.

Vm þad, að JESUS syndi síjnum
 Lærisveinum síjnar Bendur, Fætur
 og Sijdu.

Son: Tunga min af Hiarta hlóodi.

Pegar Jesus Fridin færði, Text.
 Fridþurfandi Sveinunum,
 og þeim Kierleiks Kvedu
 tærdi, Kvíða barni i Hugan-
 um, Otta höfdu, Hiartad vof-
 du, Sörmungar i Sorgunum.

2. Þeir hielldu með hræddu Text.
 Gledi, að hefdu Anda nokkurn
 sied: Ervar-Beikin víst þvi riedi,
 vissu þo, hæn hafði tied, að hæn
 villdi, víst og skylldi, vera þeim
 Bppriðu með.

3. Opt min Jesu, Öttrín stæng- Bar. 6, 4.
 ar, opt vill Erwin veiklast min, Phil. 2, 12.
 opt fæ eg með Graati að ganga,
 Gledin þristur, Frygd ei dviin, Psalm. 6, 3.
 Þndu tvísta, og Nardþyrsta, epter ib. 42, 2.
 Huggun laangar þijn.

4. Þu komst hier, min Herrañ
 hjæri, Hendur, Siðdu og Fæturnar,
 sagdir skylldu Sveinar skjrir, sica
 og skoda opnadar. Þndir þijnar, Ef. 5, 5.
 Þndir minnar, allra best fæ lækn-
 adar.

5. Særa. Þr þijn Guds Son
 goodi, sem giordu Þiðslar Þerk-
 færen, syndir þu nu soiptur Moodi,
 i Sigri

i Sigri frægum Bppriseñ, Bendur,
Fætur, min Gud mætur, mier
gíörir þu syna eñ.

Eant. 5, 7. 6. Þa horfi eg a Bendur min-
ar, hier med Fætur alsærdar,

Up. 16, 2. Samvitskunar Svot ei dvíjnar,
Sárin Bannæn líjt eg þar, er
Rom. 2, 9. Syndin gíerdi: Von er verði,
Bondskañ mier til Beaningar.

Es. 53, 5. 7. Þa horfi eg a Bendur þíjnar,
hier med Fætur Jesu kíer, Sam-
vitskunar Svotin dvíjnar, sier-
hvert Or þitt læknad fær, a Sæal
míni, i hvert Síni, Oteliandi
Sær Fræbær.

Luc. 24, 50. 8. J Unda og Trvñi æ eg skoda,
O! mín Jesu Bendur þíjn, þær
2 Cor. 12, 9. mier alltíjd Blessan boda, og besta
Styrk þa Kravtur dvíjn, þær mig
Job. 15, 5. stídia, þa skal Ydia, þier til Dyr-
Col. 3, 23. dar Bóndin mín.

Job. 14, 6. 9. Fætur þíjnar líjt eg líjfa,
Líjssins Braut mier víjfa þær, ef
Jer. 2, 17. þíjn Híalpin Elsku ríjfa, ei mig
leidir Jesu kíer, mundi eg gænga,
Mat 7, 13. Leid of-længa, sem liggur Híni-
narijfi kíer.

Eph. 5, 30. 10. Dýt synir þu Guds Son
goodi,

Sveinum sínn, Sætt þeirra
mest og Strygðin dýr, Eing-
in þó trúa Eflaust þá, Af
Sögnudi þad þoma vað.

Sext.

2. Þa sagði Jesús aptur en,
Öll þó burt takist Vantrú sen,
med hoogvært Gied og Hug-
ar-Spekt, Hafid þier nockud
Matarlegt? Af steyktum Sisti
Stycki þa, Strax lögdu Svein-
ar Bordin æ.

Sext.

3. Hier med og lifka Sun-
angs-Seim, hvad þa toók
asíandi þeim, og æt. Þó
þess ei þyrfti hier, því forklaradir
Ps. 17, 15. Lífamer, þurfa ei nockrar Fædu að-
fa, Sögnudur Himna mettar
þa.

Ps. 17, 15.

Act. 10, 14

4. Sannarlia Mautn þó þetta
var, því þun eitt Söuleiks Bitni
þar, að Chrístur væri Byprisin,
Byprisu þessi Botturinn, sáur
þaut því að vera víst, var Guds
Vinsoon i því bevíst.

5. Nátturlia ekki Mautn er
þad, Náttverd Drottins þa set-
tumst að, og Herrans etum Holldid
hier, hans Blood forklarad dreg-
um

um vier: Sannarlig Nautn er Joh. 6, 55.
þetta þo, þad off vor Jesu so til
bico.

6. Af Nautn þessari æ eg fin,
Þyprisu Krapt þin Jesu min, J. Job. 38, 17
mier siaksum, og i þeim Styrk, Prov. 2, 13
Eg feta þo ad Braut sie myrk,
um Eydimorku Eyndana, allt til 1 Reg. 19, 8
Himnesku Siast. Bygda.

7. Lærisveinarnir Þædu fæ, Text.
Stelsaranum sem greint er frá,
Sist og Sunarng med breinum
Sid, Han took Blessadur þessu
vid. Og med Nautn sinn vitna
van, Bære frá Dandum risin
han.

8. Eg hef min Jesu eckert
hier, ad Dyrdliqum eg bioodi.
Þier: Sist bakadan vid Eynda-
Eld, Eg i Krossi Þolgiædi helld, Athanasius
us & alli
Patres.
Þan Kost framber eg fyrir þig,
forsmaæ ecki han edur mia.

9. Sunarngs Seim listin hefe
eg til, han og fyrir þig bera vil,
veif Erw fyrir han merklast ma,
mitt Traust set eg þor iafnan æ,
Brakadan Reyre el brosid fær, Ef. 42, 3.
Blessud. Stæðskan þinn Jesu fær.

Text.

11. Þa HERRAN JESUS hafði snædt, hardliga fíekkt við Sveina rædt, Vantrw og Hiartans Hardwd hann, hía þeim allra mest straffa van, að hefdu sem Trwar tæpir Menn, treysti ei þeim sáu hann Dyprið.

ps. 51, 19.
& 147, 3.

12. Vantrw og Hardwd veit eg Tvær, vestu Gystur, alþekktar nær, Veit Trw að ekkert við þær skuldt, þó verði opt af Breystkleif skuldt, hana alsiðtur HERRAN hjör, hana umfadmör Nád Glöds dýr.

Text.

13. En sagði JESUS Sveinum sínum, síð, þetta eru Orðin mín, áður sem gjörði eg að tíð, yður nú meðan var eg hía, allt hvað sem ritad af míer síst, er skrifad, so það fullkomnest.

Text.

14. Í Mosis Lögum er unnt mig, allvíða Skrifin merkilig, og í Spámaná Bókum bert, Þóðan þeirra fær eingið skírdt, Psalmarnir líka segja af míer, Sierhvers Dypfylling koma ber.

15. Þú þang Orð sem að unnt þig

þig frá, O minn Jesu! og segja
frá, Þínu þú og Depurum Deyd,
Draga burt mína Hiartans Deyd, ^{1 Cor. 15,}
En þó fagnar mest Dæden mínn, ^{20. seq.}
af Vpprisu og Sigri þínu.

16. Þú uppfylltir mín Herra ^{Act. 13, 29.}
þitt, hvað um þig mælti Ritning
skir, og fullkomnadir allt það ein, ^{Joh. 19, 3.}
af þess hvað sagdist Drottinn ^{ps. 130, 7.}
þeim, ekki vantar nú a það neitt,
Er því fullkomin Lausn mæir veitt. ^{Hebr. 9, 12}

17. Þegar þú skirðir þessu ^{Text.}
frá, þínum Postulum: Nað
þínu hær, Opnadi Skilning
þeirra þar, þeir so að helgar
Ritningar, undirstoodu, og
efast síst, auk þessa fíekstu
líftu lýst.

18. So hafi Christo sáð-byr- ^{Text.}
iad, Seliast i Þísl og Daud-
ans Bad, og þá Þridia Dag
eptir a, Vpp að Ríssa þeim
Daudu frá, og boda láta
allstadar, I sínu Nafni Ríen-
ingar.

19. Jesus auglýsir efi fram- ^{Text.}
ar, að því hyggi hans Þien-
arar, Predikast egi öllum Lyd,
Vðran

Ydran og Synda Kvittun
 blíð. Jonas í Breidra Bygda
 Stad, Borg Ninive, fyr giordi
 þad.

Es. 1, 16. 20. Sæi Gllds Kienimañ satt
 eg tel, síni Predikun hagar vel, I
 2Tim. 4, 2. I Jesu Nafni þa Ydrun hañ, og
 5. Synda Kvittun boda vañ, Saul-
 um Mañaña, sem hañ er, Settur
 Er. 33, 7. yfir ad stioorna hier.
 seq.

Ps. 38, 6. 21. I Logmæls Kiening synir
 sen, sañra Guds Orða Þienaren,
 Jer. 30, 17. frvin Samvitsku Særin vest, so
 Es. 30, 26. ad Mañeskian uppvefíest, med Yd-
 Ps. 6, 5. ran ad leita Lækningar, Ljfnar
 bidia og Myrkunar.

22. Bndan þa gengin Ydran
 Ps. 141, 5. er, Bndir Samvitsku lækna ber,
 Med Bnda-Salve Orðsins Þioon,
 Er. 16, 9. ei so ad líjdi SærlinÞioon, Synda
 Kvittun er Salve þad, Sær
 Hiartans græðir oll í Stad.

Rom. 3, 20. 23. Logmælid Synda Særin
 mjin, syner mier opt og verkar
 ib. 4, 15. Þijn. O miñ Jesu! aumkædu
 Jer. 8, 22. þad, Væðsti Lækner í Silead, at
 þiñi Tungu er Salsam best, Bless-
 Bernhard. ud Huggunar Orð þijn flest, Añ.

XXVIII. Psalmur.

Um Innsætning þess H. Predik-
unar - Embættis.

Ton: Heiðrum vier Gud, 1c.

Sst Fridarins í Ánád Síñ, Text.
Itreka gírdi JESUS
mín, Vid Læriðveina lívsa síñ,
(líentist Gledi en Sorgin dviñ),
og so Kienemañs Embætted,
Insetti Dröttiñ vor þar með.
Um það hier eptir er so tied.

2. Líjka sem Fadir milldur Text.
mín, mig hefur sendt, Evad
Lausnariñ, so yður alla sendi
eg, sañan ad byrta Líffins
Veg: Ad kiená voru þeir kalladir, Matth 10,
1. 1c.
af Christo Jesu aður fyr, en þess
ordner Overdugir.

3. Þeir hefdu fríjðan Frelsar, ib. 26, 56.
an, forlættid, þegar piñdist hañ,
og yfirgæfðu hañ aller þa, en Jes-
us þar ei mintist æ, Þyppreistar. Ps. 85, 3.
Bref þeim aptur hier, Vedstur
Dröttiñ nu meðdeiler: Það æ
mijn Hiartans Hugan er.

4. E! hvað opt flóde eg þier Es. 1, 2.
fræ, O mín Jesu! þa hlíoo eg a, Jer. 3, 21.
Barlaus

Ap. 12, 9. Gælaus þafi hætta Glæpa- Stig,
sem giorde Satan að leida mig:
Prov. 3, 17. En eg hugga mig aptur við, að
Ps 32, 2. þu munir mætt sýna Gríð, So
sem Postulum lagdir Líd.

5. Athuga, Særl mín, Engla-
Her, ei setti GUD að fíeða þier,
Jud. 13, 22. Mátlægd þeirra, hafi stælfur fæ,
Syndarín mundi ei stadið fæ, I
Bodan Orðs og Aflausnar, af
Eap. 4, 20. Glæpa Mergd þa Bræðslu þar,
Mænlígt Hiarta, sem Von til var.

6. Synduga Mætt þvi settir þu,
Sætasti Drottín mín Iesu, og
Marc. 16, 15. Fullmágt þína þu gafst þeim, þitt
Orð fíeða um víðan Heim: So
Ef. 60, 1. sem Fæðirín sendi þig, sendir þa
fæð. Mátt þín mældilígg, að fræða og
hugga auman mig.

7. Þig sendi Hiartans Herran
mín, þíngad, eilífur Fæðir þín,
Matth. 20, 28. að líða þier fyrir Misgíerd mín,
1 Tim. 2, 6. Mættu Kvælit og Daudans Þígg,
Tit. 2, 14. og Endurleysa alla þa, á hverjum
Hof. 13, 14. Fæðmingin læ, So þeir Hel-
vítti fællígg frá.

8. A þessum Hætt þu sendir
lígg, Sveina þína, og þad er vígg,
þu

Pu hlautst Kvalaþna Kaleif ein, Joh. 18, 11.
Kvaliñ ad drecka Jesu hreiñ, og
Guds Þijnþrögu einsamañ, ad Ef. 6, 3.
troða fyrir Syndarañ, So Post-
ula, sem sierhyvern Mañ.

9. All Logmáls Bolvan á, Gal. 3, 3.
Þier laa, all Guds Reidi þia giordi Rom. 8, 32.
flaa, Pu barst Heims Syndir
allar ein, ei so ad skulde tapast Ps. 42, 8.
neiñ, Andskoti og Daudi einañ
þia, á sookti JESU, fyrir mig, Ebr. 2, 9.
bætti so Aft þijn iñilig.

10. Allt þetta boda Þioonar
þjn, þar til verða þeir ein til mijn,
Sendir, Dröttiñ af sialfum þier,
Sauliga Kieñing þeirra er, O! Joh. 6, 63.
Þiofe Jesu! Þijfs Ord þitt, sem
Þijgaar Daudvona Hiartad mitt,
So um Eilijfd er Þind mijn kvitt.

11. Er Dröttiñ hafdi Aftsemd
med, wig'efid Sveinum Kalls-
Brefed, Sitt Júsígle þar sette vid, Eph. 4, 3.
so ta'ande: Medtafid þid, Heilag-
añ Anda, og at þaa, under eins
blies háns Tignen háa: ad þvi
mijn Saal, ein framar gaa.

12. Þ Þrophafi þa Adam var, Gen. 2, 7.
af Jorðu skaptur, Ritningar, segia

Gud hafi utan Bid, in i Mássins
Nasir blæssid, Sælin Holldi þa
Matth. 10, samteingdið, Sem Lijfid allðrei
28. gietur mist, so flect Adam Lijf allra
fyrst.

Rom. 8, 10 13. A Postulana, Hærañ hier,
hveria i sin Stad rotsender, blies,
1 Cor. 12, so þeir edlist Andligt Lijf, Andans
11. Sæfur, hañs Bernd og Hliff,
Rom. 8, 26 Andans Styrkleif i Andligu, Em-
2 Sam. 23 bætti, þeim nu skipudu, Andlegir
2. Men þeir þa urdu.

Es. 52, 7. 14. Fridarins Bodar Blessad-
ir, af Blessudum Gudi rotsendir,
Mat. 22, 6. af Bernum Heimsins erud þraatt,
Luc. 21, 19 Dyrðter hier a margan Hatt.
Berid þolgoodir Þioonar hañs,
Matth. 5, A þessu öllu verdur Stañs, þa
II. 12-15 þier hestest til Himna-Rañs.

15. Andi þin Jesu eilijfi, Efi
Styrki og Bardveiti, Andlegar
Stiettar alla Men, af hverium
bodast Kvittunen, Syndu vorra,
og Blessan bljð, Blessud Hug-
svolun fyrr og Síð, O GUD!
hjálp þeim allan Tíð, Amen.

XXIX. Psalmur.

Um þad Rieñimañliga Lykla
Valld.

Ton: Allir Guds Pioonar athugid.

Hed Fridarins Heilsan Srelf- Text.!
ariñ, fíeck sijnum Læri-
sveinum, Himnest Lykla-Valld
Herrañ miñ, Hverium líka
sem Einum, sem i Stad dyrra
Sveina hañs, settist um Bygd-
ir Veralldar Kañs, ad varna
Andar - Meinum.

2. Hverium þier giörid sier- Text.
hvert Siñ, Syndirnar fyrir-
gíefa, sagdi Þor Frægur Srelf-
ariñ, forlaetnar skulu an Efa,
þær allar þeim, um Heimmiñ þier,
a Himnum líka eins þad skier:
Slíkt kañ Sorg miñna sefa.

3. Og hverium Syndir eiñin Text.
þier, apturhalldid, þær verda,
apturhalldnar, þeim Herrañ
tier. Hver kañ slíkt Valld ad
skierda? Þrottin vor JEsus dyr Matth. 16
þad gaf, Þrottur Heimsins þad 18. 19.
taka ei af, hversu sem Völd sijn
herda.

4. Eg þienn fram þekur opt og
tíðt, ei sijn mjer neitt til Botta, í
Hiarta og Sælu halidinn lítt,
Herrans þioonum til Foota,
þeirra Þykla. Balld leysir mig,
Lausnarinn JEsu fyrir þig, sæ eg so
Naadar niotta.

Rom. 10,
8. seq.

5. Þegar mig mædir þvingur
Kross, þegar mig Sorair vjna,
JEsu bleffadur Benia Foss, blædir
a Sælu minna, fram af Munni
Hydara hans: A Hiartans Sorg
þa verdur Stans, og öll giorir
Angist dvijna.

Es. 52, 2.

6. Syndin þa bindur Sælu
min, og særa Glæpa Hlekkir, sijn
eg minn GUD til Þioona þijn,
þeirra Maat einginn hnekkir, Bli-
wgur framkröpp eg fyrir þa, Frelsis
Bodan þeir giora mjer tíaa:
Þeirra Lausn esa eg ecki.

Luc. 13, 16.

7. Þungietnir Synir ei fæa Urf,
eptir Foreldra sijna, Skilgiætnum
brynla því ei þarf, að þeirra Erfd
skuli dvijna: Eptir Þostula erud
þier, til Embættisins Skilgiætner,
þioonar Guds: þad maa sijn.

Mat. 2, 21.

8. Frelsara sijns þa feta Spor,

fara þeir Villt alldreie, i hañs Joh. 8, 12.
 Kieñing med Þref og Þor, þa sem Tit. 1, 15.
 a raungum Begi, ganga, i Lær-
 doom Leidrietta, med Þijfs Braudi Joh. 6, 15.
 þa forsorga, i Sannliga eg þad segi.

9. Dyrð þvi alldrei annur Luc. 10, 16
 Mann, ædsta Guds Sendiboda,
 hver þa forsmair, forsmair hoñ, Mat. 22, 7.
 fætt kañ slijkañ ad stoda: Her-
 añ Þioona sijn hefnir ert, sem Zach. 2, 8.
 honum stælsfum þad væri giørt:
 varastu soddan Boda.

10. Nædar og Þijfsins Kieñing Joh. 6, 63.
 flær, Christniñi byðst Daglega,
 af Þioonum Guds, þad stödugt
 flær, stillir hun Undar Trega,
 allra þeirra sem þiast i Þijn.
 Þijns Ords Kraptur er Huggun Rom. 1, 16
 minn, O Jesu! Öfinlega.

11. Bidiandi Folksins Bænar Eph. 1, 16.
 Raust, bera þeir til Himnaña, þad
 sem var bundid, laata laust, sem Phil. 1, 4
 Lausnarans Ord hier saña, þeir
 græda sollin Synda Sær, so ad Jac. 5, 19
 Glæpaña böndsligt Fær, ei deydi
 Undir Maña.

12. Þier Guds Ords Þioon, er
 þad og sagt, þitt Lykla-Ballid ad

bræfa, ekki með neinni OfurMagt,
þvi attu Reifning að lifa.

Gab. 13, 1. Ydrandi Satir aflens þu, efi
þverbrotnum með Hoogværd
2Elm. 4, 2. þu, flax þriotska, sær ei Siwka.

13. O Jesu! sæti Alstvin mín,
O Jesu! Lausnarið blíði, tv
Sýnda Fiötrum þænga þín, fyllt-
að af Sorg og Stríði, Lens þu
mín Guld, og liettu Þijn, Lausi
Matth. 18, míns Rieñimañs er sem þijn, Lof
18. fle þier Frelsarið frijdi, Amen.

*****

XXX. Psalmur.

Vm Fall Thomæ Postula.

Ton: Jesus Christur á Krossi var.

Text. Þegar HErrað vor. Simnum
fræ, Heilagt Lykla. Valld
giörði fæ, liwfsustu Læresvein-
um, Thomas ein var þeim ekki
híæ, Önd hañs þvi fylltist
Meinum.

Text. 2. Da fyrst til þeirra heim
kom hañ, hönum þeir greindu
riettañ Sañ, Gladir í Saal og
Siñi, sögdu, vier höfum sied
Herr.

Heran, sem var hjer med oss
mí.

3. Til þeirra sagði Thomas
þa, trúa allðrei eg þessu má,
nema eg í hans höndum, fyrst
megi Nagla Sörin Sica, er fleck
han a Örmum þöndum.

Text.

4. Og að stírandi eg þar m,
Esa: Stíj Láti Fíingur mín, og
Sundur í hans Síðu, leggja
næ í sama Síu, síst Trúv eg
Bodi þíðu.

Text.

5. Sía og athuga Sál mín
ficer, Sancte Thomas var burt
og fíer, þa JEsus sig Sveinum
fyndi, Trúvar Míssir þvi mestan
fær, er mæddi hans Gied og
þínde.

6. Frai Gluðs Barna Söfnud Hebr. 10, 2.
glef þig síst, af Gluðs Orði Trú. 3.
in fveitist víst, Gluðs Ord heñi Rom. 10,
vid helldur, í Kyrkiuní. fær Lioos 17.
það lyst, Lyd þeim í Blindni er Eph. 4, 18.
felldur.

7. Í Kyrkiu Gluðs Ord fiendt Ps. 119, 25
og rædt, Kyrkiu Safnadar Hiart.
að mædt, hressir, huggar og nær. Es. 50, 4.

Matt. 4, 4. Ir, Andar Særin þad ell fær grædt, og nya Gledi færir.

8. Thomas var eitt Síu ecki við, þa Endurlausnarm þodar Frid, og byrtist sínum Sveinum, af þi mætti hañ utan Bid, Andar Skoda og Meinum.

9. Hvað meinar þu að hendi þa, hina sem ydugliga smá, Kyrtur Ps 69, 21. og Kíening goða? Þó þeir hrellist, ei Hugaun fæ, af Hæðstum Frelsa- Þjóða.

Ex. 20, 24. 10. Í Söfnunum Son Gudger, Syndugi Madur, vilt þia þier, ef hañs Ordum villt sína, Huggun, Blessan og Hialv þar tier, Hañ ma þar alltið sína.

Ap. 12, 12. 11. Andlígur Himin heita ma, HErrans Söfnudur Jorðu æ, Sool Ríettlætisins sæta, lætur þar Gensla sína slá, sem Hiortun sturlud lieta.

Mat. 8, 12. 12. Ef þu villt Madur ecki þvi, þeim ystu Myrkum kvælast í, Psal. 119, lættu þier Ísum lýsa, með Orði 105. sínu, um Eilífd frí, audnast þier 1 Pet. 5, 10. hañ þa prýsa.

13. Vantraust þó stundum veikim.

mig, veittu JESU að fyrir þig, Mat. 5, 16.
 Lioos Ervar lifui mínar, alltið
 gief þu þun æfi sig, I Yðkun Col. 2, 19.
 Gudræfniðar.

14. Fadir Lioosanna lættu mier, Jac. 1, 17.
 lyfa alltið i Beröld hier, Lioos
 þína Lijffins Orda. Eð befala mig Act. 7, 3-8.
 einum þier, Illri Bantw mier
 forða, Amen.

§ ***** §

XXXI. Psalmur.

Vm Bidrietting St. Thomæ, af
 Skodun Saxra Draña JESU.

Ton: Lifandi Gud þu lijt þar æ.

Attu Dögum sem Ord Text.
 Guds tíð, epter það
 Herrað blíði, Læresveinana
 liet sig síð, lwna af Harma-
 Stríðe: Kom JESUS en til
 þeirra þar, þegar Thomas og
 með þeim var, so hañ sæi og
 tryði.

2. JESUS sá Hæðsti Hyrdir er, 1 Petr. 5, 4.
 hañ leitar tíndra Sauda, a Herd-
 um síñ þa heim færer, wr Hæðsa Luc. 15, 5-6
 allskins Nauda. Singiñ fær Hírd Job. 19, 28

hans unid Mein, Ei ferst hans
 Hos. 13, 14. Saudar. Skiepna nein, Han ein
 hicalpar frai Dauda.

Text.

3. Til Postulaña HErran
 hier, I Hiarta og Ordum
 blijdur, Kom, þa Surdin læst
 aptur er, Endurlansnariñ þjod-
 ur: Oskar þeim Fridar nu a
 Ny, af Naadar Avarpi glad-
 dist þvi, Læresveinana Lydur.

Text.

4. Jesus til Thomam talar
 þa, ad trwa siertu hradur, med
 Siingre taktu Orum a, i
 Hondum minnum gladur, Ut-
 riettu Hond og einin þijn, In-
 legg hana i Siidu min, Vert
 ecki Vantrwadur.

5. HErran Itrefar Ordin hier,
 ell þau sem Thomas hafdi, lætted
 þeyra af siaksum sier, Sæl hans
 þa Efiñ vafdi um Byprisu Drott-
 ins Daudum fraa, er dnager Post-
 ular gjerdu tia, en han ad trwa
 tafdi.

Debt. 4: 3.

Es. 43, 25.

26.

Ps. 32, 1.

6. A minnar Syndir mintu mig,
 minn Jesus hier i Rijfi, so minnist
 Hefnd þijn hrædelsa, i hordu
 Dommisins Rijfi, ecki þeirra:
 Glenm

Gleym Glæpum mín, gíeri þa Rom. 4, 7.
hýlia Særin þín, sem mîer
Synduqum hlífst.

7. Miskæru Drottins Augun Hebr. 4, 13.
sîa, ell Þerk og Þanka Mânâ,
hvert þeirra Orð hañ heyrir æ, Ps. 139, 1.
Heims um giervalla Mânâ, þegar seq.
þu Syndgar, sîer hañ það, Syrg Job. 42, 2.
þvi, og Gratt þîñ Misverknað, Matt. 3, 2.
og gîer Yfirboot sæna.

8. Thomas hîer ødlast Hugar.
Hægd, og Hîartans Gledi næði,
þa hañ i Trwar. sagri Frægd,
Frelsarans Benia qaði, Van-
trwar Glæpur hvarf burt hañs, a
Hormum ellum gîerðist Stans,
fyrir Frygd, Feanud þaði.

9. Eg fæ O Jesu! eînen sîa,
Or þîña Handa og Foota, Trwar
Hond mín þeim tekur æ, tel eg
mîer slíkt til Bôota: Honda
Særin sem þîaðu þîg, I þîñar Ef. 49, 16.
Þendur skrifa mig, þvi fæ eg
Næddar nîoota.

10. Þa mîñnar Fætur þrent. Ps. 38, 17.
æst hîer, og þîast a Krossins 18.
Þegi, Set ea strax fyrir Sîoonir
mîer, so að eg styrkîast megi, Foota
Særin

Drin og Vnder þijn: ellum lina
 Ef. 53, 5. þau Naudum miñ, O! JESU
 Elskulegi.

11. Syrdir þa hrella Hiartad
 mitt, og Heljar Þjnu boda,
 Hiarta og Siydu Sarrid þitt,
 Sæti JESU eg skoda, Loomandi
 af því Elskan stijn, er bætti fyrir
 Glæpi miñ, og ellum varna
 Boda.

Eant. 2, 14. 12. J þijna Siydu Vndin miñ,
 O! miñ JESU skal sja, Seinast
 þa Houldsins Hiervist dviñ, hana
 vest eg þar frija, Eingiñ heñi þar
 Cap. 3, 1. 3 ama fañ, Eingiñ Hæski nie Log-
 mæls Bañ, Eingiñ Ungist ad lya.

13. Opt sie eg Synda Drin
 miñ, Vfast, Svijda og Blæda,
 en eg veit JESU Vndir þijn, ell
 þang miñkia og græda, því skal eg
 leggja Sarr vid Sarr, Sarrana
 miña skadligt Sarr, sjið fañ þa
 Hug miñ hræda.

Zach. 12, 10. 14. A forklarudu Houldi hier,
 HErrans vors Mjllidin fjæra,
 Act. 1, 11. Sarr, Drin siñ blesud ber,
 Brjoost mitt þang Endurnæra,
 Ap. 1, 7. Hañ mun siñ Fodur Himnum a,
 til

Til Hjalpar mier en þaug laata
flaa, og med þeim Frid mier fara.

15. I Himna Eælu Dr þijn Ambrosius
sær, O! Jesu min Frelsari, Sing-
laña þína helaur Her, Hier med
Utvauðra Ekari, sem Sigur-
Teikn þijn um eilíf At, öllu fegri
en Soolin flaar. Þijn alltið Beg-
send vari.

*****

XXXII. Psálmur.

Um Ervarjatning Thomæ
Postula.

Ton: Jesus Guds Son Eingetinn, ic.

Þegar Lausnarañ Lyða, Liifs Eph.
vera Thomas ssa, Vantrw-
ar vond Afrisða; veik strar i
burtu þa, i Sognudi Hiartans
hjúrum, broopar med Ordum
stjúrum, hverium nu herme eg
fræ.

2. Til Jesum Thomas sagði, Eph.
Trwgoodur þetta Sin, Dreg-
in frá döpru Bragði: Drott-
in Min og Gld Min. Ord
þessi eg vil grunda, i þeim, nær
glegt

glögt þaug stunda, Lærdoom eg
fagrañ sín.

3. Hier sit eg Thomas hafa,
HERRAñ vorn GULD og MAÑ, jart-
ad vera aar Bafa; (Viist þad ei
efast kañ.) Hañ er sár hæðsti
Ef. 57, 15. Herra, hañs Balld kañ alldrei
Dan. 7, 14 þverra, a Himni og Heims um
Rañ.

4. Miñ Drottin, jeg þig saata,
JESU Lausnarin skær: Ond min
Ebr. 9, 14. skal ei aflata, eptir sem megnad
fær, þier ad þioona og hlyda,
Epr. 2, 9 þin Kross vera og lijda, og hylast
þig HERRA skær.

5. Þu ert med öllum Sami,
allir þess skuldu gaa, HERRA, sem
hverjum Mani, hæfir Lotning ad
Phil. 2, 9. hia. Þu virdst mig þess þin
10. Kalla, þessa Heims Begjend alla,
Ps. 116, 16. Einfis þar agta eg hia.

6. Þu, allan þig, miet giefur,
Eant. 2, 16 þier gief eg aptur mia, min Sæl
þig ein umbesur, ein skal hun gya-
Deut. 10, 20. ast þig, ein sin Herra þig halda,
Hlydni þier einum gjalda, min
Elfa miðdelig.

Ebr. 2, 17. 7. Miñ GULD eg þig medkenni,

min

miñ Jesu hveria Tíð. Þormung
þó Hiartad speni, huggar mig Jer. 23, 17.
Næð þín blíð: Þu ert GUD
Gæðsku goodur, GUD Trw, Tit. 2, 14.
GUD Þolinmoodur, GUD sem
þín leystir Lyð.

8. Þu ert GUD, það eg fæta,
þín Máttur alltíð starr, þér ber
í allan Máta, Væra og Þyrðing Deut. 6, 13
Flær, Þyrðkan, Bæn, Lotning
Lyða, Lofað síe Nafn þitt blíða, 1 Tim. 1, 17
miñ GUD um eilíft Ár.

9. Vid Thomam Son Guds Text.
sagdi: Sannliga Trwdir þu,
og þessi Ord tillagdi, Af því
mig Sæstu nú, en eg þar Sæla
segi, er Siat kúna mig eigi,
hafa þó hreina Trw.

10. Med Holdfins Augum efi, Job. 16, 16
eg fæ Jesum ad Siat, hvad
eingari Belferd hnekkir, hann fyrst
eg Líta má, med TrwarAugum
mínum, í Mædu og hverskins
Þijnum: Soddan maa Sælu
tíat.

11. Ega mun þig eilífleaa, O! 1 Cor. 13
Sæti Jesu Christ, litid sax, lous 12.
vid Trega, í Livfri Himna Bist, Job. 19, 27

med Lifkamans Sioon Floomandi,
1 Petr. 1, 4. i Lifsinns Sælu Standi, sem aldrei
umbreitist.

Sept. 12. Morg Teikn nam Guds
Son giera, sem greiner Jo-
hannes, ecki uppteiknud vera :
2Tim. 3, 16 En minn Saul, giattu þess, ad
17. hañ lief allt þad vita, er Mañestian
þarf ad vita, so hlioti a Himnum
Gess.

13. Og að JEsus Nást. Kíari,
eiñ sie med fullan Sañ, Christur
Guds Sonur Kíari, Komín i
Heimsins Rañ, að þeir sem á
hann trúa, allir, og til hans
sinna, hafi Líff fyrir hann.

14. Jeg Ervi Jesu gondi, Jeg
Ervi a Nasnid hitt, Scal miht
hvi sviptist Mōodi, af Syndum
ollum hvitt, eg skal hvi alldreifesa,
ein muntu Lijf mier giesi, Lijfid
ho liūi mitt, Amen.

—§—————§—

XXXIII. Psalmus.

Vm Spinberan Christi vid
 Siooin Tiberias.

Ton: Christus er Roma forir Hønden:

Sid Tiberias Sioo: Sijdu, Text.
 sig byrti Jesus hyr, Vpp-
 risin en med Blijdu, især so
 Ritning skjir, Læresveinar Sig
 saman, so oft høfdu Siftidraatt,
 Petur var fyrir framan, fengu
 eckert þa Naatt.

2. Ad Morgni i Sigrunf, Text.
 Endurlausnarin stood, af því
 þo flært ei kuni, Kienast hans
 Afynd rood. Morgun. Skuggin
 þeim meinar, ad mættu þeckia han,
 þo liffir Lærisveinar, liti þar
 standa Man.

3. Eg er i Angist staddur, opt Ps. 69, 2.
 sem a dnyum Sioo, af seltum seq.
 Lærum saddur, Syndin mier & 42, 4.
 slikt til bioo. Duggunar Abla eigi,
 un Moott þo leiti eg tijdt, mædd: Cant. 3, 1.
 um a Mootgangs Begi, mier
 vill þad gaanga listt.

4. Og þo med allri Blijdu, Ps. 46, 2.
 Endurlausnarin fær, vid Sorga seq.
 miða Sioo: Sijdu, fle, og standi Luc. 24, 16.
 ei fær, eg han þo ei gløgt þeckir,
 Angistar. Skuggin því, velldur, Ef. 5, 30.
 sem Blindañ blekir, Bolinu
 þwngu i.

- Ps. 107, 30. 5. Eð þá af Eymda Hafi, Jū-
 kienist i Sælu Hofn, er þar a eing-
 in Vafi, en þá hier varti Drefn,
 ib. 30, 2. JEsus i Vist um skiptir, eg sie þá
 gladir hañ, Eico votum Bwring
 skiptir, sierhvern Riett-trivadai.
 Exod. 14, 24. 6. Ad Morgni utan Glauda,
 24. JIsrael leiddi GUD, Med Heill um
 Hafid. Randa, i heitiñ Lands Fegn-
 ud: ad Morgni a Esna Degi, wr
 Ps. 90, 5-6. Hafs Maud Beralidar, eg kienist,
 hvad efa eigi, i Hofn Paradysar.
 ib. 91, 15. 7. Þá mun Jfrelfariñ frijdur,
 15. J Fieruñi standa nær, wr Brim-
 Garði Daudans blidur, burt taka
 1 Thess. 1, 10. Mardar. skier, þetta mitt Holid
 10. hrornada, hier med Saul Dr-
 Matth 25, 22. prentta: þar fæ eg Hugaun hrada,
 22. J Hoey Guds Utvalidra.
 Text. 8. Hafi þær HErran sagde,
 20. Siarta Børn Sædu ei, svørtudu
 21. brædt ad Bragdi, Brædur
 þar stadder, nei. O hvad opt
 22. aumir flaga, ei hafi Morgun Verd,
 23. og um all-marga Daga, Utviñan
 24. giorist skierd.
 Gen 12, 10. 9. So hefur Sañ-Gudhrædda,
 10. sialfs Drottins Forsioon blid,
 renndt.

reyndt, og giert opt miog Mædda, 26, 1.
 a megnri Hwngurs Tijd. Abram, 42, 2.
 Isaac goodi, og Jacob reyndu slíkt, 1 Sam. 21,
 David heim mætti Moodi, ma 3, seq.
 off og henda líkt.

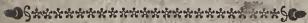
10. Aldrei O-þolinmoodur, Matth. 6,
 yfir því flaga skalt, þo GUD þín 31. seq.
 Giesku-Goodur, giese þier ei þad
 allt, hvað hellst til Holdsin's Muna,
 hentast líttst síðalsum þier, þu ætt
 því alltið una, ad hañ best fyrir-
 sier.

11. Huradu a hverium Degi, Luc. 10, 41.
 hvað Maudsynlegast er, ad Gæal 1 Tim. 4, 8.
 þínn sediaft megí, í sætri GUDS
 Mæd hier: Otti hañs Abla þessa, & 6, 6. 8.
 orfad med Riettu fær, hañ kañ best
 Hiartad hressa, Hwngurs-Tijd þo
 sie nær.

12. Forsooma eiðin ecki, ad 1 Cor. 7, 20
 stunda Kallan þínn, Hyrdulaus
 Leti hnekkir, HErras Uñ sorg: Prov. 20, 4
 so ðvínn, hia þier hañs Blessan
 blíða. Bænraefni yðka tíjdt, so Rom. 12,
 mun GUDS þelid þíjda, þier 11. 12.
 hialpa Barnid mitt.

13. O! miñ GUD, eg skal líjda,
 allt þad sem villtu hier, laattu mig

Bolid bijda, sem Blessudum lískar
þier. A lifandi Maña Landi,
Mk. 7: 6-17 Líffsins Braud sedur mig, i Líff
þvi Lifandi, losa eg alltið þig,
Amen.

XXXIV. Psalmur.

Bm síalst Kraptaverfð, er JEsus
giordi við Sióom Tiberias.

Ton: Dagur i Austri 8llum, 2c.

Tert. Þostular sviñir svara, sem
hermt er aður fyr, sínum
lívsa Lausnara, i Lindi Hoog-
værir: Síst nocturn fengum
eigi, fer Skipid Toomt til
Lands: síalfur JEsus þa segir,
sem hliooda Ordin hañs:

Tert. 2. Kastid wt, Børn mín
bliðu, brædt noctud fñid
þier, Aeti við síalfs Skips
Síðu, sem Hægramegin er:
Þeir giordu sem hañ sagði, síst
gaatu dreged þa, Sísta-Mergd
flioot ad Bragde, er fengu
Skipid a.

Jer. 16, 16

3. Orðsins Þienara alla, And-
liga

liga Fiskara, flaxliga maa / eg Er. 47, 10.
 falla, af Kiening Ritninga: greidt
 Net til goodra Veida, Gudspjalls Gregorius
 Lærdoomur er, hvern þeir um
 Heimið breida, þótt hætt sé
 Fiski. Ver.

4. Harma Mótt hafa tíðum, Job. 7, 3.
 hier Mottins Veidi. Men, hia Es. 49, 4.
 Bondum Veralldar Líðum, því
 veitist ei Abatei: Þeir við Vinsir Matt. 25, 41.
 Hónd verda, viðst a þau efsta Dag,
 næst ei, því Hiortun herda, med Act. 7, 51.
 Hrekkiafullt Síðislaa.

5. Þionar Guds þó ei mega, 2Tim. 4, 2.
 þrengast, nær veidist lítt, ann For-
 soomunar eiga, Orðsins Net leg-
 gia títt. Þa þeir til hægri Hand-
 ar, hafa því vtfkastad, og hver
 ein Verf sitt vandar, verður nokk-
 ud Fiskad.

6. Utvaldir veidast allir, allir Rom. 8, 30
 Riett. Ervadir, þá i himnesskar Ps. 107, 29
 Hallir, tv Harma Síoo GUD 30.
 færir, i hverium hier a Jorðu,
 hans Orðid verka ried, og því
 med Hiarta herdu, hófdu ei
 móttstæded.

7. Vid hægri Hónd Son Guds Mat. 25, 33
 setur,

setur, síðasta Dege a, Feng þan,
og mikels metur, miog vel er Fisk,
ad þa, Veidimen verda gladir,
veidt er gott Fiska-Kyn, fallegir
Fiorustadir, hvar fyrir er þeirra
Bin.

Text.

8. Af Surdu Siskidrætti, er
fengu Postular, af þvi med
einguu Hatti, áttu þans
vænta þar, Læresvein livfur
sagdi, sem Lausnarin elska van,
þa til Peturs, hver þagdi, þad
er sialfur HErran.

Videas

Textum &
Commen-
tarios.

9. So bradt sem Petur
heyrdi, ad HErran væri þar,
Elsturiskur ei eyrdi, Utbyrdis
sier kastar, Klædsfar, og kom
ad Landi. Kraptaverk segiaft
ma, a Sioonum greidt Gang-
ande, giordi ei secka þa.

Ap. 3, 17.

10. Fax-Klæddur fer eg tíjdum,
a Fund þin Jesu kær, Helgunar
Fatnad fríjdum, flettur, og Alsber
nær, en þu mig aptur klædir, i Aft
Riettlæti þijn, Sær þegar Sorgen
mædir, so hylst ou Blygdan min.

Es. 61, 1.

Text.

11. Postular adrir prædiz,
Petri komu síðar, med Skip,
af

af Mædi lwdir, miðg langt ei þetta var, Tvs Hundrud Alnir eigi, en nær því Ritning tier, og hermer hafe dregid, Sapp sitt og Net med sier.

12. Og er þeir a Land stigu, allir seð litu þa, med Giede Glediligu, Glædur, og Braud þar a, einn Sisk yfirlagdan, en JEsus vid þa tier: Sætid af Sisk þeim, sagdi han, sem nu strax fengud þier.

Text.

13. Þod JEsu blessad ræfir, braudt epter Vilia hans, Simon Petrus, og sæfir, sitt Net, og droo til Lands, stoorer Siskar þad fylltu. Kanst Talan ecke riir, Herra sjns Skipun hyllu, Hundrad Tjuntiju og Þriir.

Text.

14. Þo Siskar sem hier segir, So marger fylltu Net, En samt risnar þad eige, undrast þad siist ea giet, Almættis Hond þijn, Herra, hefur en vertad sljkt, þin Mættur ey kan þverra, þitt Vald er Krapta riikt.

Psalm. 8, 9

ib. 89, 26.

Mat. 28, 18

15. Til Læresveinana sagdi, Sonur Guds en, og tier, Med Flann

Text.

Fláru Kærleiks Bragdi,
 Komid og snædid þier, Braud
 og Físt gaf þeim Goodur.
 Gled þig mín Sæla þier: JEsus
 þín bliðdur Broodur, Bord-
 halld en veitir þier.

Pl. 145, 15
 16

Luc. 24, 43.

16. Vitlu fyr Lærisveinar,
 Lausnaran þofdu fædt, a steiktum
 Físt, Fædur hreinar, þa fíeck hañ
 þíæ þeim snædt, Sigurvegaríst
 sætur, Sadning þa borgar nu:
 D. launad eckert lætur, Aft hañs
 og Míldin trív.

Mat. 10, 42

Ef. 55, 1.

17. Komid, JEsus en kallar,
 Komid hýngad til mín, Mañest-
 iur mæddar allar Míoolk kaupid
 og so Bijn, Komid, fyrer alls ecke,
 ydur eg sedia vil, þeir Þyrstu þar
 med drecki, þvi Svölun noog er
 til.

Cor. 10, 3

18. Trvudum øllum giefur,
 Andligt Braud JEsus kær, hveria
 hañ kallad hefur, Bressing þa
 Sælin fær, Líkamann líka sedur,
 Líknar. Hending hañs blið, Bíörg
 Holldfins bestu medur, Blessud a
 hverri Tíð.

19. Mig og Utvallda alla, a
 þa

þaði Síðasta Dag, mið JESU
muntu falla, Í mestað Dyrðar-
Hag, Ur selltu Sorgar-Floodi,
Sioo-votað mettar þa, við Bord
þitt Guðs Son goði, Í Gledi. Luc. 22, 30
Þítt Himnum æ.

20. Þa mun eg þurfa ekki, þar Joh. 16, 23
nockru spyrja að, Guðs Son eg
gladur þekki, við Guðs Bord í 1 Cor. 13,
þeim Stad, Miðs Guðs Sioon 12.
mig þa sedur, mæir er svo Huggun ps. 17, 15.
viðs, Utvöldum ellum meður,
Í sælri Paradys, Amen.

*****

XXXV. Psalmur.

Um Samtal Christi við Petur.

Ton: Ein Herra eg best ætti, æ.

Postular HErrans byrir, Text.
Þa hófdu fædu neytt,
Skriftin en framur skjrir, skul-
um þess miðast greidt, Til Pet-
urs Son Guðs segir, Simon
Elskar þu mig, meir en þessir?
Sinn hneigir, hier til Svört aud-
mirklig.

2. Ad eg þig elsta gieri, Ef. Text.

laust Herra veitstu, um adra
fætt eg mig kieri, ad þessu Síne
nu, Þrisvar Já þar til riardi,
þad Jesum Elskadi, en lofsins
angrafi naði, af Spurn so
tíðt heyrðri.

Text.

3. Med Fyrstu Spurn Frels-
aren bliður, fyr nefndum Po-
stula, Lífur i Lyndi byður,
Lomb sijn skule hañ ala, og
fæda sijnna Gaudi, St. Petri
skipar, a besta Líffsins Braudi,
Baud Jesus so Þrisvar.

Mat. 26/
34. 70.
72. 74.

4. Afneita Þrisvar arður,
Umbliga Petur ríed, sijnum Herra,
Samræður, Satans Bilð,
Hræðslu með, hrestan i Særl og
Stni, Son Glds spyr Þrisvar
nu, um Elsku hañs, so inñi, Open-
bert sijnna Erw.

2 Sam. 12,
13.

Alp. I, 5.

Es. 43/ 25.

5. Hier með so hañ inñetur, i
Heilagat Embætti, aptur, og ey
þess gietur, ad hañ fyr hrafiadi:
þa eg Synd mína syrgi, síst
verður heñar mínst, Blood Jesu
hana byrgi, Brot kvitt hia Gudi
ei finst.

6. Hveriu villt Særl mñn swa-
ra.

ra, siertu nu spurd þar ad, hvert þín Hiartans Lausnara, hafir þu ríett elskad? Þu munt ei þora ad Rom. 7, 12
jæta, þad og líkligast er, þviad í margan Mæta, mað sína Brest hica þier.

7. O Jesu! Elskan blijda, af Hiarta vil eg þig, elska, og allt þad líjda, er þu villt leggja a mig, Elska af Hiarta hreinu, af hrein. Mat. 22, 37
um Stodugleik, ecki með Orði einu, 1 Jób. 3, 18.
en þad fer tíjdt a Reik.

8. Eg veit allmargir fúña, ad Luc. 7, 47.
elska Jesum heitt, þeim vil eg þess vel unna, þad er mier siaksum 1 Cor. 13,
leidd, ad eg alldrei sem bæri, alldrei sem skýldugt er, heita Aft hon- 9. 10.
um færi, þaþ þad forlatti mier.

9. Hvað mað skýldara heita, En hafa þaþ Aftkæraþ, Gott Eph. 3, 20
allt sem giorir veita, giesfa vill og þad þaþ, og er sá Aftsti Goodi? Elska þvi Jesum Christ, So Phil. 4, 19
muntu sviptast Moodi, Sæl miþa í Himna. Bist.

10. Oss fyrri Elskad þefur, End, 1 Jób. 4, 19
þrlausnariþ þyr, af Elsku oss um- þefur, en nu þaþs Milldin skýr, oss Cant. 8, 5.
þaþ

Joh. 13/1. hañ Elskar til Enda, Elskum því
frosir hañ, frá Elsku hañs alldrei
venda, attu þu Christin Mañ.

Joh. 3/16. 11. Af Aft til aumra Maña,
Elskugin vor Jesu, frá Hædum

Gal. 4/45. Himna Maña, hingat a Jorðu
fros, kom og Holldinu klæddist,

1 Joh. 3/16 Kvalir, Forsman og Dend, hler þa
hañ hlá off mæddist, af Hiartans
Elsku leid.

1 Cor. 16/22. 12. Ef þu hañ ecki aptur, Elsk-
ar minn Sæl af Trw, Eins so sem
er þin Kraptur, Eflaut tilbrygger
þu, hañs Astar. Bruñ eilífa, Elsku
hañs færdu slíst, af því hañ giorir
yfa, Elskuleysid þitt vlist.

Mat. 22/38. 13. Ef þu vel að því hyggur,
og villt þess riett giæta, Einn

1 Joh. 4/21 þer a því liggur, að elska þin
Matunga, hañ er Limur lifandi,

Eph. 5/30. Lausnarans, Sæla min: Hvað
opt i Harma Standi, hañ liita
Nugun þin?

1 Joh. 3/10 14. Hver sat sem Elskar eigi,
af Hiarta Matungan, a riettum

Elsku Begi, ecki framgengur hañ,
einga Aft hefur heildur, hañ til

ib. 3/14. síns Frelsara, frá Jesu Rær.

leif felldur, fínur. Skadsemd
bræda.

15. Holld's Gyrndir alldrei at ib. 2, 15.
tu, Elska, þu Christín Mánn, nie
vonda Heim síns Hattu, sem
hryggja þín Lauðnarañ: ef ad þu
alla Vega, umflýr slíkt. Sæl
míjn Fíer, Ást Jesu eilíflega, og
hier i Mard þu fær.

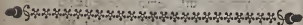
16. Lómb og Sauda: Híord
síjna, Simoni Jesu bænd, ad
fæda: ei kañ dvíjna, Elskan hañs: Ezech. 34
Líffsins Braud, Hvingrudum 15.
hverium giefur, Hýrdir sá best
er, Lómb sínn veif ad, sít vesur, Ezech. 40, 11.
Bansæra Saudí ber.

17. Ei lætur af ad falla, Ástin Jóh. 10,
hañs Míldi-ha, fyrr en til Him. 27. 28.
na. Halla, hañ fær in leidda þa,
Mauð hañs sem heyra og hlyda,
Stinnest Fæda gífst þar. Þess Ap. 7, 1-
gíori eg gládur býða, GUD allrar
Mýskunar.

18. Hýrdarar allir heita Herr. Jer. 3, 15
ans Jesu þíoonar, Þeir eiga eins
ad breyta, og Petrí bodid var, ad
Fæda HErrans Híordu, en hana Tit. 1, 7,
reita síst, med hófri Dygd hier a
K. Hórdur.

Enc. 6, 23. Jorðu, a Himnum er Raupid viðst.

19. Eg er sem aumur Saudur, O Jesu! Hyrdir mín, Beifur, Brumur, Haulfdaudur, hiatlpi mjer Kraptur þín, Byrðstu mjer villtum greida, Beg þín, so Joh. 10, 18 gangi eg fróð, Og um síðir Jnleida, I Eljift Sauda. Hwó, Amen.

XXXVI. Psalmur.

Bm Bodan St. Peturs Þjsslarvættis, og Befalning Jesu, að Petur skuli sler Eptirfylgia.

Ton: Guds Son kallar komid til minn.

Text. Til Peturs Son Guds sag. Þ di en, So hermir oss þad Ritningen, Sanlega eg þier segi, aður þig sialfur uppgyrdter, og giefst hvert sem ad lyndti þier, a unga Aldurs Degi.

Text. 2. En þa þu elldist ei so skier, Eflaust þad fyrir segi eg þier, Ut muntu Arma breida, Aðar þig gyrder, og þaangad, Ei sem þu

þu villt, so JEsus kvad, hañ mun þig hruman leida.

3. Þetta Simoni sagði hañ, Og sömu Ordum teikna vañ, viðst þo Petur ei villdi, með hverium Deyd, þa Híer víst hañs, hefði og fallvassst Lífst Stans, Drottin hañ dyrka fyllði.

Text.

4. Petur Attrædur vel þa var, við hañ framkomu Þjófslirnar, sem JEsus fyrir sagði, Með nidur hengdu Hofði hañ, Híervístin þegar dvíjna vañ, Krossfestur Lífst aflagði.

August.
Eusebius.

5. Galaus í Ungdeoms Síca. Gen. 8, 11 lífst, gyrdti eg mig morguKæna. Job. 6, 18. læti, og vondum Berkum vafði, og framgíeck þrætt þañ illa Beg, Ps. 107, 17 eins sem það siálfur vildi jeg, og Rom. 6, 12 hvers Hóllds Gyrendin krafði.

6. Alls þessa vil eg ydrast nu, Ps. 32, 5. Yfirboot gíora í ríetti Trw, og ib. 101, 1. með þíðu Þacklæti, Míñast allstíð a Mýskun þíjn, míñ Gud sem ei í Mat. 10, 28 Seljar Þíjn, þrættst míer wr Heimsins Ríeti.

7. O goodi JEsu umgyrd mig,

audmirvæfliga þess beidi eg þig,
Linda þínum liómandi, Ríett-
Ef. 11, 5. lætis Bælti þitt síe það, því mæ-
Rainglættum vefdu að, Í sáru
Sýnda Standi.

Eant. 1, 3. 8. Og leid mig þá angað þu sem
villt, þitt Ræd skal jafnan af mæ-
Ps. 106, 13 hylt, Í Hæssa hverfins Nauda,
Lættu og Drottinn lofsins mig,
leidast hiedan, so fare eg þig,
Phil. 1, 20. Dyrkad með mínum Dauda.

9. Herra Petri þa hafde tied,
háns Þíslarvætti, segia ried, Til
Sept. háns so ein talandi: Sylg þu
Mæ Eptir, inti hañ. Athugi
Bod það Christinn Mañ, Sier-
hver í sínu Standi.

Ebr. 13, 17 10. Goodum Begvijsir Dhætt
er, eptir að fylgia, hañ fører, En
nein a villtum Begi: ÍESU eg
Joh. 12, 46 engañ jafnañ sín, Íesus er besti
Leidtoginn, A dýmri Moot sem
Begi.

11. Orðsins Þienarar ega fyrst,
með allri Dýgd og Hiartans Lyst,
fylgia sínum Frelsara, í hreinni
Riening hveria Tíð, hurandi þar
2Tim. 4, 2. um fyrr og síð, Umvöndun eing-
um spara.

12. Þeir sem ad Guds Ord Ebr. 13, 12.
 heyra hier, af HErrans þienur-
 um, jafnan ber, Kappkosta, Kien-
 inguñi, fylgia eptir: Þeir fylgia
 þa, Frelsaranum, sem Styrk mun Luc. 10, 16.
 lica, a Leid þo lyast fuñi.

13. I Lijferninu lijka þu, Lijf- 1 Pet. 2, 21
 ernis Ferel þíns Jesu, feta Guds
 Barn froslega, Hoogværd, Trw, Matth. 11,
 Elsku, Hreinljifi, Hiartgroona 29.
 Myrkun, Riettvíssi, yðkadu alla 2 Tim 2, 13
 Bega.

14. Slijdne, Þolgiædi, Heilag, Ebr. 7, 26.
 leik, Hia þier laattu ei fara a Luc. 1, 78.
 Reik, lívst stunda Lijstilæti, i öllu Ebr. 5, 8.
 þessu utan Fleck, undan þier siakf-
 ur Jesu gieck, i hædsta Himna Ap. 14, 4.
 Sæti.

15. Athuga Sæl mín einin
 hier, Andskotiñ lijka skipar þier, Matt. 4, 9
 Fylg þu mæ, so hañ segir: Það
 skaltu varast, þviad hañ, þeim Ap. 6, 8.
 öllum sem hañ ræða kañ, i For-
 dæminu fleigir.

16. Þeröldin lijka vielar þig, 2 Tim. 3, 13
 vill ad þu skulir stunda sig, og
 fylgia Ferel sínum: O! mín Sæl 1 Joh. 2, 15
 fordast alltið það, einum JESU
 þig

þig hafstu að, a Begum öllum þínum.

Act. 14, 22. 17. Í gíegnum Sorg og siarf-
an Deyd, Sönlíga er Guds Barna
Ebr. 12, 6. Leid, sem Íesu sínum Herra,
eptirfylgia a alla Lund, Elstu hans
Ap. 3, 19. ræfja hverja Stund, Sorg þeira
seint vill þverra.

Rom. 8, 38. 18. Fylgdu þó Íesu, hvert
sem hann, hier vill þig leida Christ-
39. in. Mañ, ef til Lífs eda Dauda:
Joh. 14, 6. Hann er Begurinn víssastur, villist
sa honum fræðhverfur, a Braut
eillífra Mauda.

Ps. 23, 4. 19. Hvert sem þu gengur greid-
an Stig, eda gíorist Færdin Tor-
velltlig, a þínum Eynda Begi,
109. æ meðan Íesus er þier hía, eck-
ert kann þig að skada þa, hans Fylgd
er Fallvellt eigi.

Sap. 2, 8. 20. En þó að leidi ecki mig, a
Röðum um Líffins Stig, Frelf-
Es. 32, 13. arañs Forsöon blíða, helður um
þraungan Þyrni. Beg, það allt
skal Giarnan Líða eg, honum
fylgia og hlýða.

Marc. 15, 21. Da ef honum so synast mat,
21. 22. sje eg í Fylgd til Golgatha, það
skal

Skal eg Giarnan giera, og Kross
hañs taka uppa mig, Allfróð so
refia hañs Blood. Stig, sem vill
hañ laita vera.

22. Eingin Hörmung, og eingin Rom. 8, 38
Þijn, æ meðan varir hier, Bist 39.
mijn, eigi Lijf, Daudiñ eigi, Skal
oðkar Hiortu skilia að, Skiærasti
Jesu veit mier það, og leid mig
a Lijfsins Begi. Amen.

*****

XXXVII. Psalmur.

Um Forvitni St. Peturs að epter-
grenslast um Forlög Postulans
Johannis.

Ton: Mætturan öll og Edli Maðs, 2c.

Þegar Petri, sem aður er, Text.
umgiöld, Jesus sagði:
Sylg þú mier eptir, og hañ sier,
að þessu sama Bragði, Lære-
svein þiñ, sem Lausnariñ, lixof-
ur heitt elska riedi, hver ed og
lax, hañs Bríoosti a, Selg
Kvöld-máltíð þa skiedi.

2. Hañ sem og spyrja Herr. Text.
að, vañ, hver er sa þig mun
K 4 svískia?

svíkjia? Lioost sem Petur nú listur þan, langt ecki burtu vísjia: Svad skal nu þa, þessi sem hiaa þier gengur? Petur segir, til Jesum þar, sem þvi gaf Svar, og þanin Ord sijn hneigir.

Tert.

3. Ef ad eg vil, han ein fyrir sig, allt til þess eg kiem, blífi, hvad kiemur Petur þad við þig? Þitt Hiarta sig ei yfe, Sylg þu mier framt, fros eptir samt, fæst-um Johanes eigi. Þolgiædi med, þitt styrktu Gied, þinum a Lijssins Begi.

4. Johanes Sælan segia ma, sem ad a Jesu Brioosti, um Kvold Berds Tijman ein þar lat, eingum svo mætti Brioosti: Herran vor han, heitt elska van, honum unte Soott: Daudum, þar. Dldrudum, i Heiminum, Holid-sins lensast fraa Daudum.

Hieronymus.

Polycrates

Ef. 40, 12.

5. Þig hefur Sæl min lifka lagt, Lauðnarin Jesus blíði, a slit Brioost, þad med Sam sagd, sæstu i morau Stríði, þa Huggun hans, hafdi ei Stans, Hiarta þinnu

2 Sam. 7,

21.

Þínnu að svala, sem Þíartad sitt,
við Þíartad þitt, hañ lagdi með Of. 11, 8.
Aft fala.

6. Í sínt tíeru Kvöld-máltíð, Cant. 2, 6.
flemur mín Íesus goodi, til
mín, hvar Aft hañs einfá blíð, Joh. 6, 32.
öllum mig sviptir Móði, þar á
sitt Bríðost, mig leagur líost, ib. 4, 14.
Lífsgíafari mín sæti, þadan Eall
mín, sígur til sín, Svölun, Náð Matth. 26,
og Drottinn. 28.

7. Petur Forvitinn freagna vañ,
Frelsara vorn hín blíða, um
Johannes, hvert ei sem hañ, ætti
Krossfesting líða: Þessi hvað
skal? Það var hañs Tal, þeinkia
(ma skie) so riede, að sig mest ein,
Herrañ vor hrein, af heitu elsk-
aði Giedi.

8. En Drottinn segdi einum
sær, að hañ Krossfestast skyldi, af
því um Johans Utsfarer, Of. Þny-
sín Petur villdi, Forvitnast brátt,
á hvada þátt, hañ mundi Líf
sitt enda: Soddan Freisling, sem
míog er frijng, Sáñ-Gud hrædda
nam henda.

9. Eingan Heilagan utan Brest, ps. 32, 6.

& 53, 4. í Heimenum má sína, ei hefur
 noctur Syndlaus síst, síst kan
 Rom. 3, 10. þad Bel ad lína: Guds Aftviner,
 sem Ord hans tier, Numliga fall-
 Matth. 26, id hafa, Hollds Beikleikinn, vid
 69. seq. hvern Christinn, hefur so breitt,
 an Bafa.

Jer. 1, 18. 10. Hafi þeir Stoolpar hætt
 skolfid, hvers skal þa vænta mega,
 Galat. 2, 9. rímkandi. Hér og Keirstraid, med
 rosandi Krapta deiga: Þier vora
 Mat. 11, 7. því, Otta Guds i, eigum Sælu-
 hialp verka, off ríjma fræ, sem
 Phil. 2, 12. orka má, Athugaaleysid sterka.

11. Forditni Peturs Frelsarinn,
 Job. 36, 23. og Fysn hier straffa naadi, varastu
 Madur slerhvert Sinn, siakfs
 Rom. 11, 3. Guds þijns eptirNaadi, Grenslast,
 4. því þier, ofhætt þad er, Oransak-
 andi Begir, eru við hans, Hug-
 skoti Mañs, hans Doomar Furd-
 anlegir.

Prov 6, 26. 12. Lioosinu of-nær ef þu fer,
 27. eilijfrar Drottins Speki, ad þig
 breñer, ei Ohætt er, og han þig
 Ef. 64, 8. burtu hreki: Þu ert Leyrinn, þad
 vid Smid sinn, þrattá má ei,
 Rom. 9, 20. nie segi, því giordir þu, mig þáinn
 nu?

nu? Þier kañ slijkt leyfast eigi.

13. Hvað sem GUD lætur hlot- Col. 3, 20.
nast þier, hygg að því Sæl min
bliða, siðalfur allra best sler fyrer, Matth. 20,
So sem Barn skaltu hlyða, mis. 15.
uñ ei þeim, sem hier i Heim, hañ
giefur Eptir-læti, læt þier hañs 2Cor. 12, 9
Ræð, nægiast og Ræð, Naum
þo þier veitist Riæti.

14. Þeim fagra Josephs Kyrtli Gen. 37, 3.
kañ, klæðast hver Maður eigi, Eñ
allir fromir eins og hañ, a þeim
Siðasta Degi, Guds Elsku na, 1Cor. 15,
giefst Begsenid þa, GUD ein þar 53.
Magt til hesur, hier við sin Lyd, Rom. 10,
a hverri Tíð, höndla, sem Vilid 21.
hañs krefur.

15. Meda Bræðraña Ord Text.
það en, wtgieck, og hver ein
segir. Þessi Læresvein sviptur
sen, Soott og Pijn, deyr alld-
reie, Og Jesus van, Ecki um
hañ, Ordum þessum að tala,
Læresveinar, þo giordi þar,
þviljkt med sler að hiala.

16. O hvað opt giorir Ordin Mich. 2, 5.
þijn, Endurlausnarin besti, af-
baka eptir Jusu sin, Omilldra 2Tim. 3, 1.
Floek

2 Petr. 2, 2.
3. 4. Flokkur vestri, Billa, Lærdoom,
med vondum Gooni, vekia og
þrætt wtbreida, Einfalda Þjóð,
a Heljar Slood, Afvega þann
leida.

1 Cor. 1, 8. 17. Tilkomu Dagur Drottins
er Dauda - Tíð Ríett-Christína,
Col. 5, 23. i Jesu dena Btvalder, allar
Sorgir þa lína, Þær sofnum sætt,
Rom. 14, 8. Sælen er fíætt, I síæls haús
Fadmi blíjdum, I gíegnum Deyð,
Joh. 5, 24. þa liggur Leid, Til Lífs fræ
Heims Afríjdum, Amen.

§ ***** §

XXXVIII. Psalmur.

Þm Spinberan Christi a Þíallinu i
Galilæa, og haús Skíckan, ad Post-
ularnir wtfæri um allan
Heiminn.

Ton: Guð vor Fadir vier þóckum þær.

Text. Þærifveinarnir Lausnarans,
líðost sem ad Skrístin
greinir, eptir Þóði og Ordum
haús, Ellesu Lyndis breinir, I
Galilæam a eitt Þíall, Utgengu.
so ei snerti Þall, þar voru þó ei
einir.

2. Tím

2. Sími Hundrud Brædra ^{1 Cor. 15/7.}
fylgdu með, Frelsarañ stroy til-
bæddu, er þeir hefdu hañ allir sied,
Af Fagnud glediafst naudu, en
noctrir gierdu esa það, Ei hafdi
slikt þo laungañ Stad, ad Jesu
grandt þa gaudu.

3. Vpprisiñ laxta sig ad siat, ^{Marc. 4/7.}
Sonur Gllds losa riedi, Siæstu
fros i Galilæa, gierla nu þetta ^{Es. 34/16.}
skiedi: alldreie bregdast þentin
hañs, hañ er Drottin Gud Sañ. ^{Ps. 31/6.}
leikans, hier af æ giesst mier
Gledi.

4. Hælarædra Maña Meining
er, mundi Siallid Heilaga, ^{2 Pet. 2/18.}
hveriu byrtist Herrañ hier, hvar
til viss Rof þeir draga, a því For. ^{Mat. 17/2.}
flaxran syndi sijn, Sonur Gllds ^{seq.}
fyr en leid hier Þijn, Og allañ ^{Rom. 3/24}
vorn bætti Baga.

5. Borg sem ad Sialli bygd er ^{Mat. 5/14.}
a, Blessud Gllds Christni heitir,
þar fær þu Jesum Scæl miñ siat,
sem alla Gledi veitir, Hañ þig
hressir, hañ þig lifgaar, Hold hañs ^{Job. 6/5.}
og Blood þig nærir þar, þa Synða ^{Matth 11/}
Þving in þreytir. ^{28.}

6. Af þessu Gíalli ega mun fá,
 Ebr. 12, 22 eptir Lífsid að fara, A Zíons Gíall
 uppstíga þá, og mín sæta Lausn-
 ara, með Utvöldum þar öllum
 slát, Í Borg Guds slálfum
 Drottai hlat, Og skírum
 Engla Skara.

7. Af Sína Gíalli Ísrael, wt-
 gíefa Drottín náði, Lögmaðlid,
 Ex. 19, 23 sem að Hrygd og Hel, hverjum
 Deut. 27, sem einum spæði, af því það kúni
 26. eingífi Máni, uppfylla, nie þess flýa
 Gal. 3, 10. Bani, Of þess so alla þiardi.
 Act. 15, 10

8. Af Tabor Gíalli Sreksarið,
 Text. Flok helgra Postulaña, Ut-
 senda gírdi um Heimni, Evan-
 gelium saña, að boda og kíeña
 allri Þjóð, Í sem Lögmað-
 sins Bani stóð, Og segia
 Kvittun Syndana.

9. Allt Valld er gíesid einum
 Text. mæ, Endurlausnarið tíardi, A
 Himnum, sem að alldrei þver,
 einn a Jærdar - Landi. Ad
 soddan riett athugudu, eptir
 Mándoomsins Mátturu, Þessa
 Magt Íesus þardi.

10. Af því Íesu gæst Gílist
 Valld,

Valld, Affkiæra Broodur mínum,
 Fyrir mig allt hañ greidir Gialld, Ebr. 2, 17.
 Gudí og Fodur sínum, hañ mig
 Boladañ framfærer, fyrst hañ er 2 Petr. 2, 2.
 so Rað-skyldur mîer, Og sviptir Rom. 10,
 øllum Pínum. 12.

11. Eg er Riett-dæmdur uppá
 hañ, Vett oðkar fañ eg segia, Holld Eph. 5, 30.
 af hañs Holldi: sv med Sañ,
 Señ Skyldsemi mun hneigia,
 Hiartad hañs til ad hialpa mîer, Joh. 10, 28
 hañs Valld lætur ei slíta af síer,
 Dnd mîin, þa eg skal deya.

12. Af Jesu Valldi votsendir,
 vrdur hañs Lærisveinar, Styrktir, Ps. 43, 2.
 Gladdir og Hughraustir, hvers
 veana eingiñ kveinar, fírst hañs Act. 5, 41.
 Skipun fylgdu um Heim, fanst ei
 Tregdan hía nockrum þeim, þo Mat. 10, 6
 væri ei Brautir beinar.

13. Ad kíæna og skíra alla
 Þíood, Endurlausnariñ blíydur,
 um þa viðdu Beralldar Slood, af
 Valldi og Myrkun bydur, Helgum
 Postulum Heims um Rañ, Hier 1 Tim. 2, 4.
 af er líoosast Vilie hañ, ad tapist
 eingiñ Lydur.

14. I míni Skíren eg ordiñ er, Gal. 3, 26

Rom. 8, 17. Dýsta Barn Guds Lifanda, Urður
 Tit. 3, 5. Himneskur hlotnast mæ, er hugg-
 ur, Farsæld og Dýrd, sem fæst ei
 1 Petr. 1, 4 af neðrum hær wtskjrd. Erfd
 sw skal eilíf standa.

Text. 15. Eg em með yður, ei so
 tier, Endurlausnarmiñ sæti, allt
 til Veralldar Enda hær. O! þa
 Fagnadar Riæti, sem hær nu od-
 last Scalin miñ, sæll JESu miñ
 af Mællægd þijn: O! Himneskt
 Gptirlæti.

Rom. 8, 31. 16. Eg vil Lofordid þetta þitt,
 þjdsali JESu vefia, með Trwar
 Jof. 14, 3. Hønd um Hærtad mitt, Hørm-
 ung so alia kafia. Þu ert miñ
 Styrfur, Hælv og Hljf, Hugg-
 un, Frelsi: J Gilißt Ljfs, hiedan
 muntu mig hafia.

17. O miñ sæte Emanuel! O
 JESu Gld og Mædur! vertu hær
 mæ, so vegnar vel, Eg verð þa
 Syrgiandi Gladur, Hæa mæ
 vertu i hverri Mænd, Hæa mæ
 vertu i Ljfi og Dæd, Hærañ
 miñ Hættlofadur, Amen.

XXXIX. Psalmur.

Vm Undirbønning Jesu Christi
til hans Uppstigningar.

Ton: Hallt off Gud við þitt hreina Ord.

Geir sína Vpprisu hier, Off Text.
sem Ritningin þad seger,
I Sigrutíju Daga dyr, Dvaldi
vor Jesus Milði-skjir.

2. A þeim Dögum vor Text.
Drottinn ríed, Dæsendum og
Ríeningum með, sínum Post-
ulum safna i Eitt. Sem við
Hjörd fær ein Hjördir breytt.

3. Vörð sæta Jesu Svein-
arner, Sorgar-Stunder Fjör-
tíger, eptir hann hófdu Undaðan,
I Grefni þa liggja van.

4. I Fjörutíger Daga dyr,
Drottinn vor Jesus Gæsku-hjir,
aptur nam gledia alla þa, a hver-
jum tíðt þeir fengu hann slá.

5. Eptir Sorgina giefur Gud, Ps. 39, 6.
Gledi, Hugsvelum og Ragnud,
epter vort stundlegt Erfidi, eylijsa Ap. 14, 13.
Hvíld og Hóosemi.

6. Ur Jerusalem vtleiddi, Text.
allra síðast vor Lausnari, Læ-
rmeina

risveina sem Letrin tíar, Lív-
ur allt til Bethania.

7. Bethania sem auglioost er,
Angistar Heimfyrni þyder, þar
nærri laa nu Lausnarans, Leid, er
hañ stíe til Himna Rañs.

8. Míjn Saal þíjn alltíjd liggur
Leid, Lífsins meðan þu hlyppur
Act. 14, 22. Skeid, um Sorgar Begu all-mar-
ga, upp í Dyrðar Sal Himnañ.

Text. 9. A Olin Fíalled Elstu fros,
uppstíggur Drottín vor JE-
sus, af hveriu hañ til Himna
fer. Huggun bestu þad giefur
míer.

Luc. 22, 44 10. A þessu Fíalle hafði hañ,
halldid sterkasta Bardagañ, við
Ap. 5, 5. Daudañ fyrr og Diefuls Magt,
og dæsamliga þa undirlagt.

Joh. 17, 24 11. Of hvad hañ fíeð þa af-
rekad, I þessum nu hañ byrtir
Stad, Sem er Himna. For
ib. 3, 16. Heimt frá, hverium er Nasn
hañs trúa a.

Luc. 21, 37. 12. A Fíalli þessu Frelsarín,
Fyrr hafði Líjdum Mátt. Stad
sín, og síjnum Bænum íthellt
Joh. 8, 12. þar, áður en leid hañ Þíslirnar.

13. Hefur sañliga HErra ða,
 Himna ðer sína miñst þar æ, og
 því frósari uppbyrið, allar Þýssir
 í þessum Stad.

14. Af því Dyrðlegur Þú þu
 stíe, Endurlausnari þú Blessaðe, með Col. 2, 15.
 Sigur: Hroosan í Himna Dyrð,
 hver allðrei verða fasti tvöskírd.

15. Andlig Himna: ðer Eflaust
 er, að bidda Eld a Jörðu hie, Mat. 6, 22.
 því þa er Hiartad Himnum æ,
 HErranum JEsu siðsum hia.

16. Sá það gíörir, víst hef Luc. 17, 21.
 ur hañ, Himnaríki a allan Sañ,
 J sínu Hiarta, hvar ed frós, Eph. 3, 17.
 Herbergi tekur sler JEsus.

17. Þænin hefur í Himniñ, Act. 10, 4.
 Hiartad, sem fadmar Drottín
 sín, í hañs Skaut sig inleggur
 þar, odlast so Traust hañs Mýst.
 unar. Augustinus.

18. Þýrr en HErra til Himna Text.
 foot, hañs nam en byrtast
 Elfan stoor, við Þostulana,
 hveria hañ, Med Hiartans
 Afstæmd Evedia vañ.

19. Med lyptum Höndum Text.
 Himnum að, HErra vor JEsus

sus gjörði það, og Blessaði þa
alla seín, Eilífur Dyrðar
Kongurei.

Eph. 1, 3. 20. Af Jesu Höndum Bless.
Gen. 22, 18 an best, birtist og jafnan vortdeilest,
Gal. 3, 9. öllum Trúvudum: Eín þeim hañ,
Abrahams Blessan veita fañ.

21. Af Blessudum Særum
Handa hañs, hjngad a Jörd til
Zach. 3, 1. Eyndugs Mañs, þeim Líffsins
Brúnum fram-flíoota, segursu
Straumar Blessana.

Joh. 3, 2. 22. Í Líffi og Dauda eru hier,
O Jesu! þínnar Hendur mier,
Blessan, Huggun og Híalspræde,
a Himnum þær eg gládur fle.

23. Í Líffi og Dauda eg bíð þig,
Í þínum Höndum gemdu mig,
þa eg dey Herra, Höndin þín,
Ps. 31, 6. Í Himna Víst taki Sælu mín,
Amen.

XL. Psalmur.

Um Eíálfa Bypstigninguna, og
Sess Jesu, til Guds Hægrí
Handar.

Ton: Med Hymna Loo.

Eptir það JESUS hafði
 hrátt, heilaga Lærisveina
 kváðt, við þá skildi, og var það
 Síð, með Veggjend hæðstu
 uppnumið.

Text.

2. Þeim Afstæðendum eitt
 Sky hað, frá Augum þeirra
 taka vað, í Himnið so upp þá
 foor, Endurlausnarið JEsus
 vor.

Text.

3. Til hægre Sandar Himn-
 um a, Hæðsta GUDS situr.
 Veggjend þá, af Aldam fomið
 eingið Mað, áður nie síðan
 hliota vað.

Text.

Eph. 1, 20.
ad Finem.

4. Athuga Sáal minn áttu
 hier, Endurlausnarið stígið er,
 upp til Himnaða af Jorðu, eptir
 Mándoomsins Mátturu.

64.

5. Eptir Guddoomsins Edli
 hað, Þyðhesd neina ei hliota
 vað, hað var GUD hæðstur
 Himnum a, Hefð kúni einga
 meiri ad fæ.

Ef. 5, 15.

6. O! hvað gledur mig Num-
 að þad, ad i Himneskað Dyrðar
 Stad, Holld mitt i Christo hafid
 er, hvers eg má lifa vænta mæ.

Eph. 2, 6.

Joh. 17, 14 7. Hefud mitt JEsus, HErran
mín, í Himna Dyrð er uppstígið,
Eph. 1, 22. fríer hans Eim einum blotnast a,
23. Hofdi minni þar vera hía.

8. Því að Himinum í Skýe,
Auglidoðl ga vor Drottinn stíe,
Ps. 104, 3. Valld og Dyrð JEsu votrast hía,
Þagn hans til Himins Skýed er.

9. Eá þáat lýti Augum mínn,
í Skýen, Drottinn mín til þín,
jafnan gíori eá að þeinfia þa, þig
míni eá gláður lista fái.

10. Aptur koma a efsta Dag,
Matth. 24, í Skýurum með Dyrðar Dag,
44. hafandi Þyrðing Bollduga, og
Þeglega Samfylgd Englaða.

11. Að eá verdi þa Þíðbrínn,
veiti míer helgur Andí þín, og með
1 Tess. 4, 17 þíer síaalfum Sígri að nóa, sæt-
asti JEsu Himnum a.

12. Ríður af Himnum hínagad
kóm, HErran JEsus í Fattæk-
Phil. 2, 7. doom, og í Þíðons Wíynd hía
8. umgíeckst hað, a Jorðu meðan
Dvelia vað.

13. Eð til Himins heð upp
stígur, aptur sem HErra Dyrð-
Psalm. 8, 6. lígur. Soddan Byti víð Þern

sijn hier, blessadur Drottinn en
gíorer.

14. Af Þíoonum gíerir Herra Joh. 15, 15.
hann, af Hrigdarfullum, Gladvær. Ef. 61, 3.
ann, af Kross. Þíotudum Eymda
fríj, Aft hans og Næd so skíkar Bren. 3, 32.
því.

15. Í Skapadann Himinn ecki er, a Eph. 4, 10.
hverium líoomar Stiarna Her,
Endurlausnarin uppstíjginn, oss sem
líooft kienir Ritningin.

16. Í Eilífsann Himinn, Eilíjst
Hvss, íngieck Frelsarin vor Jesus,
í þa Tíaldbroð, hver eigi er, af Ebr. 9, 29
Hondum byggd, sem Skristin
tier.

17. Þessi Himinn er Hefd og Matth. 26,
Dyrd, hver alldrei verdur noog 64
wtstíjrd, Utvaldra Stadur Eilíjst 1 Cor. 2, 9.
ur, Eilíjst Gledi og Fognudur.

18. Aldam lokadi aptur fyrst, Gen. 3, 6.
Alumlíga þa hann syndgadist, Himn.
inum fyrir ellum oss: eilíjst so Rom. 5, 14
mísum Dyrdar Hnoss.

19. Sa Alnar Aldam af Himne, 1 Cor. 15,
í sínni Dyrd nær þangad stíe, upp. 22. & 45
lauf Himninum ellum oss: eilíjst 1 Cor.
so hrepptum Dyrdar Hnoss.

2 Cor. 5, 8. 20. Í þa Sæluniar Sælu Vist,
señ leidd mig Herra Íesu Christ,
Rom. 8, 24 í Boninni eg er híað þier, a Hinnum
25. um meðan það ei skier.

Matth. 22, 30. 21. Þar lifa allir Utvaldir
Englum heilögum samliksir,
Ap. 21, 4. Dyrðinni sem allðrei dviin, eingi
snertir þa Frygd nie Þijn.

Es. 64, 4. 22. Ei hefur nokurt Auga seld
ei nokurs Hiarta fullskiled, hvað
1 Cor. 2, 9. skoora Gledi Hinnum a, híað
Gudi Utvaldir þar fa.

23. En skaltu Sæl min at-
huga, um Íesum Christ þinn Frels-
ara, að til Guds hægri Handar
hann, a Hinnum situr, þó sem
Mañ:

Joh. 4, 24. 24. GUD er ein Andi og til
Sanns, ei hefur Holid nie Þini
Luc. 24, 39. Mañs, Almættis Stjórn hanns
Ps. 77, 11. Eilíf er, æðsta Guds Hond, sem
Skristin tier.

Mat. 28, 18. 25. Í þeirri Stjórn að Eilífu,
eðtir Mañligri Mátturu, vætur
Phil. 1, 20. Íesus, hvers eingum ann, All-
22. stáðar Nærverandi Mañ.

Ps. 139, 8. 26. Í Himins og Jardar hver-
9. 10. ium Stad, og Helvítti eins glórir
hann.

það, eptir Mándoomsins Mægt,
sem er, með deilid hönum, þar ei
er þer.

27. Gled þig nu Sæl minn,
Gled þig hier, Guds Sonur sem Phil. 4, 4.
þín Broodir er, a Himni og Jorðu 15.
þaú stioornar, þaú er og með þier Matth. 28,
Allstadar. 20.

28. O. teljandi Glds Engla
Her, Efalaust hefur fylgst með
þier, þegar þig hófst i Himnin,
með hæðstri Þegsemd Jesu mín.

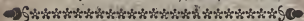
29. Nær eg heild minna Him. Ps. 34, 8.
naferd, hiedan þa burt kalladur
verð, æðstur minns Jesu Engla. Ebr. 1, 14.
Her, ei mun þa verða langt frá
míer.

30. Minna Þnd þeir meðtaka Luc. 16, 22.
þa, mæðst sem að hefur Jorðu a,
Abrahams Skaut þeir bera
þíðt, hvar þvíð er Sælu Plakid
þríðt.

31. O Sæte Jesu! inleidd mig, Phil. 4, 19.
mín það af Hiarta beidi eg þig, þa
Endast Stundlig Eymdin minn, i 2Tim. 2, 10.
þ. varandi Þyrd til þínn.

32. Heidur, Speki, Valld, Ap. 5, 12.
Þegsemd, Þyrd, Þitka, Styrkur

og Loſgiærd ſkied, ſie þier O!
 JESU Chriſte klær, Kongur
 Dyrðar um Eliſf Ar, Amen.

Ein

Psalmur

ut af

Bpþriði = Historiinni,

Orðtur af

Sal. SR. HALLGRÍMI PETURSSYNI.

Ton: Gíæsturíðlaſte Græðare mið.

Hiartad ſagnar og Hugur mið, Herrañ JESUS
 er Bpþriðin, Kvæl þó a Krosse ætte, arla
 Guðudags er það ſkied, æður ein Soolin lyfa ried,
 af Guds Dyrðar Almætte, þyður, frýður, Engill
 liemur, Krapiñ fremur, klær eg greime, af Grof-
 ene vellir þeim ſtoora Steine.

2. Þarðſkíðlaſte meſtur ſkiede þar, ſkíæraſta Lioo
 ma Engill þar, Þarðmeñ þa ſodðan ſaxu, Otta
 mþllum yfer þa ſloo, Aſt og Styrkleika fræ þeim
 droo, líka ſem dauðir læxu, þegar, Þegar, Liooſed
 ſkapta, Liſſins Krapta loſſins fengu, Heim i Borg
 ena Þrygger gengu.

3. Hoſud-Þreſtana hittu ſeñ, Hermdu öll þeſſe
 Eiðenden, Hiner þeim hieta Gíofum. Seged að
 Læresþeinarnar, Sooktu Eliſamañ burt með ſier,
 Þegar vier þreſtær ſoaxum, Þroder, glader, Gíall-
 ed þiggja, Þar að þyggja, Eiðdan ſögðu, líka ſem
 Gíofur þeim Þarðmeñ leðu.

4. Aldur en Dagurinn upprañ flær, Utgengu af Stadnum Kvinnur Þriar, Maria Magdalena, Mooder Jacobs hins minna var, Med þeim lifka Salome þar, Þær hugdust Christo þiena, Hryggar, dyggar, Lausnarans villdu, að lifsfre Skylldu, Ljfked smyrja, Hver ried aðra þá hljótt að spyria.

5. Hver mun burt velta hordum Stein? Hindur var sat of a marga Grein, Þegar sem litu þaungad, Opin stod Gros, En Engill var, Alhvíttu klæddur Eigne þar, Hæðslu ried Hiartad faanga, Hlioodar, Moodar, Hryggar Kvinnur, Sagde svinnur, Sýrgjeige, Þyprisen Jesum eg yður sege.

6. Kvinnurnar gladar gengu helm, Grædarn Jesu matte þeim, Segiandi, Bered Sælar, Þær fiellu syðan frá til Sann, A Fætur þyrtu Lausnarans, Hæn ried hyllega að mæla, Eg þid, að þid, Minnum blidum, Bræðrum þidum, Brætt þad ined, I Galilæa þier fyrst mig fined.

7. Magdalena a meðan fer, miog hljótt þaungad sem Petur er, og Johanes med honum, sagdi Ljfkaman sælastan, siar hverge eg nie finna kan, Burt tek en þær hæn vonum, Bæder, þiæder, Þndrast þetta, Er þad frietta, og ætt Tæfar, Ut þang gengu nu öll til Grafar.

8. Þyrstur Johanes fræntom þar, Fornam að Grosin opin var, Petur þa greitt Þngeingur, saur þar legd Linn Klædin mirok, Ljfk og Jesu Sveita Drök, Forundran af þvi fengu, Alhljótt, og hljótt, aptur snroa, og þvi trroa, öllu að sönu, Burt mune Ljfked bored af Moðum.

9. Þepande Maria rotestood, Þi i Grosena horsde Hliood, Englum Sveim gaf að Þætur, Bard hæn

nu hrædd, og vitleit þa, Baktarañ Gardfins hugd²
est siat, Hañ spyr strax hvað hun grætur, Hun kvad,
hellst þad, Miñ HErra þijdur, Hiartans bliður,
hier finst eige, Efneð Sorgar eg þad sege.

10. Hæfer þu bored hañ burt med pier, Bid eg að
HErra seger mier, so að hañ þaangad sæle, Mad-
ureñ svarar: Maria, Meistare sagde hun aptur þa,
Ei leyfde a sier tæke, øll Hrygd, og Stngd, snijst
i Glede, skioott þad skiede, Er Christum kiende, heim
il Postula hana sende.

11. Hun kom strax og þeim kungiorde, Christur
af Dauda risen sie, Aldburde alla sagde, hinar Kon-
urnar hermdu med, Hefdu þær lifka Jesum sied.
Lijfs og i lifsu Bragde, Petta, Rietta, Bifu hielldu,
Hug siñ hresldu, HErrans Sveinar, Sioon hverf-
ingar þad sogdu einar.

12. Til Emaus gengu einar Evelt, Þiñ HErr-
ans Þijnu tala þeir, þad skiede a þessum Dege, Eñ
so til þar sem sege eg fraa, siakfur Jesus narlægð-
est þa, þo að hañ þecktu eige, Hañ spyr, Hugkyr,
Hvada Hlaled, Hrygdar: Taled, Hæfed Brædur,
Eleophas ansar med klöckre Ræðu.

13. Ertu eñ so Oliendur Mañ, 3 Jerusaleim
að Giörning þañ, sem er fyrer skömu Fiedur, Beitstu
eefe? Eñ hañ spyr að, honum Eleophas sagde þad,
Jesus sem off var medur, Hædstur, Þedstur, Af
Spædooms Ordum, og Giasfugjordum, Fyrrer
Gude og Moñum, A Krosse deyddur, þad siakfir
sonum.

14. Eñ nu i Morgun axla viðst, axdur eñ siect
af Dege lyst, Kvinnur fraa off wtgengu, Lifande
sogduft lifta hañ, Liflegt þad eingum virdast þañ,
Felmatur

Selmtur því aller fengu, Heimiska, Gleymska, Þoad þa bæda, Kongur Dæda, Kiende síðan, Christur so hefde hlóted ad líjda.

15. Alla Ritning voflegga ried, Dpnade þeirra Hugskot med, Skristena glögt ried skilia, Koup-tuned aller narlgast nu, nær því endud var Veldin svo, gaanga lieft lengra villa, Veiddu, neyddu, Christ ad bíjda, Þvædu Líjda a Kvölded næsta, Jñ med þeim gengur Milldin hæðsta.

16. Settest til Bords og Brauded þar, Blessade sem hans Sidur var, og síðan ad þeim riette, Það er i Señ hañ þecktu þa, Þeirra Sioonum hvær burtu fræ, Harme vör Huga liettu, Þrader, Glader, Postulum hinum, HErrans Vinum, hier fræ fogdu, einþañ Tronad þeir a þad legdu.

17. A somu Stundu þad so til var, siakfur Jesu var komiñ þar, og midt i Mided stendur, Þeim Ofkar Fridar þessu næst, þa var Dyrnum aptur læst, siak liet a sínar Hendur, Eñ þeir, því meir, Þrdu feagner, Ottaslegner, og þa trúa, Graat riede öllum i Glede snúa.

18. Effe var Thomas þa med þeim, eñ þegar feirna hañ kom heim, þeir fogdu allt híd Caña, Aldrei trúa eg hañ ansa ried, utan ad Nagla-Þorin sied, sæe med Þjngre kaña, Lidu, bidu, Altu Dagar, Þrðar hagar, ÞRotten sætur, ad luttum Dytum kom mildur mætur.

19. Híak þeim stood HErrañ hie i Mid, hier næst Thomam so Rædde við, og vill hañ verðe Gladur, I Nagla-Þorin laet Þjngur þiñ, Þlioott legg mier Hönd i Síjdu jñ, Þert effe Þantvoadur, ÞRottiñ, Gld miñ, Sagde Þvaggur, Þrúar

rvagur, Ebjburin friður, aptur JEsus þa ansar
blindur.

20. Gaflega Thoma tróðer þu, Tilskynd mijn
þessu olle nu, og eg en frammar sege, Sæll er sœ
hver mig sier ei hier, Samt þo af Hiarta treyst-
er mier, Huggun so hlioota mege, Flekre, meire,
Gardteikn brein, fyrer sijnum Sveinum, sijdar
giorde, æll þo ad greind hier ecke verde.

21. Bid Genezareth Vatned braxit, þoru þeir
þa od Fiske-draxit, En sig Openberade, Petur adspurde
ur Þrisvar þar, þvi jactade sem vonlegt var, ad hann
JEsun. elskade, Byður, Þijður, Eijssins Braude,
Þina Saude, Simon sædde, Þin hans Dauda og
Þtsfor rædde.

22. Þiorutiju Daga ÞKottiñ ried, þveliaft hier
Læresveinum med, eyter Byprisu dyra, Til Himna
upp sijdan hiedan stie, hiax Þond Þedurs Allmatts-
ugre, Situr þor Hiaalpin hjiæ, Amen, Amen, allar
Þijder, Lofe Þyðer, Lausnarañ Gooda, Þon-
um skal jafnan Þeidurinñ biooda,
A M E N.

Regestur

yfir þessa

Þypprisu = Þsalma.

A.

Aarla sem eg nam greina,	13
Angraadar Kvinnur aðad Síð,	48
Alodur er greindt að giordu Tveir,	76
Alð læstri Hurd kom Lausnarið,	96
Alatta Dogum, sem Ord Guds tíar,	125

B.

Blessadur Engell, eins sem er,	51

C.

Eg vil mið JEsu, Aðad Síð,	8
Eptir sína Þypprisu hler,	161
Eptir það JEsus hafde hraðt,	165

F.

Frat Borginni með Hrygðar Hag,	62

G.

Gudspjollin segja HErran hjer	66

H.

Heidnir Stríðsmen, sem Historian,	59
HErran JEsus, að hugga frvs,	100
HErran vor JEsus hugga ried,	103

J.

J Þypprisu JEsu eg viðt síð,	21

K.

Kvinnurnar komu hraðt,	28

Rvínurnar grætnar gengu,	31
Rvínurnar gladar gengu heim,	56
L.	
Lausnarans Lærisbeinar, litu	71
Lærisbeinarner, Lausnarið með,	81
Lærisbeinar, sem aður er,	86
Lærisbeinar sem sagt er frá,	92
Lærisbeinarner Lausnarans, líooft	156
M.	
Maria Magdalena, minn Dæd	36
Maria eðfi sína fíeð,	40
Með Fridarins Heilsan Frelsarið,	119
O.	
Of Fridarins i Aðad Sín,	115
P.	
Postular svíðir spara,	136
Postular HErrans hjérir,	141
T.	
Til Peturs Son Guds sagdi eñ,	146
V.	
Vyprijs minn Saal, því Vypriðin,	3
Wegengnar af Borgtíni,	16
Wid Grofna, sem greindt var fyr,	44
Wid Tiberias Síoo Síjdu,	133
þ.	
Þa JEsus Vypreis, Dfanstie,	24
Þegar JEsus Fridið færði,	107
Þegar HErran, sem hefi eg tied,	109
Þegar HErran vor Himnum frá,	122
Þegar Lausnaron Edda, Eijs vera	129
Þegar Petri, sem aður er.	151

